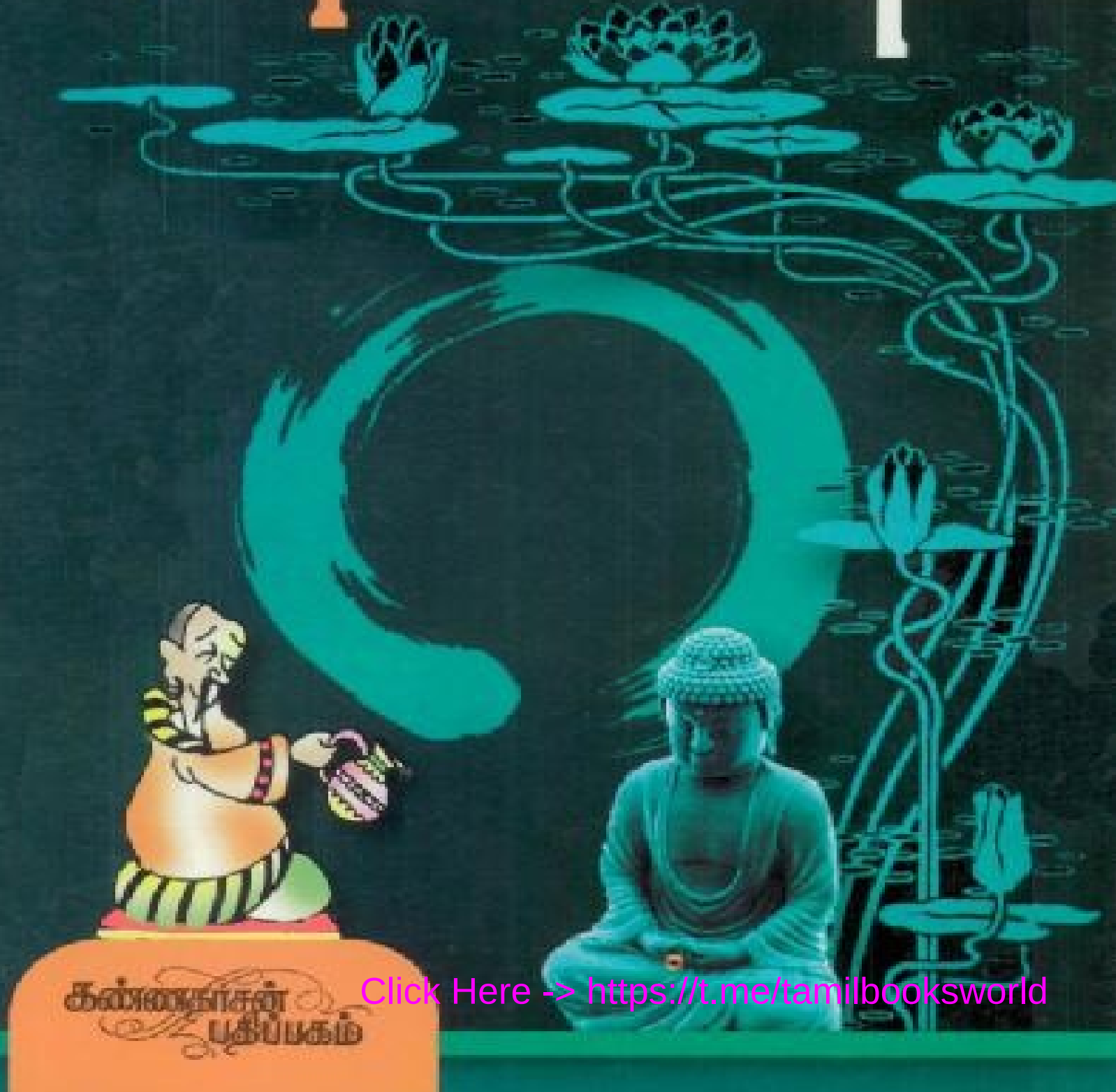

If You Want More Free eBooks

ஜென் கதைகள்

கன்னடர்கள்
பதிப்பகம்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஜென் கதைகள்

கவிஞர் புவியரசு

**கண்ணதாசன்
பதிப்பகம்**

23, கண்ணதாசன் சாலை,
தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.
போன் : 24332682

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பதிநான்காம் பதிப்பு : ஜூலை, 2009
பதினெட்டாம் பதிப்பு : ஜூலை, 2015
பத்தொன்பதாம் பதிப்பு : ஜனவரி, 2017

E-mail: sales@kannadasan.co.in
Our Web Site: www.kannadasan.co.in

பதிப்பாசிரியர்: காந்தி கண்ணதாசன்

எச்சரிக்கை

காப்பிரைட் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு பெற்றுள்ள இந்நூலில் இருந்து எப்பகுதியையும் முன் அனுமதியின்றி பிரசுரிக்கக்கூடாது. தவறினால் சிவில், கிரிமினல் சட்டங்களின்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

-காந்தி கண்ணதாசன் பி.ஏ., பி.எல்.,

No Part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means electronic or mechanical including photocopying or recording or by any information storage and retrieval system without permission in writing from Gandhi Kannadhasan, B.A., B.L., Chennai.

"ZEN KADHAIGAL"-Tamil
A Collection of Zen Stories

❖ Complied &
Written By : KAVINGAR PUVIARASU
❖ Ninteenth Edition : January, 2017
❖ Publishing Editor : Gandhi Kannadhasan
❖ Published By : Kannadhasan Pathippagam
23, Kannadhasan Salai,
Thiyagaraya Nagar, Chennai - 600 017.
Ph: 044-24332682 / 24338712

ISBN: 978-81-8402-168-4

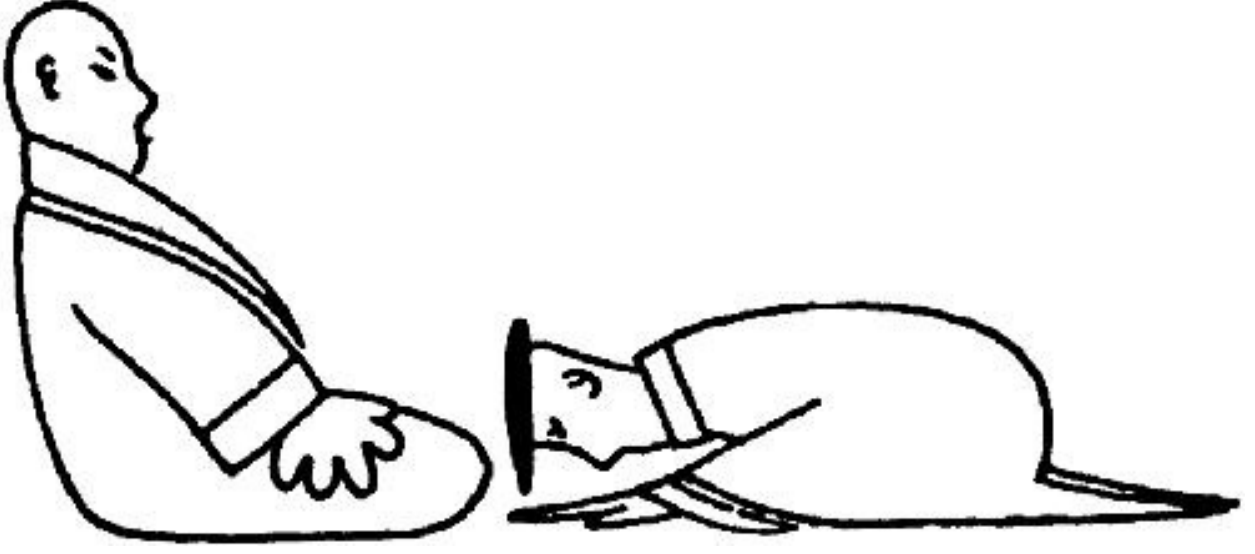
► Our Branches :

- No: 1212, Range Gowder Street,
Coimbatore - 641001 ☎: 0422 - 2479774
- I, Annai Complex, III Street, Vasantha Nagar,
Madurai-625 003.
☎: 0452 - 2373793, 2373 180.
- 37, Bharathy Street, Puducherry - 605 001.
☎: 0413 - 2221241

► Our Bankers : State Bank of India, T.Nagar, Chennai-17.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

சீடன்:

மலை உச்சிக்குச் செல்ல வேண்டும்.
எங்கிருந்து தொடங்குவது?

குரு:

உச்சியிலிருந்து!

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"இளவேனிற் காலத்தில்
நூறுநூறு மலர்கள்
இலையுதிர் காலத்தில்
அறுவடை நிலா
கோடை காலத்தில்
நறுமணத் தென்றல்
குளிர் காலத்தில்
வெண்பனி தொடரும்
உன் மனதில் உதவாக்கரை விஷயங்கள்
கொட்டிக் கிடக்கவில்லையெனில்
எல்லாப் பருவங்களும்
நல்ல பருவங்களே, உனக்கு !"

tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பொருளடக்கம்

ஜென் என்ற...

அழகை வருகிறதே !

சாதாரணம் ?

புத்தருக்கு வந்த குளிர் !

அழுவதா, சிரிப்பதா ?

மௌன குரு

ஆனந்த நடனம்

விழிப்பு

தகுதி

சிறைக் குரு

புதிய பார்வை

சிரிக்கும் புத்தர்

வட்டிலில் ஞானம்

உலகச் சுமை

ஆணவத் திரை

நம்பிக்கையே குரு !

அடி !

'நீ' அது என்று உணர் !'

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அதுவாதல்

அந்தக் கணம்

பறந்த பட்டம்

சும்மா !

அனர்த்தம்

ஆணவக் குரங்கு

முடிச்சவிழ்த்தல்

சமநிலை

சொல்லுக்கடங்காது

பறவையின் பாடல் !

நன்றி !

அச்சம் தவிர் !

குழந்தைக் குரு

'எல்லாம் பொறுக்கக் கடன்'

'கல்லும் நானே !'

'மரமும் நானே !'

'நீ அது'

தடை ?

பாவத்தின் சம்பளம் புண்ணியம்!

பூவா தலையா ?

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

மகத்தான ஜென் கவிதை

ருசி ?

மன விளையாட்டு

நீயே அறி !

தரிசனம்

ஒரு சொல்

ஞானம்

வல்லமை

மெய் விளக்கு

வைர மொழி ?

பற்று அற

முன்னும் பின்னும்

'நான் விழிப்புணர்ச்சி'

உன்னை உணர் !

தன்னை அறிய...

கதவு திறந்தே கிடக்கிறது

தனக்குத் தானே

நீயாக இரு !

சும்மா !

பணிவு

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

மனத் திரை

குரு உபதேசம் !

அறையில் ஞானம் !

மூன்று சித்தர்கள்

ஓ ! அப்படியா ?

அதுவானவர் !

'விரட்டலுக்கு நன்றி !'

நிறை சூன்யம் ?

பார்வை

புத்தம்

சுய தரிசனம்

'நானே தியானம்'

இந்திர ஜாலம் - கனவு

பார் !

தேடி அலையாதே !

மரணமே' வா !

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஜென் என்ற...

'ஜென்' ஒரு கொள்கையோ, கோட்பாடோ அல்ல. அது ஒரு தத்துவம்கூட அல்ல!

உலகத்தின் சகல தத்துவ ஞானச் சங்கிலிகளைத் தகர்த் தெறிந்து மனிதனுக்குப் பரிபூரண விடுதலையை அளிப்பது ஜென்!

சகல மதாசார அனுஷ்டானங்களையும் உடைத்து விடுகிறது ஜென்.

அது ஒரு வாழ்க்கை முறையா? இல்லை. அது ஒரு முறை அல்ல. அதற்குச் சட்ட திட்டங்கள் எதுவும் கிடையாது.

'ஜென்' முறையில் வாழ்வது - என்று கூட ஜென் ஞானிகள் குறிப்பிடுவதில்லை. 'ஜென்னில் வாழ்வது' என்றால்கூட அது பிழையாகும் என்று சொல்கிறார்கள்!

'ஜென்னாக இருப்பது' என்பதுதான் சரியான விளக்கம்! இதற்குத் தன்னியல்பில் இருப்பது என்று பொருள்.

ஜென் நம்ப முடியாத அளவிற்கு இயல்பானது; இயற்கையானது.

அதனால்தான் அது விளக்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது.

'ஜென்'னைப் புரிந்து கொள்ள, ஜென் குருக்களின் வாழ்க்கைதான் ஆதாரம்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அவர்கள் வாழ்ந்த, அவர்கள் வாழ்வில் நிகழ்ந்த, அவர்கள் வெளிப்படுத்திய, அல்லது வெளிப்படுத்தாமல் மௌனம் சாதித்த சம்பவங்கள் மூலமே நாம் ஜென்னைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

ஜென்னில், வந்தனை, வழிபாடு, ஏதுமில்லை. பௌத்தத்தின், மேல் நிலைச் சிந்தனையாக ஜென் தோன்றினாலும், புத்தரைப் பற்றிக் கொண்டு ஜென் தொங்குவதில்லை.

புத்தர் சிலைகளையே கொண்டு வந்து போட்டுக் குளிர் காய்கிறார் ஒரு ஜென் ஞானி!

ஜென் என்பது தியானம். எதை நினைத்தும் தியானிப்பதல்ல. எல்லாவற்றிலும் தியானம் இருப்பதாகச் சொல்கிறது, ஜென்.

பேசுவது, இருப்பது, நடப்பது, உண்பது, சிரிப்பது, உறங்குவது, தொழில் செய்வது அல்லது சும்மா இருப்பது - எல்லாமே தியானம். எல்லாவற்றையுமே தியானமாக்க முடிகிறது ஜென்னில்.

ஜென் ஒரு சுய தரிசனம்.

தன்னைத் தான் அடையாளம் கண்டு கொள்வது, ஜென். இல்லாத எதையும் தேடிக் காண்பதல்ல, அது.

'காணாமல் போன தன் மூக்குக் கண்ணாடி, தன் மூக்கின் மேல் இருப்பதைக் கண்டு கொள்வது போன்றது ஜென்' என்று அழகாகச் சொல்கிறார் ஓஷோ.

தன்னை அடையாளம் கண்டு கொள்ளும் சுடர் தெறிக்கும் அந்த ஒரு கணத்தில், விழிப்புணர்ச்சி சித்திக்கிறது என்கிறது, ஜென்.

பெரும்பாலும், அதிர்ச்சியின் மூலமே ஞான தரிசனத்தை அருள்கிறார்கள் ஜென் குருமார்கள்.

ஜென் பிரபஞ்சத்தை முழுசாக ஏற்றுக் கொள்கிறது. நன்மை தீமைகளையும் கூடத்தான். மனிதனை மையப்படுத்தி, அவனுக்கு மிகப்பெரிய சுதந்திரத்தையும், சுய மரியாதையையும் தருகிறது, ஜென்.

ஜென்னில் வாழ்பவர், எத்தொழில் செய்பவராயினும், அதைத் தியானமாகச் செய்பவர். அதனால், செய்யும் தொழிலிலும் அவர்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பரிபூரணத்தைக் கண்டுவிட முடியும்.

மனித குலத்தைப் பிளவு படுத்தும் மதக் குப்பைகளை வாரி எறிந்து விட்டு மானுடத்தை ஒன்றாக்கி விடுகிறது, ஜென்.

நமது 'தியானம்'தான், 'ஜென்' ஆயிற்று. இந்தியாவிலிருந்து சீனாவிற்குச் சென்று, சற்றே பெயர் மாறி, வளம் பெற்று, ஜப்பானில் 'ஜென்' ஆகி வளர்ந்து பூத்துக் காய்த்துக் கனிந்தது, ஜென்.

ஓவியம், சிற்பம், கட்டடக் கலை, கராதே, குங்ஃபூ, சமையல், மலர் அலங்காரம், தேநீர் விருந்து, அன்றாடத் தொழில், கல்வி முதலிய எல்லாவற்றிலும், ஜப்பானில் ஜென் இரண்டறக் கலந்து நிற்கிறது. ஜப்பானின் தலைமைக்கும், திறமைக்கும் ஜென்தான் அடிப்படைக் காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

ஜென் ஓர் ஒழுக்க முறையல்ல. அது ஓர் அழகியல். ஓர் அற்புதம் ஆனந்த தரிசனம். கவிதை. எந்தச் சமையும் இல்லாதது, அது. ஏனென்றால், அது நம் எல்லாச் சமைகளையும் இறக்கி வைத்து விடுகிறது.

இயல்பான இயல்பு ஜென். சொல்லுக்கடங்காத மௌனம், ஜென்.

"சொல்லால் மவுனம் மவுனம் என்றே
சொல்லிச் சொல்லிக் கொண்டது
அல்லால், மனம்அறப் பூரண
நிஷ்டையில் ஆழ்ந்தது உண்டோ?"

என்று கேட்கிறார்நம் தாயுமானவர். 'ஆம்' என்கிறது ஜென்.

ஜென்னை யாரும் உபதேசிப்பதில்லை. உபதேசிப்பார் குரு என்று கூடிய சீடர்களைப் பார்த்து, "பக்கத்து அறையில் நேநீர் இருக்கிறது. போய் அருந்துங்கள்," என்கிறார் குரு. அவ்வளவு தான்! அன்றைய உபதேசம், பாடம் எல்லாம் அவ்வளவுதான்!

"சொல்லுக் கடங்காவே பராசக்தி - நின்
சூரத் தனங்களெல்லாம்"

என்று பாரதி சொன்னது ஜென்னுக்குத்தான் மிகப் பொருத்தம்.

வார்த்தை வலைக்குள் அகப்படாதது, ஜென்.

ஒரு சீடர் அதிகமாக ஜென்னைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

கண்ட குரு, "நீ ரொம்பத்தான் ஜாஸ்தி ஜென் அப்பா!" என்றார். "ஏன் சுவாமி ஜென்னைப் பற்றிப் பேசினால் வெறுக்கிறீர்கள்?" என்று சீடன் கேட்க, "எனக்கு வாந்தி வருகிறது!" என்கிறார் குரு.

ஜென், ஜென் என்ற முத்திரைக்குள்ளும் அகப்படாமல் தப்பி விடுகிறது!

பின் வரும் கதைகளை - உண்மை நிகழ்ச்சிகளைப் படித்தால் - இல்லை, தியானித்தால் நாம் ஜென்னாகலாம்; ஆக வேண்டும்; ஆகி விடுவீர்கள்.....

- புவியரசு

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அழுகை வருகிறதே!

லின்-சீயின் குரு இறந்து விட்டார்.

பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் பல இடங்களிலிருந்தும் வந்து கூடி விட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் அந்தக் குரு அல்ல. லின் சீதான். லின் சீ, ஜப்பான் நாடு முழுதும் புகழ் பெற்றவர். அவருக்கு மரியாதை செலுத்துகிற முறையில்தான் அவருடைய குருவின் சாவிற்கு மக்கள் வந்து குழுமியிருந்தார்கள்.

அங்கே மிகப் பெரிய ஆச்சரியமான சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. எல்லாரும் திகைப்படைந்தார்கள்.

அவர்களை வியப்பில் ஆழ்த்திய நிகழ்ச்சி என்னவென்றால், லின் சீ அழுது கொண்டிருந்ததுதான்!

'ஜனன-மரணம் சமம்' என்று உலகிற்குச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர், 'பிறப்பைப் போல, இறப்பும் கொண்டாட்டத்திற்குரியது' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர், தன் குருவிற்காகக் கண்ணீர் வடித்தால் எப்படி?

அதை அவரிடமே கேட்டு விட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "ஆம். நான் அழுகிறேன். இது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது! நான் என்ன செய்யட்டும்? அழுகைதான் வந்து தொலைக்கிறதே! வாழ்வு எவ்வளவு விசித்திரமாக இருக்கிறது, பார்த்தீர்களா? மரணம் இயற்கையானது என்பது நம் எல்லாருக்குமே

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

தெரியும். அது தவிர்க்க முடியாதது என்பதும் நமக்குத் தெரியும். அது பயங்கரமான விஷயமல்ல. மிகவும் ஆனந்தமான அம்சம்தான். ஆனாலும், அழகை வருகிறதே! என் குரு இறந்தது நல்லது. இல்லாவிட்டால் எனக்கு அழகை வரும் என்பது தெரிந்திருக்காது. நானும் பற்றுகளைத் துறந்தவன் என்று நினைத்துக் கொண்டு இருந்திருப்பேன். அவர் இறந்ததால்தானே, எனக்கும் இதயம் உண்டு, எனக்கும் கண்ணீர் உண்டு, என்னாலும் அழ முடியும் என்பது தெரிந்தது!

"என் குருநாதர் மரணம் வாழ்க! என்னை எனக்கும், உங்களுக்கும் உணர்த்திய அவர் மரணம் வாழ்க! எவ்வளவு ஆச்சரியம் பார்த்தீர்களா? எவ்வளவோ விழிப்புணர்ச்சி அடைந்த பின்னும் இதய ஈரத்தின் வெளிப்பாடாய் அழகை வருகிறது!

"நான் வாழ்வை அடக்க மாட்டேன். அதை முழுமையாய் உள்ளபடி ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆன்மா அழிவில்லாததுதான். உடல் மட்டும் அழியக் கூடியதுதான். இன்றும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். ஆனால், இந்த உடல் அழகானது. அழகிய இந்த உடலுக்காக அழுகிறேன். இந்த உடல் அற்பமான தூசு தான். இப்போது இந்தத் தூசு, மற்ற தூசுவோடு சென்று சேர்ந்து விட்டது என்பதும் உண்மைதான். ஆனால், அற்பத் தூசு எவ்வளவு அழகான உடலெடுத்து மறைந்துவிட்டது! அதற்காக நான் அழுகிறேன். என்னால், கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை..." என்றார், லின்சீ!

போலித் தத்துவங்களை வரட்டுத் தனமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்காமல், வாழ்க்கைக்கு உண்மையாக இருந்தவர் அவர். எதையும் அடக்கி வைத்து மறைப்பது விழிப்புணர்வுக்குத் தடை.

"நமக்கு நாம் அழாத தென்னே?"
- வளையாபதி.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

சாதாரணம் ?

"நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் மதக் கொள்கைகள் என்ன?" என்று ஞானி பொக்கோஜுவைக் கேட்டார்கள்.

"நான் சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்கிறேன். என் கொள்கை இதுதான். பசி எடுத்தால், சாப்பிடுவது. தூக்கம் வந்தால், தூங்குவது. அவ்வளவுதான்!" என்றார், ஞானி.

'இவ்வளவு பெரிய ஞானி, இவ்வளவு சாதாரணமாகச் சொல்கிறாரே. உண்மை இதுதானா? அல்லது எதையாவது மூடி மறைக்கிறாரா?' என்று கேள்வி கேட்டவர் நினைத்தார். அதனால், "நீங்கள் செய்யும் காரியங்களில் எந்தத் தனித் தன்மையும் காணப்படவில்லையே !" என்றார்.

'இவ்வளவு பெரிய ஞானி, இவ்வளவு சாதாரணமாகச் சொல்கிறாரே. உண்மை இதுதானா? அல்லது எதையாவது மூடி மறைக்கிறாரா?' என்று கேள்வி கேட்டவர் நினைத்தார். அதனால், "நீங்கள் செய்யும் காரியங்களில் எந்தத் தனித் தன்மையும் காணப்படவில்லையே !" என்றார்.

"ஆமாம். எந்தத் தனித் தன்மையும் கிடையாது. அதுதான் முக்கியம்," என்றார், ஞானி.

'பசித்தால் புசிப்பது, உறக்கம் வந்தால் உறங்குவது. இதை எல்லாரும் தானே செய்கிறார்கள்?" என்றார் கேள்வி கேட்டவர், விடாமல்.

ஞானி சிரித்தார்.

If You Want More Free eBooks

"அப்படியல்ல. அவர்களுக்கும் எனக்கும் வேறுபாடு உண்டு. நீங்கள் சாப்பிடும்போது உங்கள் மனம் சாப்பாட்டில் இருக்காது. அலைபாயும், அங்கும் இங்குமாக. எதை எதையோ நினைத்துக் கொண்டு, பேசிக் கொண்டு சாப்பிடுவீர்கள். அல்லது கனவு காண்பீர்கள். நான் அப்படியில்லை. நான் சாப்பிடும்பொழுது, சாப்பிட மட்டும் செய்கிறேன். வேறு சிந்தனையே எனக்குக் கிடையாது.

"நீங்கள் சாப்பிடும்போது, நீங்கள் அங்கே இருப்பதில்லை. நான் அங்கே இருக்கிறேன். தூங்கும்போது, நீங்கள் தூக்கத்தில் இல்லை. கவலையில், சிந்தனைகளில், குழப்பத்தில், கனவுகளில் அலைகிறீர்கள். ஆனால், தூக்கத்தின்போது நான் தூங்க மட்டுமே செய்கிறேன். சாப்பிடும்போது நான் சாப்பாடாகி விடுகிறேன். நடக்கும்போது நான் நடத்தல் மட்டுமே. பொக்கோஜு அங்கு இல்லை. எதைச் செய்கிறேனோ, அதுவாகி விடுவது என் இயல்பு. இதுதான் மற்றவர்களுக்கும் எனக்கும் உள்ள வித்தியாசம்!" என்றார், குரு.

'செய்வதைச் சரியாகச் செய்வதே யோகம்,' என்று கீதை சொல்கிறது. செய்யும் தொழிலில் ஒன்றி விடும்போது, அது தியானமாகி விடுவதோடு, செய்யப்படுவதும் முழுமையாக அமைந்து விடுகிறது. அத்துடன் செய்யும் தொழிலின் பாரம், துன்பம், எதுவும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

"யோக : கர்மஸூ கௌசலம்"
- கீதை

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

புத்தருக்கு வந்த குளிர்!

அன்று இரவு கடுங்குளிர். பணி பெய்து கொண்டிருந்தது. அந்தப் புத்த விகாரையில் இருந்த வயது முதிர்ந்த ஒருவருக்குக் குளிர் தாங்க முடியவில்லை.

அவர் தம் அறையை விட்டு எழுந்து, கோயிலின் பல பகுதிகளிலும் இருந்த மரப் புத்தர் சிலைகளைச் சேகரித்தார். அவற்றை யெல்லாம் கொண்டு வந்து நடு மண்டபத்தில் போட்டு நெருப்பு வைத்தார்! பக்கத்தில் அமர்ந்து குளிர் காய ஆரம்பித்தார்!

சிலைகள் 'படபட'வென்று எரியும் சத்தம் கேட்டுக் கோயிலின் குரு ஓடி வந்து பார்த்தார்.

அவருக்குப் பகீரென்றது.

புத்தர் சிலைகளை எரித்துக் குளிர் காய்வதா? என்ன அநியாயம் இது! தெருவில் அநாதையாய்த் திரிந்து கொண்டிருந்த கிழவனுக்கு, ஐயோ பாவம் என்று அடைக்கலம் கொடுத்தது தவறாகப் போய் விட்டதே!" என்று சினம் கொண்டார், குரு.

"என்ன இது?" என்று கோபத்துடன் கேட்டார், குரு.

"என்ன கோபம் உங்களுக்கு. இப்பொழுது என்ன நடந்து விட்டது? என் குளிரைப் புத்தர் போக்கி விட்டார், பாருங்கள்! புத்தர் கருணா மூர்த்தியல்லவா? வாருங்கள்! அப்படி அமருங்கள்! குளிர் காயலாம்!"

If You Want More Free eBooks

என்றார், முதியவர்.

"என்ன உளறுகிறீர்கள்? நீங்கள் எதை எரித்துக் குளிர் காய்கிறீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா? தெய்வத்தையே எளித்து விட்டீர்களே!" என்று பொங்கினார், குரு.

"ஓகோ, அப்படியா?" என்று சாம்பலைக் குச்சியால் கிளறினார், முதியவர்.

"என்ன செய்கிறீர்கள்?" என்று கத்தினார், குரு.

"நான் எலும்புகளைத் தேடுகிறேன்."

"எலும்புகளா? அதில் எப்படி எலும்புகள் இருக்கும்? உங்களுக்குப் பைத்தியமா?"

"இருக்காதா? நான் எரித்தது புத்தரை என்றால், அவர் எலும்புகள் இருக்க வேண்டுமே. எதற்கும் இன்னும் சில சிலைகள் மிச்சமிருக்கின்றன. கொண்டு வாருங்கள். போட்டுக் குளிர் காயலாம்."

"அடப் பாவி! இனி நீ ஒரு கணம்கூட இங்கே இருக்கக் கூடாது. போ, வெளியே!"

முதியவர் நிதானமாக, "ஆம். இது புத்தர் இல்லை. ஒரு எலும்பைக்கூடக் காணோம்," என்றார்.

குரு, அவரைப் பிடித்து, எழுப்பி வெளியே தள்ளிக் கொண்டு போய் விட்டு விட்டுக் கதவைச் சாத்தினார். "தொலைந்து போ!" என்று கத்தி விட்டு, உள்ளே வந்து படுத்தார்.

மறுநாள் காலை, அந்தக் கிழவன் என்ன ஆனான் என்று பார்க்கும் ஆவலில் குரு வெளியே வந்து பார்த்தார்.

அவர் கண்ட காட்சியை அவரால் நம்ப முடியவில்லை!

அந்தப் பெரியவர், ஒரு மைல் கல்லின் முன்னால் அமர்ந்து, காட்டுப் பூக்களை அதன் மேல் தூவி, "புத்தம் சரணம் கச்சாமி..." என்று தொழுது கொண்டிருந்தார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

குரு, அவர் அருகே வந்து, "இது என்ன? என்ன செய்கிறீர்கள் நீங்கள்? மைல் கல்தான் புத்தரா?" என்று கேட்டார்.

"மரம் புத்தராகும்போது, மைல் கல் ஏன் புத்தராகாது? நேற்றிரவு நான் குளிர் காய்ந்தது எனக்குள் இருக்கும் புத்தரைக் காப்பாற்றத்தான். அவர் எனக்குள் குளிரில் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார். அதனால்தான் மரச் சிற்பங்களை எரித்தேன். அவை உணர்ச்சியற்றவை. அந்த மரப் புத்தர்களை எரித்ததற்காக, நீங்கள் நேற்றிரவு உயிருள்ள புத்தரை வெளியே துரத்தி விட்டீர்களே," என்றார், பெரியவர்.

"உன்னைக் கொண்டு என்னுள் வைத்தேன்
என்னையும் உன்னில் இட்டேன்"

- பெரியாழ்வார்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அழுவதா, சிரிப்பதா?

'சிரிக்கும் துறவிகள்' என்று மூன்று பேர் இருந்தார்கள். அவர்கள் எங்குச் சென்றாலும் சிரிப்புத்தான்.

ஒரு கிராமத்திற்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள் என்றால், செய்தி காட்டுத் தீப் போலப் பரவிவிடும். மக்கள் தங்கள் வேலைகளை எல்லாம் அப்படி அப்படியே போட்டு விட்டு, ஓடி வந்து விடுவார்கள்.

அப்புறம் என்ன, ஒரே சிரிப்புத்தான்!

நாட்டையே சிரிப்பில் ஆழ்த்திய அந்த மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர் இறந்து விட்டார்!

அதைக் கேட்ட மக்களுக்குத் துக்கமான துக்கம். 'அட்டா! எப்படியெல்லாம் நம்மைச் சிரிக்க வைத்தார்கள். இப்படியாகி விட்டதே! பாவம்!' என்று அனுதாபம் தெரிவிக்க, நிறையப்பேர் சென்றார்கள்.

அங்கே ஓர் ஆச்சரியமான விஷயம் நடந்து கொண்டிருந்தது!

இறந்தவரைப் படுக்கப் போட்டு விட்டு, மற்ற இருவரும் தலைமாட்டில் அமர்ந்து, விழுந்து விழுந்து சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்!

அதைப் பார்த்த மக்களுக்கு அழுவதா, சிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை.

என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்துப் போய் மக்கள் நின்று

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

கொண்டிருந்தார்கள்.

சற்று நேரம் கழித்து, அந்த இரு துறவிகளும் சிரித்தபடியே, மற்றவரின் உடலைச் சிதை மூட்டுவதற்காக எடுத்துச் செல்லப் படையில் தூக்கி வைத்தனர்.

சுடுகாட்டுக்குச் சவ ஊர்வலம் சென்றது. உடலுக்கு தீ மூட்டப்பட்டது.

தீ பற்றிப் பரவ ஆரம்பித்தவுடனே, 'படர் படர்' என வேட்டுச் சத்தங்கள் கேட்டன!

திகைத்துப் போய்ப் பார்த்தால், சிதைக்குள்ளிருந்துதான் வெடிச் சத்தம் வந்து கொண்டிருக்கிறது!

நேரம் ஆக ஆகப் பலவித வர்ணங்களில் பட்டாசுகள் வெடித்து, வானத்தில் பூப்பூவாய்ச் சிதற ஆரம்பித்தன! எல்லாம் எரியும் சிதைக்குள்ளிருந்து புறப்பட்டவை!

இது எப்படி?

அந்த இரு துறவிகள் செய்த தந்திரம்தான் அது. இறந்து போன தம் தோழரின் உடைக்குள் ஏராளமான பட்டாசுகளை அவர்கள் யாருக்கும் தெரியாமல் ஒளித்து வைத்திருக்கிறார்கள் - அந்த மரணச் சடங்கு ஒரு திருவிழாவாக அமைய!

வாண வேடிக்கை கண்டு, துறவிகள் சிரிப்பாய்ச் சிரிக்க... நீண்ட நேரமாய்ச் சிரிப்பையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த மக்கள், இந்த வாண வேடிக்கையையும் பார்த்தவுடன், தாங்களும் சிரிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்!

சிரித்துச் சிரித்து எல்லாருக்கும் கண்ணீரே வந்து விட்டது!

"இடுக்கண் வருங்கால் நகுக!"
- வள்ளுவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

மௌன குரு

அங்கே பல்லாயிரக் கணக்கான பிக்குகள், புத்தரின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள்.

ஆண்டுக்கொரு முறை கூடும் சங்கம் அது. தூரதூர நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் நெடும் பயணம் மேற்கொண்டு அவர் மொழியைக் கேட்க வந்தவர்கள் அவர்கள்.

அன்று அவர் வழங்கப் போகும் ஞானப் பிச்சைக்காக அவர்கள் இதயப் பாத்திரங்கள் காத்திருக்கின்றன, ஒரு தவிப்புடன்.

காலை இளங்காற்று மெல்லத் தவழ்ந்து வருகிறது. மரங்களின் இலைகள் மெதுவாகப் பேசிக் கொள்கின்றன. பிக்குகள் மௌனம் காத்து, புத்தர் வரும் வழியில் விழி பதித்துக் காத்திருக்கிறார்கள்.

புத்தர் வருகிறார்.

அவர் கைகளில் ஓர் அழகிய தாமரை மலர்.

அமைதியாக வந்து மேடை மேல் அமர்கிறார்.

மடியில் கை வைத்து, கைகளிலுள்ள தாமரையைப் பார்த்தபடி அமர்ந்தவர், பேசவில்லை.

எல்லாரும் ஆவலுடன் காத்திருக்கிறார்கள்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

புத்தர் தலை நிமிரவும் இல்லை, பேசவும் இல்லை.

பிக்குகளுக்கு வியப்பு.

ஒரு வேளை புத்தர் தியானத்தில் மூழ்கி விட்டாரோ?

இல்லை. அவர் கண்கள் மூடவில்லை. தாமரை மலரையல்லவா பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்! என்ன சிந்திக்கிறார்? ஏன் மௌனமாக இருக்கிறார்? மௌனம் கலைந்த பின் என்ன சொல்லப் போகிறார்?

நேரம் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

புத்தர், சிலை போல, அப்படியேதான் அமர்ந்திருந்தார்!

நேரம் போய்க் கொண்டே இருந்தது.

பிக்குகளின் கூட்டத்தில் மெல்லிய சலசலப்பு. பொறுமை இழந்ததன் முணுமுணுப்பு.

'என்ன ஆயிற்று? என்ன ஆயிற்று?' என்ற வினாக குறிகள் அவர்களின் பார்வைகளில்.

என்றாலும் புத்தர் தலை நிமிர்ந்து மௌனம் கலைத்துப் பேசுவார் என்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை.

எவ்வளவு தொலைவு, எவ்வளவு காலம், எவ்வளவு துன்பங்கள் பட்டு வந்ததெல்லாம் கௌதமரின் ஞான மொழி கேட்பதற்காக அல்லவா? அவர் ஏன் தங்கள் முன் இப்படி அமர்ந்திருக்கிறார்?

யாருக்கும் ஒன்றும் புரியாமல் அமர்ந்திருக்கும்போது, கனத்த மௌனத்தைக் கலைத்துக் கொண்டு ஒரு சிரிப்பொலி எழுந்தது.

எல்லாரும் திகைத்துப் போய்ப் பார்த்தார்கள். சிரித்தவன், புத்தரின் சீடன் மகா காஸ்யபன்.

என்ன காரியம் செய்து விட்டான், காஸ்யபன்! போதி சத்துவரின் முன் இப்படி மரியாதைக் குறைவாகச் சிரிப்பதா! அவர் மௌனத்தைக் கேலி செய்வது போல அல்லவா இருக்கிறது, அந்தச் சிரிப்பு!

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பிக்குகள் திகைத்துப் பார்க்கையில், காஸ்யபன் சிரிப்பை நிறுத்தாமலும், மேலும் அதிகமாகவும், சத்தமாகவும் பைத்தியக்காரனைப் போலச் சிரித்துக் கொண்டே இருந்தான்!

புத்தர் தலை நிமிர்ந்தார்.

சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் காஸ்யபன் பக்கம் திரும்பினார். அவனைப் பார்த்தார். கை நீட்டி அருகில் வருமாறு அழைத்தார்.

காஸ்யபன் சிரித்தபடியே எழுந்து புத்தரின் அருகில் சென்று நின்றான். அப்போதுதான் அவன் தன் சிரிப்பை நிறுத்தினான்.

புத்தர் தம் கையிலிருந்த தாமரையை அவனுக்குத் தந்தார். பிறகு கூட்டத்தினரைப் பார்த்துச் சொன்னார்:

"நான் வார்த்தைகளால் சொல்லக் கூடியவற்றையெல்லாம், இதுவரை உங்களுக்குச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாதவற்றை இப்போது நான் காஸ்யபனுக்கு வழங்கி விட்டேன்!"

இப்படித்தான் மகா காஸ்யபர் முதல் ஜென் குரு ஆனார்.

வார்த்தை வலைக்குள் அகப்படாமல் சொல்லாமற் சொல்லி உணர்த்துவது ஜென் வழி.

"பேசாமை விளங்கும் தானே" - தாயுமானவர்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

ஆனந்த நடனம்

மகா காஸ்யபனுக்குத் தாமரை மலரைப் புத்தர் தந்த நிகழ்ச்சி ஜென் உலகில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஒரு ஜென் குரு தம் சீடர்களிடம் அது பற்றிக் கேட்டார்.

"தாமரைப் பூவைப் புத்தர் தந்ததன் இரகசியம் என்ன? அதைத் தரும்போது, 'வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாதவற்றை இப்போது நான் காஸ்யபனுக்கு வழங்கி விட்டேன்' என்று அவர் ஏன் சொன்னார்?" என்று குரு கேட்டார்.

அப்போது ஒரு சீடன் எழுந்து நின்றான். ஒரு நடனம் ஆடினான். உடனே வெளியே ஓடி விட்டான்.

குரு சொன்னார்: "மிகவும் சரி. அதுதான் பதில். அது தான் இரகசியம்!"

"பண்ணேன் உனக்கான பூஜை ஒருவடிவிலே பாவித்து இறைஞ்சி, ஆங்கே பார்க்கின்ற மலருடு நீயே இருத்தி, அப்பனிமலர் எடுக்க மனமும் நண்ணேன்...."
- தாயுமானவர்

விழிப்பு

புத்தர் தம் மாணவர்களுடன் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

முன் வரிசையில் மன்னன் பிரச்சேதனனும் அமர்ந்திருந்தான். அவன் அடிக்கடி வந்து புத்தரின் மொழிகளைக் கேட்பது வழக்கம்.

மன்னன் தரையில் அமர வேண்டியிருந்தது. யார் வந்தாலும் அப்படித்தான். அங்கே யாருக்கும் தனியாசனம் கிடையாது.

மன்னனுக்குத் தரையில் அமர்ந்து பழக்கமில்லை. உட்கார முடியாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். இப்படியும் அப்படியும் சாய்ந்தும், காலை மாற்றிப் போட்டு மடக்கி அமர்ந்தும், நிலை கொள்ளாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அதே சமயம், தான் சிரமப்படுவது புத்தருக்குத் தெரியாமலிருக்கவும் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான். இந்தப் போராட்டத்தில் அவனை அறியாமல் ஒரு காரியம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

அவனுடைய கால் கட்டை விரல் கடகட்வென்று ஆடிக் கொண்டிருந்தது.

புத்தர் அதைக் கவனித்து விட்டார். உடனே தம் பேச்சை நிறுத்தினார்.

"ஏன் அப்படி உன் கால் கட்டை விரல் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது?" என்று கேட்டார்.

If You Want More Free eBooks

பிரச்சேதனன் திடுக்கிட்டுக் குனிந்து தன் காலைப் பார்த்தான். பார்த்தவுடன் ஆட்டம் நின்று விட்டது.

பிரக்ஞை இல்லாமல் நடந்தது, பிரக்ஞை வந்ததும் நின்று விட்டது.

அதைக் கவனித்த புத்தர், "ஏன் விரல் ஆட்டுவதை நிறுத்தி விட்டாய்?" என்று கேட்டார்.

"பெருமானே, என்னைச் சங்கடமான கேள்வி கேட்டு விட்டீர்கள். அது ஆடிக் கொண்டிருந்தது எனக்குத் தெரியவே தெரியாது. நீங்கள் கேட்டதும் அது தானாக நின்று விட்டது. நான் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. ஆட்டவும் இல்லை; நிறுத்தவும் இல்லை," என்று மன்னன் சொன்னான்.

அதைக் கேட்ட புத்தர் தம் சீடர்களை நோக்கிப் பேச ஆரம்பித்தார்.

"விஷயம் என்ன என்று கவனித்தீர்களா? இந்தக் கட்டை விரல் இவருக்குச் சொந்தமானது. இது ஆடுகிறது. ஆனால், இவருக்கு அதைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாதாம். ஆனால், கவனம் வந்ததும் நின்றுவிட்டது. அதாவது, நான் கேள்வி கேட்டதும் நின்று விட்டது. விழிப்புணர்வு தோன்றியதும் நின்று விட்டது. வெறும் விழிப்புணர்ச்சி மட்டுமே தேவை. எல்லாம் அடங்கி விடும்."

"விழித்திரு !"
- வள்ளலார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

தகுதி

மகா காஸ்யபன் ஞானம் பெற்றதும், அவனை உலகம் கற்ற அனுப்ப நினைத்தார், புத்தர்.

'பசித்தவர்களிடம் போ. தாகம் கொண்டவர்களிடம் போ. உனக்குக் கிடைத்ததை எல்லாருக்கும் பங்கிட்டு வழங்கு. ஞானத்தைப் பரப்பு,' என்று சொன்னார், புத்தர்.

அதற்குக் காஸ்யபன், "சுவாமி, நீங்கள் என்னை ஏமாற்ற நினைக்கிறீர்கள். நான் ஞானம் பெறுவதற்கு முன் இதைச் சொல்லியிருந்தால், நான் உங்கள் ஆணையை ஏற்று உடனே புறப்பட்டுப் போயிருப்பேன், ஞானம் பெறுவதை இழந்துவிட்டு. விழிப்புணர்வு என் இயல்பு. நான் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அதை அடைந்துவிட முடியும். ஆனால், இது உங்கள் கடைசிப் பிறவி. உங்களை விட்டுப் பிரிந்தால் உங்கள் திருவடிகளை நான் இழந்துவிட வேண்டி நேர்கிறது.

"ஞானத்தை எங்கும் பெறலாம். அதற்கு இந்தப் பரந்த பிரபஞ்சம் காத்திருக்கிறது. ஆனால், உங்களை விட்டுப் போய்விட்டால், நான் எப்படி உங்கள் திருவடிகளை வணங்க முடியும்? உங்களை எப்படிப் பார்க்க முடியும்? தொட முடியும்? நீங்கள் ஏன் இப்படித் தந்திரமாக என்னை விரட்டுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"காஸ்யபா, நான் இதைச் செய்துதானாக வேண்டும். எல்லாருடைய தாகத்தையும் நான் ஒருவனே நேரில் சென்று தீர்க்க முடியுமா? நீயே என்

If You Want More Free eBooks

கைகள். நீயே என் கண்கள். இப்போது நீயே நான். போ, நான் எப்போதும் உன்னுடனே இருப்பேன்," என்றார்.

"சரி. இரு நிபந்தனைகளின் பேரில் நான் செல்கிறேன். எனக்குத் தெரியாமல் நீங்கள் உயிர் விடக் கூடாது. அந்த வேளையில் நான் உங்களுடன் இருக்க வேண்டும். அத்துடன், நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தொடர்ந்து எனக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான், நீங்கள் இருக்கும் திசை நோக்கி நான் வணங்க முடியும். உங்களைப் பார்க்க முடியாமல் போனாலும், திக்கு நோக்கிக் கும்பிடவாவது செய்யலாம் அல்லவா?

"நீங்கள் என் கண்ணில் இருக்கிறீர்களோ இல்லையோ, நான் உங்கள் கண்ணில்தான் இருக்கிறேன். அதனால், இந்த இரு நிபந்தனையையும் நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால், நான் உடனே புறப்பட்டு விடுகிறேன்," என்றான் காஸ்யபன்.

"என்னப்பா, நீ விநோதமான நிபந்தனையெல்லாம் விதிக்கிறாயே! நான் போகும் இடங்களையெல்லாம் பற்றி உனக்குத் தொடர்ந்து தெரிவித்துக் கொண்டே இருப்பது சாத்தியமா? அப்புறம், மரணம் பற்றிய விஷயம். இதற்காக நான் மரணத்துடன் சமரசம் செய்து கொள்ள வேண்டி வருகிறது. என்னைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்துகிறாயே! நான் யாரிடமும் எதுவும் கேட்கும் வழக்கமில்லை என்பது உனக்குத் தெரியும். உனக்காக நான் மரணத்திடம், நீ வரும் வரை காத்திருக்கும்படி கேட்க வேண்டி வருகிறது," என்றார், புத்தர்.

"அப்படியானால் சரி. நான் போகவில்லை," என்று சொன்னான், காஸ்யபன்.

கடைசியில் வேறு வழியில்லாமல் புத்தர் சம்மதிக்க வேண்டியதாயிற்று. காஸ்யபன் புறப்பட்டான்.

வாக்களித்தபடியே, புத்தர் தாம் இருக்கும் இடங்களைப் பற்றி, அவனுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டே இருந்தார்.

காஸ்யபன், காலையிலும், மாலையிலும், புத்தர் இருக்கும் திசைநோக்கி மண்ணில் விழுந்து வணங்கினான். கைகளில் புழுதி படிய, கண்களில் கண்ணீர் வடிய, குரு வணக்கத்தை ஒரு பரவசத்தோடு செய்து வந்தான்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அதை யெல்லாம் கவனித்த மக்கள், "மகா காஸ்யபரே, நீங்களே ஞான குருநானே. ஏன் இப்படி, இப்போதும் ஒரு சீடனைப் போல, குரு வணக்கம் செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டனர்.

"புத்தர் பெருமான்தான் என் குரு. அவர் உயிர் தாங்கி இருக்கும் வரை, நான் அவருடைய சீடன்தான். இப்படிச் சீடனாக இருப்பது அற்புதமான அனுபவம். குருவின் நிழலில் குளிர்ச்சியாக இருப்பது போன்றது இது. குரு போய்விட்ட பிறகு, நானே குருவாகி விடும்போது, வெயிலில் இருப்பது போல ஆகிவிடும் அது. அப்போது எனக்கு நிழல் இல்லை.

"என்னைத் தடுக்காதீர்கள். என்னைக் கேள்வி கேட்காதீர்கள். சீடனாக இருப்பது, குருவாக இருப்பதைவிட எந்த விதத்திலும் தாழ்ந்தது ஆகாது. இரண்டிற்கும் வேறுபாடு இல்லை. ஒரு விநாடி நேரம் கூட என்னால் அவரை மறந்து இருக்க முடியாது. அப்படி இருப்பது இருளில் தடுமாறுவது போன்றது. என் வாழ்வில் அவர் ஓர் இனிய பாடலாக வந்தார்; ஓர் ஆடலாக வந்தார்; ஓர் ஒளியாக வந்தார். என்னை மாற்றியவர் அவர். என்னைப் புதுப்பிப்பிவி எடுக்க வைத்தவர் அவர்," என்றான், காஸ்யபன்.

புத்தரின் மரண நாள் வந்தது.

அதை அறிந்த புத்தர் காஸ்யபனுக்குத் தகவல் சொல்லியனுப்பினார். ஆனந்தனிடம்தான் அவர் அதைச் சொன்னார். காஸ்யபன் சென்ற பிறகு, ஆனந்தன்தான் அவருடைய பிரதம சீடனாக இருந்தான்.

"ஆனந்தா, மகா காஸ்யபனை உடனே வர ஏற்பாடு செய். மரணத்திடம் தாமதிக்கச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க என்னால் முடியாது. நான் அப்படியாரிடமும் கேட்டுப் பழக்கமில்லை. அதனால், சீக்கிரம் எப்படியாவது அழைத்து வர ஏற்பாடு செய். நாளை காலை உதயத்திற்குள் அவன் வராவிட்டால், நான் மரணத்திடம் கெஞ்ச வேண்டி வந்து விடும். அந்த நிலைக்கு என்னை உள்ளாக்கிவிட வேண்டாம்!" என்றார், புத்தர்.

ஆனந்தன், பலபேரைப் பல திசைகளிலும் அனுப்பினார்.

மகா காஸ்யபன் வந்து விட்டான். புத்தருக்கு மகிழ்ச்சி. "நீ வந்து விடுவாய் என்று எனக்குத் தெரியுமப்பா. என்னை நீ சங்கடத்தில் மாட்டிவிட மாட்டாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். ம்... சரி... காஸ்யபன் வந்து விட்டான். மரணமே, நீ வரலாம்," என்றார், புத்தர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

புத்தர் பெருமான், தன் சீடன் மகா காஸ்யபனின் மடியில் உயிர் துறந்தார். பல்லாயிரம் மாணவர்கள் அந்த அற்புதக் காட்சியைக் கண்டார்கள். ஆயிரக் கணக்கான சீடர்களில் காஸ்யபனுக்கு மட்டும் அந்த பாக்கியம் கிடைத்தது எப்படி?

புத்தரின் பிரதான சீடர்களில் ஒருவனாகிய சாரிபுத்தன் சொன்னான்:

"காஸ்யபர் ஒருவர் மட்டுமே, வெளியில் சென்ற பிறகும் சீடராகவே இருந்தார். வெளியே போனவர்கள் எல்லாரும் குருமார்களாகத்தான் மாறிப் போனார்கள். அவர்கள் தம் குருவை மறந்து போனார்கள். காஸ்யபர் ஞானச் செல்வம் மிக்கவர். அவர் சிறந்த சீடராக இருந்ததால், இப்போது குருவாகிறார்."

- "அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்"
- வள்ளுவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

சிறைக் குரு

ஒரு ஜென் குரு, அடிக்கடி சிறுசிறு திருட்டுகள் செய்யும் பழக்கம் மேற்கொண்டிருந்தார்.

ஒரு ஞானி இப்படிச் செய்வது பலருக்கும் வியப்பாக இருந்தது.

மற்றவர்களுக்குச் சொந்தமான சிறு பொருட்களைத் திருடுவதும், சிறைக்குப் போவதுமே, அவர் வாழ்க்கை போல அமைந்து விட்டது.

அவரது மாணவர்களுக்கு அது பெரும் புதிராக இருந்தது. தங்கள் குரு ஏன் அப்படிச் செய்கிறார் என்பது அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை.

பொறுமை இழந்த சீடர்கள் ஒரு நாள் அவரிடமே கேட்டார்கள்.

"ஏன் சுவாமி இப்படிச் செய்கிறீர்கள்? செருப்பைக் கூடத் திருட வேண்டுமா நீங்கள்? உங்களுக்குத் தேவையானதை எங்களிடம் சொன்னால் கொண்டு வந்து குவித்துவிட மாட்டோமா? ஏன்? என்ன ஆயிற்று உங்களுக்கு?"

அவர் சிரித்தார். பிறகு பேசாமல் போய்விட்டார். பிறகு அதுவே அவர் வழக்கமாயிற்று. திருடுவதும், அகப்பட்டுக் கொள்வதும், சிறைக்குச் செல்வதும், சீடர்கள் கேட்டால், சிரித்து விட்டு நகர்ந்து விடுவதும்!

கடைசியில் ஒரு நாள் அவர் மரணப் படுக்கையில் கிடந்தார். அவரைச் சூழ்ந்து நின்ற சீடர்கள், அப்போதாவது உண்மை சொல்ல மாட்டாரா என்று

If You Want More Free eBooks

பழைய கேள்வியைத் திரும்பவும் கேட்டார்கள்.

"இப்போது சொல்லுங்கள், குருவே. உங்கள் செயலின் மர்மம் என்ன?"

அதற்கு குரு சொன்ன பதில் இதுதான்: "சொல்லுவதற்கு இதில் பெரிய இரகசியம் என்ன இருக்கிறது?"

"ரொம்ப சாதாரணமான விஷயம் அது. நான் அடிக்கடி சிறைக்குள் போக விரும்பினேன். அதனால்தான் திருடினேன். உள்ளே இருப்பவர்களைச் சந்தித்துப் பேசி அவர்களுக்கு நல்ல வழிகாட்ட ஆசைப்பட்டேன். அதற்கு இதைவிடச் சிறந்த வழி எனக்கு வேறேதும் தோன்றவில்லை. அதனால்தான் சிறு சிறு திருட்டுகள் செய்தேன். என் பயமெல்லாம் எங்கே சிக்கிக் கொள்ளாமல் போய் விடுவோமோ என்பதுதான்!

"எனக்குத் தண்டனை கொடுக்கும் நீதிபதியும் நல்ல மனிதர். ஆறு மாதத்திற்குக் குறையாமல் கணிசமாகவே எனக்குத் தண்டனை போட்டுத் தீட்டி விடுகிறார். உள்ளே எனக்கு ஒரே சந்தோஷம்தான். பலபேர் வெளியே வர நான் உதவியிருக்கிறேன்!"

உண்மை ஞானிக்கு அரண்மனையும், சிறைச்சாலையும் ஒன்றுதான் என்பதைத் தம் வாழ்வின் மூலம் நிரூபித்தவர் அந்த ஜென் குரு.

"சேய்போல் இருப்பர் கண்டிர்
உண்மை ஞானம் தெளிந்தரே."

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

புதிய பார்வை

'நீங்கள் ஞானம் பெறுவதற்கு முன் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்?' என்று, ஜென் குரு ஒருவரை, ஒருவர் கேட்டார்.

"நான் காட்டில் மரம் வெட்டினேன். விறகு பிளந்தேன். அதை என் எஜமானர் வீட்டிற்குச் சுமந்து வந்தேன். அப்புறம் என் எஜமானர் வீட்டிற்குத் தண்ணீர் சுமந்தேன்," என்றார், குரு.

"இப்போது, ஞானம் பெற்ற பின், என்ன செய்து வருகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் அவர்.

"மரம் வெட்டுகிறேன்; தண்ணீர் சுமக்கிறேன். அதே வேலைதான்," என்றார், குரு.

கேட்டவருக்கு வியப்பு.

"முன்பும் அதே செய்தீர்கள். ஞானம் பெற்ற பின்பும், அதே செய்கிறீர்கள். என்ன வித்தியாசம்?"

குரு சிரித்தார்.

"வித்தியாசம் இருக்கிறது. அது எல்லையில்லாதது! முதலில் நான் ஒரு பிரக்ஞையும் இல்லாமல் மரம் வெட்டினேன். என்னைச் சுற்றி என்ன இருக்கிறது என்பதை நான் ஒரு நாளும் கவனித்ததில்லை. இப்போதும் அதே வேலை செய்தாலும், நான் அதே ஆள் அல்ல. என் பார்வை பழைய

If You Want More Free eBooks

பார்வை அல்ல. என் இதயத் துடிப்பிற்குட மாறிவிட்டது. எல்லாவற்றிலும் ஓர் ஒத்திசைவு இருப்பதை நான் உணர்கிறேன்.

"நான் தண்ணீர் எடுப்பதும் அதே கிணற்றிலிருந்தான். ஆனால், எனது உள்ளம் முற்றிலும் மாறிவிட்டது. நான் புதிய மனிதன். நான் புதுப் பிறவி எடுத்துள்ளேன். நான் எதையும் இப்போது ஆழமாகப் பார்க்க முடியும். ஒவ்வொரு கூழாங்கல்லும் எனக்கு ஒரு வைரமாய்த் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு பறவையின் பாடலும், ஆண்டவனின் அழைப்பு போலத் தோன்றுகின்றது.

"ஒரு மலர் பூக்கும்போது, கடவுளே எனக்காகப் பூத்தது போல் தோன்றுகிறது. மக்களின் கண்களைப் பார்க்கும் போது, எனக்குக் கடவுளின் கண்களைப் பார்ப்பது போலத் தோன்றுகிறது. வெளித் தோற்றத்தில் நான் அதே வேலைகளைச் செய்து வந்தாலும், உலகம் அதே உலகமல்ல, நானும் பழைய ஆள் அல்ல," என்றார் குரு.

ஒருவர் விழிப்புணர்வு பெறும்போது அவர் பார்வை மாற, உலகமும் முற்றிலுமாக மாறி விடுகிறது. செய்யும் செயல்களுக்குப் புதிய அர்த்தமும், புதிய கனமும் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

'தவத் தொழில் செய்து தரணியைக் காப்பாய்.'

- பாரதி.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

சிரிக்கும் புத்தர்

'ஹோட்டிய்' என்றொரு ஜென் குரு இருந்தார். அவர் ஞானம் பெற்றபோது சிரித்தார். அப்புறம் அவர் அந்தச் சிரிப்பை நிறுத்தவே இல்லை. வாழ்நாள் முழுவதும் சிரித்துக் கொண்டே வாழ்ந்த மகான் அவர்.

தூங்கும்போது கூட அவர் மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டே இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அவர் ஊர் ஊராகச் சுற்றிக் கொண்டே இருப்பது வழக்கம். எங்கே போனாலும் சிரிப்புத்தான். மக்களுக்கும் அவரைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி.

எந்த இடத்திலும், எந்தச் சூழலிலும் அவர் தம் சிரிப்பைப் பற்ற வைத்து விடுவார். அது காட்டுத் தீயைப் போலக் குப்பென்று பற்றிக் கொள்ளும்.

அவரை ஜப்பானியர்கள் 'சிரிக்கும் புத்தர்' என்றே பாராட்டினார்கள்.

அவரது சிரிப்பு அறியாமையில் தோன்றும் சிரிப்பல்ல. அது ஞானச் சிரிப்பு. ஒரு சந்தைக்கோ, கடை வீதிக்கோ அவர் சென்றிருக்கிறார் என்பதை, அங்கிருந்து எழும் சிரிப்பலைகளிலிருந்து கண்டுபிடித்து விடலாம்.

எத்தனையோ பேர் அந்தச் சிரிப்பின் மூலமே ஞானம் பெற்றதாகச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அதைத் தவிர, அவர் வேறு உபதேசங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை.

If You Want More Free eBooks

யாராவது அவரிடம், ஏதாவது உபதேசம் செய்யும்படி கேட்டால், ஒரு பெரிய சிரிப்புச் சிரிப்பார்.

"அதுதான். அவ்வளவுதான். சிரியுங்கள். நன்றாகச் சிரியுங்கள். முழுசாகச் சிரியுங்கள். அதுதான் தியானம்," என்று சொல்வார்.

சிரிப்பே அவர் பாதை. சிரிப்பே அவர் அடைந்த தியானம்; ஞானம்.

உலகிற்கு அவர் விடுக்கும் செய்தி அந்தச் சிரிப்புத்தான். அவர் வாழ்வின் சாரமே சிரிப்புத்தான்.

வாழ்க்கையைக் கூர்ந்து பார்த்தால், யாருக்குமே சிரிப்பு வரத்தான் செய்யும்!

"பாலரொடு பேயர்பித்தர் பான்மையென நிற்பதுவே
சீலம்மிகு ஞானியர்தம் செய்கை பராபரமே."

- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

வட்டிலில் ஞானம்

நீண்ட தொலைவிலிருந்து, சீடன் ஒருவன் வந்து, அந்த மடாலயத்தில் சேர்ந்து கொண்டான்.

குருவைத் தனியே சந்தித்து, "சுவாமி, நான் இங்கே சேர்ந்து கொண்டேன். தங்கள் போதனைகளைக் கேட்க ஆவலாக இருக்கிறேன். அருள் செய்யுங்கள்," என்று கேட்டான்.

"கஞ்சி குடித்தாயா?" என்று குரு கேட்டார்.

"ஆமாம் சுவாமி, குடித்தேன்," என்றான், சீடன்.

"சரி. வட்டிலைக் கழுவித் திட்டின் மேல் வை," என்றார், குரு.

சீடன் விழிப்புணர்ச்சி பெற்றான்!

உன் இயல்பை உணர்ந்து, நடைமுறையில் ஒன்றுவது ஜென் வழி.

".... எல்லாம் யோசிக்கும் வேளையில்,
பசிதீர உண்பதுவும் உறங்குவதுமாக முடியும்."

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

உலகச் சுமை

'சிரிக்கும் புத்தர்' என்று மக்களால் அழைக்கப்பட்ட ஹோட்டிய் தான் ஒரு ஜென் குருவாக ஆக வேண்டும் என்றோ, சீடர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்றோ, நினைக்கவே இல்லை.

தானும் சிரித்து, மற்றவர்களையும் சிரிக்க வைத்து, அதையே ஒரு தியானம் போலச் செய்து வந்தார் அவர்.

எப்போதும் ஒரு பை தோளில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். அதில் நிறைய இனிப்புப் பண்டங்கள் இருக்கும்.

இனிக்க இனிக்கப் பேசித் தம்மிடம் வரும் குழந்தைகளுக்கு இனிப்புகளை வாரி வழங்குவது அவர் வழக்கம்.

குழந்தைகள் அவருடன் சேர்ந்து கும்மாளமிட்டுக் கூத்தடிப்பார்கள். ஆனந்தமாய்ச் சிரித்து மகிழ்வார்கள்.

இன்னொரு பழக்கமும் அவரிடம் இருந்தது. ஜென் தொடர்பானவர் யாரைப் பார்த்தாலும், கை நீட்டி, "ஒரு காசு குடு!" என்று கேட்பார்.

யாராவது அவரிடம், "ஏன் சுவாமி, கோயிலுக்குப் போய் அமர்ந்து உபதேசம் செய்வதுதானே" என்று கேட்டால், "ஒரு காசு குடு!" என்றுதான் சொல்வார்.

ஒருமுறை அவர் தெருக் குழந்தைகளுடன் சிரித்து விளையாடிக்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

கொண்டிருந்தபோது, அந்தப் பக்கமாக வந்த ஜென் குரு ஒருவர், அவரைப் பார்த்து, "ஜென்னின் முக்கியத்துவம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

ஹோட்டிஸ், உடனே தம் தோளிலிருந்த பையைத் தூக்கித் தரையில் போட்டு விட்டு, அமைதியாக நின்றார்.

அதுதான் அவர் பதில்.

உடனே அந்த குரு, "ஜென்னின் நடைமுறை என்ன?" என்று கேட்டார்.

ஹோட்டிஸ், கீழே கிடந்த பையை எடுத்துத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு, திரும்பிப் பார்க்காமல் நடந்து சென்றார்.

அதுதான் அவர் பதில்.

'ஒரு காசு குடு!' என்பது உண்மையில் பிச்சை கேட்பது அல்ல. 'எனக்குக் கொடுக்க நீ என்ன வைத்திருக்கிறாய்?' என்று பொருள். 'உன்னிடம் இருப்பதை அனைவரிடமும் பங்கு போட்டுக் கொள்,' என்று பொருள்.

தோளில் உள்ள பை, அல்லது மூட்டை, உலகம். 'நாம் உலகைச் சுமந்தே தீர வேண்டி வருகிறது. ஆனால், எந்த நேரத்திலும் அதைத் தூக்கி எறியத் தயாராக இரு,' என்பது அவர் செயலில் காட்டினார்.

ஓயாமல் சிரிக்கும் புத்தர், தத்துவ விசாரணை வந்தபோது 'மௌன குரு' ஆனார்.

"உலகு நின்னொடு ஒன்றிநிற்க வேறுநிற்றி"

- திருமழிசை ஆழ்வார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஆணவத் திரை

ஆனந்தன் புத்தரின் பிரதான சீடர்களில் முக்கியமானவன். அவன் புத்தருக்கு உறவினனும் கூட. சிற்றப்பன் பிள்ளை. புத்தருக்கு அண்ணன் முறை ஆக வேண்டும்.

நாற்பத்து இரண்டு ஆண்டுகள் புத்தருடன் வாழும் பேறு பெற்றவன், ஆனந்தன். அந்த மாதிரி வாய்ப்பு வேறு யாருக்குமே கிடைக்கவில்லை.

புத்தர் குருவாகும் நாள் வரும் வேளையில், ஆனந்தன் புத்தரிடம் வந்தான்.

"சித்தார்த்தா, நான் ஒரு விஷயம் இப்போது உன்னிடம் சொல்லப் போகிறேன். கவனமாகக் கேட்டுக் கொள். அப்புறம் உன்னிடம் இப்படி நான் பேச முடியாமல் போய்விடும். ஏனென்றால், நீ குருவாகி விடுவாய். அப்புறம் நீ சொல்கிறபடிதான் நான் கேட்க வேண்டிவரும். இப்போது நான் உன் சீடனல்ல; அண்ணன். நான் சொல்கிறபடி செய்வது தம்பியாகிய உன் கடமை. மூன்று நிபந்தனைகளை நான் சொல்லப் போகிறேன். அதை நீ கடைப்பிடிக்க வேண்டும்."

"என்ன நிபந்தனைகள்? சொல்."

"முதலாவதாக, நான் உன்னுடனேயே வாழ வேண்டும். என்னைப் போதனைகள் செய்ய வெளியில் எங்கும் அனுப்பக் கூடாது."

"இரண்டாவதாக, உன்னைச் சந்திக்க யாரையாவது நான் அனுப்பினால்,

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

கட்டாயம் அவரைச் சந்திக்க வேண்டும். அது எந்த நேரமாக இருந்தாலும் மறுக்கக் கூடாது.

"மூன்றாவதாக, நான் உன்னுடன்தான் உறங்குவேன். என்னைத் தனியறையில் உறங்கச் சொல்லக் கூடாது."

ஆனந்தனின் இந்த மூன்று நிபந்தனைகளையும் புத்தர் ஏற்றுக் கொண்டார். கடைசி வரையில் அதைக் காப்பாற்றினார்.

ஆனந்தன் கடைசி வரையில் ஞானம் பெறவே இல்லை. எல்லையற்ற வேதனை அவனுக்கு. எத்தனையோ பேர் வந்தார்கள். ஞானம் பெற்றுச் சென்றார்கள். ஆனால், ஆனந்தன் ஆரம்பத்தில் இருந்தது போலவே, அஞ்ஞான இருளில் ஆழ்ந்து கிடந்தான்.

புத்தர் இறக்கும் நாள் வந்தது. அந்தப் புத்த பூர்ணிமையன்று, ஆனந்தன் பட்ட மன வேதனைக்கு எல்லையே இல்லை.

"நாற்பத்து இரண்டு ஆண்டுகள் இரவும் பகலுமாய் உடன் வாழ்ந்தும் நான் ஞானம் பெறாமல் போய்விட்டேன். நீங்கள் போன பிறகு நான் என்ன ஆவேன்? எப்படி ஞானம் பெறுவேன்?" என்று புத்தரிடம் புலம்பினான்.

"ஆனந்தா, வாழ்க்கை ஒரு மகா சக்தி. அதிலிருந்து எப்போதும் ஞானம் பெற்றுவிட முடியும். மனதைத் தளர விடாதே. ஒருவேளை நான்தான் உனக்குத் தடையாக இருக்கிறேனோ என்னவோ. நான் போன பிறகு உனக்கு ஞானம் பிறக்கலாம்," என்று ஆறுதல் கூறினார், புத்தர்.

ஆனந்தன் ஆறுதல் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. புத்தர் மேலும் சொன்னார்:

"ஆனந்தா, நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு நீ எனக்கு நிபந்தனைகள் விதித்தாய். எனக்கு அப்போதே தெரியும். அந்த நிபந்தனைகளே உனக்குத் தடையாக இருக்கப் போகின்றன என்று அப்போதே எனக்குத் தோன்றியது. அத்துடன் நீ எனக்கு முத்தவன் என்பதை மறக்கவே இல்லை. அந்த நினைப்பு உனக்கு எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அது ஒரு கர்வம். மேலும், உனக்கு மட்டுமே நான் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்ற எண்ணமும் உனக்கு இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதனால், என் மரணம் உனக்கு உதவக் கூடும்."

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

புத்தர் காலமானார்.

மறுநாள், சங்கம் கூடியது. எல்லாச் சீடர்களும் புத்தர் சொன்னவற்றைத் தாங்கள் அறிந்த வரையில் எழுதத் தொடங்கினார்கள். ஆனால், ஆனந்தனை யாரும் அழைக்கவில்லை.

அந்த மண்டபத்திற்கு வெளியில் நிற்க வைத்து விட்டார்கள். காரணம், அவன் ஞானம் பெறாதவன் என்பது தான்.

உள்ளே எல்லாரும் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஆனந்தனுக்குத் தெரியும். அவன் யோசித்துப் பார்த்தான். புத்தரின் ஞானமொழி ஒன்றும் அவன் நினைவுக்கு வரவில்லை.

சோகமே உருவமாக அவன் வெளியில் அமர்ந்திருந்தான்.

நேரம் ஆக ஆக ஆனந்தனுக்கு அழுகை வந்தது. அவன் விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்து விட்டான்!

அவன் வாழ்க்கையில் அழுவது அதுதான் முதல் முறை!

புத்தரின் மறைவுக்கும் அழாத ஆனந்தன், அப்போது தனக்காக அழுது கொண்டிருந்தான்.

அந்தக் கண்ணீர் அவன் ஆணவத்தை அழித்தது. அவன் குழந்தையானான்.

மண்டபத்திற்குள்ளிருந்து வெளியே எட்டிப் பார்த்த ஞானச் சீடர்களில் சிலர், ஆனந்தன் அழுது கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்.

அவன் அப்போது ஞானம் பெற்று விட்டதாக அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள்.

"நாற்பத்து இரண்டு ஆண்டுகளில் ஞானம் பெறாத நீ, ஒரே நாளில் இன்று ஞானம் பெற்று விட்டாய். உள்ளே வா!" என்று ஒரு மூத்த பிக்கு கூறினார்.

"ஆம், நான் ஞானம் பெறாமைக்கு நானேதான் காரணம். அவருடைய மரணமே, என் ஆணவத்தின் மரணமாகி விட்டது," என்றான், ஆனந்தன்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஆணவம் அடைத்து வைத்த கதவுகளை அடக்கம் அகலத் திறந்து வைக்கிறது.

"நான் என்னும் ஓர் அகந்தை எவர்க்கும் வந்து நலிந்தவுடன் ஜகமாயை
நானா ஆகித்
தான் வந்து தொடரும். இத்தால் வளரும் துன்பச்
சாதரத்தின் பெருமை எவர் சாற்ற வல்லார்?"

- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

நம்பிக்கையே குரு !

திபேத் நாட்டில் மார்பா என்று ஒருவர் இருந்தார். மிக எளிய மனிதர் அவர் நீண்ட காலமாக அவருக்கு ஞான வேட்கை இருந்தது. பல இடங்களிலும் குருவைத் தேடி அலைந்தார்.

ஒரு குருவைப் பற்றி அவரிடம் தெரிவித்தார்கள். மார்பா அவரைத் தேடிப் புறப்பட்டார். கண்டார்.

குருவைக் கண்டதும் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லாமல், அவரிடம் பரிபூரணச் சரணாகதி அடைந்தார்.

"குருநாதா, நான் இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை எனக்கு அருள் செய்யுங்கள்!" என்று பணிவுடன் கேட்டார்.

அதற்குக் குரு, "எப்போது நீ என்னிடம் சரணாகதி அடைந்தாயோ, இனி நீ எதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை. என்னை நம்பு. முழுசாக நம்பு. என் பெயர்தான் உனக்கு மகா மந்திரம். எப்போது உனக்குச் சிரமங்களும், சிக்கல்களும், துன்பங்களும், துயரங்களும் ஏற்படுகின்றனவோ, அப்போதெல்லாம் என் பெயரை நினைவு கொள், உச்சரி. எல்லாம் சரியாகி விடும். போ!" என்றார்.

மார்பா பயபக்தியுடன் குருநாதரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி விடைபெற்றார். குருவின் திருநாமத்தை உச்சரித்தபடியே சென்றுவிட்டார்.

சற்று நேரத்தில் சிலர் குரு இருக்கும் இடத்திற்கு ஓடி வந்தார்கள்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அவர்களிடம் பரபரப்புக் காணப்பட்டது. என்ன விஷயம் என்று கேட்டார். குரு.

"குருவே, உங்களிடம் ஆசியும் அருளும் பெற்றுச் சென்ற அந்தப் புதிய மனிதர் தண்ணீரின் மேல் நடக்கிறார்." என்றார்கள் அவர்கள்.

குருவால் நம்ப முடியவில்லை. 'நீரின் மேல் நடப்பதா! அது எப்படி முடியும்? வந்தவன் ஒன்றும் தெரியாதவன் ஆயிற்றே! அதனால்தானே தன்னிடம் வந்து ஆசி பெற்றான்? அவனால் எப்படி அந்த அற்புதத்தைச் சாதிக்க முடியும்?' என்று வியந்தார், குரு.

"சரி, புறப்படுங்கள், பார்ப்போம்!" என்று, தம் சீடர்கள் புடைசூழ, அருகிலுள்ள ஆற்றங்கரைக்கு விரைந்தார், குரு.

அங்கே அவர்கள் கண்ட காட்சி, இதுவரை அவர்கள் கண்டிராத காட்சி.

மார்பா நடு ஆற்றில் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்! நீரின் மேல் கால் பதித்தபடி! பளிங்குத் தரையில் நடப்பது போல, ஓடும் நீரின் மேல் நடந்து கொண்டிருந்தார் அவர்.

நடு ஆற்றுக்குப் போனதும், மார்பா ஆடவும் பாடவும் ஆரம்பித்து விட்டார்.

ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் ஏகப்பட்ட கூட்டம் கூடி விட்டது. குரு அவரை அழைக்கச் சொன்னார். சீடர்கள், கையைத் தட்டி, கூச்சல் போட்டு, மார்பாவைக் கரைக்கு அழைத்தார்கள்.

மார்பா, கரையில் தன்னுடைய குரு நிற்பதைக் கண்டு, மகிழ்ந்து, பரவசமடைந்து, திரும்பி நடந்து வந்தார், ஆற்று நீரின் மேல்.

எல்லாரும் திகைப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கரையை அடைந்தவுடன், மார்பா தம் குருவின் கால்களில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்றார்.

குரு அவரைப் பார்த்து, "என்னப்பா இரகசியம் அது? எப்படி நீரின் மேல் நடந்தாய்?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு மார்பா, "இதில் இரகசியம் ஒன்றும் இல்லை, சுவாமி! எல்லாம் தங்கள் அருள். தங்கள் திருநாமத்தின் மகிமை. அவ்வளவுதான்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஆற்றங்கரையை அடைந்தபோது, ஆற்றில் வெள்ளம் அதிகமாக வந்து கொண்டிருந்தது. படகுகளையும் காணோம். அதனால், ஆற்றைக் கடக்க உங்கள் திருநாமம் சொல்லிப் புறப்பட்டேன். அவ்வளவுதான். எனக்கு வேறு எந்த மந்திர தந்திரமும் தெரியாது, சுவாமி," என்றார்.

குருவால் நம்ப முடியவில்லை.

தன் பெயருக்கு இவ்வளவு சக்தியா?

அல்லது இவனுடைய நம்பிக்கையின் சக்தியா? தன்னால் கூட நீரின் மேல் நடக்க முடியாதே! ஒருவேளை முயற்சி செய்து பார்த்தால் முடியுமோ? இல்லை. முடியாது. சரி, இவனை மேலும் சோதித்துப் பார்க்கலாம் என்று, "சிட்னே, உன் குரு பக்தியை மெச்சினேன். மலை மேலிருந்து, 'குதி' என்று சொன்னால் கூட, நீ குதித்து விடுவாயோ?" என்று கேட்டார்.

"நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் செய்வேன், குருவே," என்று கூறி விட்டுப் பக்கத்திலிருந்த குன்றை நோக்கி ஓடினார் மார்பா!

எல்லாரும் திகைப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, மார்பா குன்றின் உச்சிக்கு விரைந்து, அங்கிருந்து எட்டிக் குதித்து விட்டார்!

'ஐயோ, பாவம். இப்படிச் செய்து விட்டானே!" என்று எல்லாரும் அவர் விழுந்த இடத்திற்கு ஓடினார்கள்.

ஒரு சிறு சிராய்ப்புக்கூட இல்லாமல், விழுந்த இடத்தில் நின்று சிரித்துக் கொண்டிருந்தார், மார்பா!

ஓடி வந்தவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். மேல் மூச்சு, கீழ் மூச்சு வாங்க, பின்னால் ஓடி வந்த குரு, மார்பாவைக் கண்டு திகைத்துப் போனார்.

"என்ன அப்பா, நீ என் பெயரைத்தான் பயன் படுத்தினாயா?" என்று கேட்டார், குரு.

"ஆமாம், சுவாமி. உங்கள் திருநாமம் அன்றி, நான் வேறு எதையும் சிந்திக்கவில்லை!" என்றார், மார்பா.

"அப்படியா! சரி, நானே சோதித்துப் பார்க்கிறேன்," என்று

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பக்கத்திலிருந்த குளத்திற்குள் நடந்து பார்க்க விரைந்தார், குரு.

நான்கு எட்டுகள் வைத்தவுடன், உள்ளே விழுந்து மூழ்கிப் போனார்.

எல்லாரும் கூச்சலிட்டார்கள்.

மார்பா அமைதியாக நீரின் மேல் நடந்து சென்று, மூழ்கிய குருவை மேலே இழுத்துக் காப்பாற்றிக் கரைக்குக் கொண்டு வந்தார்!

தண்ணீர் குடித்து மூச்சுத் திணறிய குருவைச் சீடர்கள் ஆசுவாசப் படுத்தினார்கள்.

பிறகு, மார்பா அவரிடம், "என்ன ஆயிற்று, சுவாமி?" என்று கேட்டார்.

"என்னை மன்னித்து விடப்பா! நான் ஒரு போலி" என்றார் குரு, சோகமான குரலில்.

"அது எப்படி, சுவாமி? அப்படியிருந்தால் உங்கள் திரு நாமத்திற்கு இவ்வளவு சக்தி இருக்குமா?" என்று கேட்டார், மார்பா.

"இல்லையப்பா. என் பெயரில் ஒன்றுமே இல்லை. இந்த அற்புதங்களைச் செய்தது என் பெயர் அல்ல; உன் நம்பிக்கை! நீ மிகவும் எளிய மனிதன். அதனால்தான், நான் சொன்னதை சந்தேகிக்காமல் முழுசாக நம்பினாய். அந்த நம்பிக்கைதான் உன் சக்திக்குக் காரணம். நம்பிக்கையினால் அற்புதங்கள் சாதிக்கலாம் என்பதை உன்னிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்டேன். உனக்குச் சொன்னதை நான் நம்பவில்லை. என்னையும் நான் நம்பவில்லை. அதனால்தான், நான் நீரில் மூழ்கிப் போனேன். நான் இனி, உனக்குக் குருவாக இருக்கத் தகுதியற்றவன். என்னை மன்னித்து விடு!" என்று சொல்லிப் புறப்பட்டுப் போனார், குரு.

நம்பிக்கை ஒரு மகா மந்திரம்!

"நம்பினார் கெடுவதில்லை"

- பாரதி

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அடி!

ஒரு சீடன் தன் குருவை விட்டு நெடும் பயணம் புறப்பட இருந்தான்.

குரு அவனை அழைத்து வரச் சொன்னார். ஒரு சீடன் போய் அழைத்து வந்தான்.

பயணம் புறப்படவிருக்கும் சீடன் குருவின் கால்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

அவன் எழுந்ததும், குரு அவனை ஓங்கி ஓர் அடி அடித்தார்!

சீடன் அதிர்ந்து போனான். மற்றச் சீடர்களும் திகைத்துப் போய் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

'என்ன தவறு செய்தோம்? புறப்படும் நேரத்தில் இப்படி குருவிடம் அடி வாங்க நேர்ந்து விட்டதே!' என்று சீடன் மிகவும் மன வேதனைப் பட்டான்.

"சுவாமி, நான் என்ன தவறு செய்தேன்? என்னை இப்படி அடித்து விட்டீர்களே! ஒரு வார்த்தைகூட உங்களுக்கு எதிராக நான் பேசியதில்லை. உங்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக நான் ஒரு காரியமும் இதுவரை செய்தறியேன். வந்ததும் வராததுமாக ஒன்றுமே சொல்லாமல் அடித்து விட்டீர்களே! குருவே, நான் செய்த குற்றம்தான் என்ன?" என்று சீடன் கண்ணீருடன் பரிதாபமாகக் கேட்டான்.

குரு சிரித்தபடி நின்று கொண்டிருந்தார். அவர் முகத்தில் கொஞ்சம்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

கூடக் கோபமில்லை.

"என் அருமைச் சீடனே, நீ ஒரு தவறும் செய்யவில்லை. நான் உன்னை அடித்தது, தவறு ஏதாவது செய்ததற்காக அல்ல. நீண்ட பயணம் புறப்படுகிறாய். ஞாபகமாக ஏதாவது கொடுத்தனுப்ப வேண்டாமா? நீ ஞானம் பெற்ற பிறகுதான் திரும்பி வருவாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்போது உன்னை அடிக்க முடியுமா? அதனால், கிடைத்திருக்கும் வாய்ப்பைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு, அப்போதைக்கு இப்போதே அடித்து விட்டேன்! அவ்வளவுதான்! வேறு ஒன்றுமே இல்லை!" என்றார் குரு, சிரித்தபடியே.

அதிர்ச்சிகளால் விழிப்படையச்
செய்வது ஜென் வழி!

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

'நீ அது என்று உணர் !'

லின் சீ ஒரு பெரிய ஜென் குரு.

அவரிடம் ஒருவன் வந்து, "குருவே, நான் புத்தர் ஆகவேண்டும். அதற்காக என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.

குரு அவனை ஓங்கி அடித்தார்.

அதோடு விடாமல் விரட்டி விரட்டி அடித்தார். தம் சீடர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு அவனைத் துரத்தினார். அவன் தப்பித்தோம் பிழைத்தோம் என்று தலை தெறிக்க ஓடினான்.

இதைப் பலர் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு வியப்பு.

"இதென்ன, இவ்வளவு பெரிய மகானான குரு இப்படி நடந்து கொள்கிறாரே! இது நியாயமில்லை. அவன் அப்படி என்ன கேட்டுவிட்டான்? ஏதோ அப்பாவித்தனமாக தான் புத்தனாக வேண்டுமென்று கேட்டு விட்டான். மனசார உண்மையாகத்தானே கேட்டான். அதற்காக இப்படியா அடித்து விரட்டுவது?" என்று அங்கங்கே பேசிக் கொண்டார்கள்.

கோயிலுக்கு வெளியே வந்து, அவன் ஓடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். குரு.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

கூட்டத்தினர் அவரிடம் பேசப் பயப்பட்டுத் திரும்பிப் போய் விட்டார்கள்

ஓடியவன், பலரிடம் தான் பட்ட பாட்டைச் சொல்லிப் புலம்பினான். ஒருவர் அவனுக்கு வேறு ஒரு யோசனை சொன்னார்.

இன்னொரு குரு இருப்பதாகவும், அவர் லின் சீக்கு எதிரி என்றும், இவரிடம் போய் நடந்ததைச் சொன்னால், அவர் லின் சீ மீது உள்ள பகை காரணமாக, அவருக்கு எதிராகச் செயல்படக் கூடும் என்றும், அவர் கூறி, வழிகாட்டி அனுப்பி வைத்தார்.

புத்தனாகும் ஆசையில் அவனும் புதிய குருவைத் தேடிப் போனான்.

அவரைக் கண்டான். நடந்ததைச் சொன்னான்.

அவ்வளவுதான். அவர் கத்தியை உருவிக் கொண்டு, அவன் மேல் பாய்ந்தார்.

'ஐயோ!' என்று அலறித் தாவித் தப்பிக் குதித்தான் அவன்.

"முட்டாள் பயலே! லின் சீ உன்னை அடித்துத்தான் துரத்தினார். நான் உன்னை ஒரே வெட்டாக வெட்டிக் கொலை செய்யப் போகிறேன்!" என்று வாள் ஏந்திக் கொண்டு துரத்தினார்.

வந்தவன் உயிர் பிழைக்கத் தலை தெறிக்க ஓடினான்.

வழியில் பலரிடம் நடந்த கதைகளைச் சொல்லியழுதான். ஒருவர் அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லி விட்டு, ஒரு யோசனையும் கூறினார்.

"உன்னை அடித்துத் துரத்தினாரே லின் சீ, அவர் அப்படி ஒன்றும் மோசமானவர் அல்ல. அவரிடம் முன் கோபம் இருப்பது போல, நல்ல இரக்க குணமும் உண்டு. மறுபடியும் அவரிடமே போய்ப் பார். இரக்கப்பட்டு, உதவக்கூடும். பயப்படாதே! தைரியமாகப் போ!" என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தார்.

அவனும் பயந்து பயந்து, குரு லின் சியிடம் வந்தான்.

அனுப்பி வைத்தவர் சொன்னது போலவே, அவர் விரட்டாமல், "ஏனப்பா மறுபடியும் வந்தாய்?" என்று அன்பாகக் கேட்டார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

வந்தவன் நெகிழ்ந்து போனான்.

"சுவாமி, நீங்கள் விரட்டியதில் நான் அரண்டு போனேன். என்னை உங்கள் விரோதியான குருவிடம் போகச் சொன்னார்கள். அந்த ஆள் மகா மோசம், சுவாமி! என்னைக் கொல்லவே வாளெடுத்து வந்து விட்டார்! அதனால்தான் உங்கள் அடி உதையே மேல் என்று உங்களிடம் திரும்பி வந்துவிட்டே," என்று கூறினான்.

அதற்குக் குரு சொன்னது:

"அப்பனே! நாங்கள் இருவரும் விரோதிகள் அல்ல! அது ஒரு தந்திரம்! எங்களுக்குள் உள்ள இரகசிய ஒப்பந்தம். இப்படித்தான் நாங்கள் மாற்றி மாற்றி விரட்டுவது வழக்கம். சரி. உன்னை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நீ என்னுடன் இருக்கலாம். ஆனால், புத்தராவது எப்படி என்று முட்டாள்தனமாகக் கேட்கக் கூடாது. ஏனென்றால், இப்பொழுதே நீ புத்தனாகத்தான் இருக்கிறாய். அப்படி ஆவதற்கு எதுவுமே செய்ய வேண்டியதில்லை!"

அவன் அப்போதே ஞானம் பெற்றான்.

உங்கள் முக்கின் மேல் இருக்கும்
கண்ணாடியைத் தேடிச் கண்டுகொள்வது
போன்றதுதான் ஜென்!

"நான் என்று நீ என்று இரண்டில்லை"

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

அதுவாதல்

ஜென் குரு நானின் என்பவரைச் சந்திக்க, ஒரு பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் காட்டுக்குச் சென்றார்.

ஒருவன் மரம் வெட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவனிடம் விசாரித்தால், குரு இருக்குமிடம் தெரியும் என்று அவனை அணுகி விசாரித்தார்.

"வெல ரொம்ப ஜாஸ்திங்க!" என்றான், அந்த ஆள்.

தான் கேட்டது அவனுக்குப் புரியவில்லையோ என்று நினைத்த பேராசிரியர், "நான் கேட்டது அதுவல்ல, அப்பா. குரு நானின் எங்கே இருக்கிறார் என்று கேட்டேன்." என்றார்.

"ஆமாங்க, கோடாலி வெலெ ரொம்ப ஜாஸ்திதாங்க," என்றான், அந்த ஆள்.

அவனுக்குக் காது கேட்கவில்லையோ? பேராசிரியருக்குக் குழப்பம்.

அப்போது அந்த ஆள் தன் கோடரியைத் தூக்கிப் பேராசிரியரின் தலைக்கு மேலாக ஓங்கினான்.

பேராசிரியர் கதிகலங்கிப் போய்விட்டார்.

"நல்ல கூர்மை!" என்று வேறு சொன்னான், அவன்!

If You Want More Free eBooks

பேராசிரியர் எடுத்தார் ஓட்டம்.

காட்டின் ஆரம்பத்திலிருந்த கோயிலை அடைந்துதான் நின்றார். கொஞ்சம் ஆசுவாசப் படுத்திக் கொண்டு, அங்கிருந்தவர்களிடம் நடந்த கதையைச் சொன்னார்.

அவர்கள் அதைக் கேட்டு சொன்ன செய்தி அவருக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

அந்த விறகு வெட்டிதான் குருவாம்!

"அவருக்கென்ன பைத்தியமா?" என்று கேட்டார் பேராசிரியர்.

'இல்லை. அவருக்குப் பைத்தியமில்லை. நீங்கள் அவரிடம், நானின் உள்ளே இருக்கிறாரா?' என்று கேட்டிருந்தால், 'ஆமாம்' என்று சொல்லி இருப்பார். நீங்கள் சந்தித்தபோது அவர் குருவாகவோ, மகானாகவோ இல்லை; ஒரு மரம் வெட்டியாக மட்டுமே இருந்தார். அப்போதைய அவர் நினைப்பு கோடரியின் மீது இருந்திருக்கும். அதனால்தான் 'விலை அதிகம்' என்று சொல்லி இருக்கிறார். அவர் கவனம் அதன் கூர்மையில் சென்றபோது, 'நல்ல கூர்மை' என்று சொல்லி இருக்கிறார். நீங்கள் முக்கியமான விஷயத்தைத் தவற விட்டு விட்டீர்கள். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்களே, அதுவாக இருப்பதுதான் ஜென்," என்றார் கோயிலில் இருந்த ஒரு பிக்கு.

ஜென் என்பது தத்துவ விசாரணை அல்ல. எல்லாவற்றையும் தூக்கி எறிந்து விட்டு, செய்யும் தொழிலாகவே மாறி விடுவது ஜென். பூரணமான ஜென்.

இதன் வழியோ, எதன் வழியோ செல்வதல்ல ஜென்.

அதுவாதல் ஜென்.

"தான் ஆதல் பூரணமே சாரும்
இடம் உண்டு."

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அந்தக் கணம்

சிகான் செஞ்சி ஒரு பிக்கு.

முப்பது ஆண்டுக் காலம் ஞானத்தைத் தேடி அலைந்தார். கடினமாக உழைத்தார். கடுமையாக யோகம், தியானம் எல்லாம் செய்து பார்த்தார்.

தீவிரமாகத் தத்துவ ஞான நூல்களை எல்லாம் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

குருமார்களைத் தேடி அலைந்தார். அவர்களிடம் அடக்கமாய் அமர்ந்து உபதேசங்கள் கேட்டார். அவர்களுக்குப் பணி விடைகள் செய்தார். எத்தனையோ மடங்களில் தங்கியிருந்து வாதங்கள் நடத்தினார்.

அவருக்கு ஞானம் சித்திக்கவே இல்லை.

நாளுக்கு நாள் அவருக்குச் சலிப்பும் வெறுப்பும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது.

குருமார்களின் தத்துவ விசாரணைகள், மடங்களின் கட்டுப்பாடுகள், பழக்க வழக்கங்கள், விதி முறைகள், அவருக்கு எரிச்சலைத் தந்தன.

ஏராளமாகச் சேர்த்து வைத்திருந்த ஞான நூல்களைக் காண்கையில் அவருக்குப் பற்றிக் கொண்டு வந்தது.

அவை எவையும் ஞானத்தைக் காட்டவில்லை. மனம் குப்பையானதுதான் மிச்சம்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஒரு நாள் அவர் பொறுமை இழந்தார். எல்லா நூல்களையும் கொண்டு வந்து போட்டுக் கொளுத்தினார்.

அவை பற்றி எரிவதைக் கண்டு சிரிப்பாய்ச் சிரித்தார்.

அன்றோடு எல்லாவற்றையும் தலை முழுகி விட்டு, மடத்தையும், குருவையும் துறந்து விட்டு வெளியேறினார்.

இதுவரை செய்து வந்த தியானம், யோகம், எல்லாவற்றையும் கைவிட்டார்.

புத்தர் பெருமானை வணங்குவதையும் விட்டு விட்டார்.

ஞான நாட்டமே அவர் குறிக்கோளாக இருந்தது. அதற்காக எதையும் செய்ய அவர் தயாராக இருந்தார்.

அறங்கள், ஒழுக்க முறைகள் எல்லாம் தம்மைப் பிணித்திருக்கும் விலங்குகளாகக் கருதி, அவற்றையும் கை கழவினார்.

ஒரு பாழடைந்த கோயிலில் அவர் வாழத் தொடங்கினார். அந்தப் பக்கம் யாரும் வருவதே இல்லை. சுற்றிலும் புதர் மண்டிக் காடாகக் காட்சியளித்தது அந்த இடம்.

ஒரு வேலையும் இல்லாததால், முள் செடிகளையும், புதர்களையும் வெட்டி எறியும் வேலையில் இறங்கினார் அவர்.

எதையுமே தீவிரமாகச் செய்கிற பழக்கம், இயல்பு, உடையவராக இருந்ததால், எந்தவிதச் சிந்தனையும் இல்லாமல், செய்யும் காரியத்திலேயே ஆழ்ந்து விட்டார், அவர்.

அப்போது, அவர் காலடியில் ஒரு ஓட்டுச் சில் இடறியது. அதை அவர் கையில் எடுத்து வீசி எறிந்தார்.

அது சற்றுத் தொலைவிலிருந்த மூங்கில் புதர் மேல்பட்டது.

மூங்கிலின் மேல் பட்ட சில் ஓர் ஓசை எழுப்பியது.

ஒரு சிறிய கண நேரச் சாதாரண ஓசை.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அந்த ஓசையில் அவருக்குச் 'சட்'டென ஞானம் பிறந்தது.

ஞானம் பிறந்த மகிழ்ச்சியில் ஒரு பாடலும் பிறந்தது.

ஓர் ஓட்டாஞ் சில்லின் ஒலியில்
நான் கற்றதெல்லாம்
காணாமல் போயின
ஒரு கண நேரத்தில்.

அன்றாட வாழ்க்கைப் பணிகள் தேடி
நான் நடக்கிறேன் பழைய பாதையில்.

எனக்கு
மனச்சங்கடமோ, மனக்குழப்பமோ இல்லை.

எனது பாதையில்
எனக்குச் சுவடுகளும் இல்லை.

நான் ஒரு நிறத்திலோ, ஒலியிலோ
அடங்கியவனும் அல்லன்.

ஞானம் பெற்றவர்கள்
எங்கும் சொல்வது
இதுதான்:
'இப்படித்தான் ஞானம் சித்திக்கும்.

இதுதான் ஜென் குரு சிகான்செஞ்சியின் ஞானக் கவி.

ஞானம் வேதங்களிலோ, சாத்திரங்களிலோ, சமய அனுஷ்டானங்களிலோ,
யோக சித்திகளிலோ, பிரார்த்தனைகளிலோ இல்லை.

அது உள்ளே இருக்கிறது. எப்போதும் அது அங்கேதான் இருந்து
வருகிறது. அதை நாம் அறிவுக் குப்பையில் மூடி வைத்திருக்கிறோம்.

அறியாமை திரையல்ல, அறிவுத் திரை விலகும்போது, பரிசுத்த
அறியாமையில் ஞானம் பளிச்செனப் பிறந்து விடுகிறது -
நமக்குள்ளிருந்தே!

"வேதத்திலே,
தர்க்க வாதத்திலே விளங்காது;
விந்து நாதத்திலே அடங்காது,
அந்த வான் பொருள்;

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

நாடிக் கொள்ளே."

- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பறந்த பட்டம்

கீச்சு என்பவர் ஒரு காலத்தில் பெரிய ஜென் குருவாக மதித்துப் போற்றப்பட்டவர்.

ஐப்பானிலுள்ள கியோட்டோ தீவின் பெரிய பௌத்தக் கோயிலின் தலைமைக் குருவாகவும் இருந்து வந்தார் அவர்.

ஒருமுறை, கியோட்டாவின் ஆளுநர் சந்திக்கச் சென்றார்.

கோயிலை அடைந்ததும், அங்கிருந்த ஒரு சீடரிடம் தம் 'விசிட்டிங் கார்டை'க் கொடுத்து, தாம் சந்திக்க வந்திருப்பதைக் குருவிடம் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

சீடரும் உள்ளே சென்றார். குருவிடம் சீட்டைக் கொடுத்தார்.

அதைப் பார்த்த குரு, "அந்தப் பயலை நான் ஏன் பார்க்க வேண்டும்? எனக்கு ஒரு வேலையும் அவனிடம் இல்லை. போகச் சொல் உடனே!" என்று சீட்டை வீசி எறிந்தார்.

சீடன் சீட்டை எடுத்துக் கொண்டு வந்து, கவர்னரிடம் மரியாதையாக, நடந்ததைச் சொன்னான்.

ஆளுநர் ஒரு கணம் சீட்டைப் பார்த்தார். அவருக்கு விஷயம் விளங்கி விட்டது!

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அவர் உடனே தம் எழுதுகோலை எடுத்து, சீட்டில் பெயருக்குக் கீழே இருந்த, 'கியோட்டோ கவர்னர்' என்பதை அடித்து விட்டு, "இப்போது இதைக் கொண்டு போய்க் கொடு!" என்றார்.

சீடன் தயக்கத்துடன் உள்ளே போய், குருவிடம் சீட்டைக் கொடுத்தான்.

குரு வாங்கிப் பார்த்தார்.

"ஓ, கிட்டகாகியா? அவனை வரச்சொல்! நான் அவனைப் பார்க்க வேண்டும்," என்று சொன்னாராம்!

'துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு' என்பது இதுதான்.

"ஆணவத்தை நீக்கி
அறிவூடே ஐவகையாய்க்
காண அவஸ்தைக்கு
அப்பாலே காணுநாள்
எந்நாளோ?"
- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

சும்மா!

ஒரு மனிதன் குன்றின் உச்சியின் மேல் நின்று கொண்டிருந்தான்.

அந்தப் பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்த மூன்று வழிப் போக்கர்கள் அதைக் கண்டார்கள்.

அவர்களில் ஒருவன், "அவன் வளர்த்த பிராணி எதையோ காணாமல் போக்கிவிட்டான் போலிருக்கிறது. அதை மேலே இருந்து தேடிப் பார்க்கிறான் போல் தோன்றுகிறது," என்றான், தன் தோழர்களிடம்.

"இல்லையில்லை, தன் நண்பனைத் தேடுவது போல் தோன்றுகிறது. ஆம். அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்." என்றான், இரண்டாமவன்.

"அதெல்லாமில்லை. அவன் காற்று வாங்குகிறான். பார்த்தால் தெரியவில்லையா?" என்றான், மூன்றாவது ஆள்.

மூன்று பேரும் தங்கள் தங்கள் யுகத்தைப் பலமாக வற்புறுத்திப் பேசினார்கள்.

கடைசியில் ஒருவன், "அவனையே கேட்டு விடுவோம். விவாதம் எதற்கு?" என்றான்.

மற்றவர்களும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்கள். மூவரும் குன்றின் உச்சிக்குச் சென்றார்கள்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

உச்சியை அடைந்ததும், முதலாமவன் கேட்டான்: "நீங்கள் வளர்த்து வந்த பிரியமான பிராணியை இழந்து விட்டீர்கள் அல்லவா? அதைத்தானே இங்கிருந்து தேடுகிறீர்கள்?"

"இல்லை. எதுவும் காணாமல் போகவில்லை," என்றான், அவன்.

உடனே இரண்டாமவன் மகிழ்ச்சியுடன், "உங்கள் நண்பரைத்தானே தேடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

அதற்கு அவன், "இல்லை. நான் என் நண்பனைத் தேடிப் பார்க்க இங்கு நிற்கவில்லை," என்றான்.

அதைக் கேட்ட மூன்றாவது ஆளுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டது. "காற்று வாங்கத்தானே இங்கே நின்று கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று உற்சாகமாகக் கேட்டான்.

"இல்லை ஐயா, நான் காற்று வாங்க இங்கே நிற்கவில்லை," என்றான், அவன்!

மூவருக்கும் ஒரே வியப்பு. "அப்படியானால் எதற்காக இங்கே நிற்கிறீர்கள்?" என்று மூவரும் கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவன் சொன்னான்:

"சும்மா!"

"சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா இருப்பதற்கே அல்லும் பகலுமெனக்கு ஆசை பராபரமே"
- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

அனர்த்தம்

போதி தர்மர் அந்த வழியாக வரப் போகிறார் என்பதைக் கேள்விப்பட்ட சீனச் சக்கரவர்த்தி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

சாதாரணமாகக் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு அல்ல அது. புத்தரின் பிரதான சீடர் மகா காஸ்யபனுக்குப் பிறகு, மாபெரும் பௌத்த குருவாகத் திகழ்ந்தவர், போதி தர்மர். அவருக்கு ஈடு இணையே இல்லை. மகாஞானி.

அப்பேர்ப்பட்டவரை ஊர் எல்லையில் நின்று சிறப்பாக வரவேற்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார், சக்கரவர்த்தி 'ஓ'.

சக்கரவரித்தியே காலால் நடந்து வந்து நின்று வரவேற்கிறார் என்றால், கூட்டத்திற்குக் கேட்க வேண்டுமா! ஏராளமான மக்கள் அந்தப் பகுதியில் திரண்டு விட்டார்கள்.

எல்லாரும் ஆவலோடு போதி தர்மர் வரும் பாதையில் நின்று அவர் வரும் திசையை நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நீண்ட நேரத்திற்குப் பிறகு, அவர் தூரத்தில் தம் சீடர்களுடன் வருவது தெரிந்தது. மன்னர் உற்று நோக்கினார். போதி தர்மர் கொஞ்சம் நொண்டி நொண்டி நடப்பது போல் தோன்றியது. அவர் கையில் ஏதோ இருந்தது.

சற்று நெருங்கியதும் விஷயம் புரிந்தது.

போதி தர்மர் ஒரு காலில் செருப்பில்லாமல், அசைந்து அசைந்து நடந்து

If You Want More Free eBooks

வந்து கொண்டிருந்தார். அந்தச் செருப்பு அவர் கையில் இருந்தது!

அவர் நெருங்கி வர வர, எல்லாருக்குமே அது தெரிந்து விட்டது. 'நாட்டின் சக்கரவர்த்தியே வரவேற்கக் காத்திருக்கிறார். இவர் இப்படியா ஒரு கால் செருப்புடன், அதுவும் அதைக் கையில் பிடித்தபடி வருவது' என்று பலரும் சங்கடப்பட்டார்கள்.

மன்னரும் அதைக் கவனித்தார். கேட்பதா வேண்டாமா என்று தயங்கினார்.

அதற்குள் போதி தர்மர் அருகில் வந்து விட்டார். கோலாகலமாக வரவேற்றார்கள்.

ஆனால், அவர் அப்படியே கையில் ஒன்றைச் செருப்புடன் தான் நின்று கொண்டிருந்தார்!

மன்னர் கடைசியில் கேட்டே விட்டார். பயத்துடன்தான்.

"சுவாமி நான் கேட்பது மரியாதைக் குறைவான செயலானால் என்னை மன்னித்து விடுங்கள். நீங்கள் ஏன் ஒன்றைச் செருப்பைக் கையில் பிடித்திருக்கிறீர்கள்?" என்று பவ்யமாகக் கேட்டார்.

போதி தர்மர் சொன்னார்:

"ஏன் கூடாது? எத்தனை காலம் இது என்னைச் சுமந்து வந்திருக்கிறது! இதற்குக் களைப்பு வராதா? நான் கொஞ்சம் சுமந்தால் என்ன?"

எத்தனையோ விஷயங்கள் இருக்க அற்பச் செயல்களைப் பிரதானப் படுத்தி, அதற்கான காரணங்களைத் தேடி அலைந்து வீணாகப் போகாதீர்கள் என்கிறது ஜென்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

ஆணவக் குரங்கு

புத்தர் பெருமான் ஒரு காட்டு வழியில் போய்க் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு குரங்கு அவரைப் பின்பற்றி வந்து கொண்டே இருந்தது.

புத்தர் நின்றார். குரங்கு ஒரு மரக் கிளையின் மேல் அமர்ந்து கொண்டு, அவரைப் பார்த்தது.

"குரங்கே, என்ன விஷயம்?" என்று கேட்டார்.

"நான் சாதாரணக் குரங்கு அல்ல. மகாமந்தி. முடியாது என்பது என் அகராதியிலேயே இல்லை. நான் எதை வேண்டுமானாலும் செய்து காட்டுவேன்," என்றது, குரங்கு.

"அப்படியா? மகிழ்ச்சி. ஒரு பந்தயம். நீ அவ்வளவு திறமைசாலியானால், அங்கிருந்து ஒரே தாவாகத் தாவி என் உள்ளங்கையின் மேல் வந்து அமர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், சுவர்க்கத்தின் மாமன்னனாகிய மரகதச் சக்கரவர்த்தியை என்னுடன் வந்து இருக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்வேன். அப்போது அவரது அரியணை காலியாகி விடும். நீ அதில் போய் அமர்ந்து கொள்ளலாம். நீ தோற்று விட்டால், ஒரு கல்ப காலம் வரை இந்தப் பூமியில் வாழ்ந்த பிறகுதான் என்னிடம் வர வேண்டும். என்ன, ஒப்புக் கொள்கிறாயா?" என்று கேட்டார்.

"ஓ, தாராளமாக!" என்று ஒப்புக் கொண்டது, அந்தக் குரங்கு.

"இந்தப் புத்தருக்கு என்ன தெரியும்? இது மிகவும் அற்பமான காரியம்.

If You Want More Free eBooks

பாவம், புத்தர் ஏமாந்து விடப் போகிறார்!" என்று எண்ணமிட்டது குரங்கு. தாவுவதற்குத் தயாராயிற்று.

"என்ன, குதிக்கலாமா?" என்று கேட்டது குரங்கு.

"குதிக்கலாம்!" என்று சொல்லிக் கையை நீட்டினார் புத்தர்.

அவரது கை தாமரை இலை அளவுக்கு விரிந்தது, குரங்கு செளகரியமாய் அமர.

தாவுவதற்கு முன் குரங்குக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. 'இது என்ன அற்ப வேலை! தாவிக் குதித்து புத்தர் கையில் அமர்வது ஒரு வேலையா என்ன! அதற்குள் மேலுலகம் எல்லாம் சுற்றிவிட்டு வந்து விடலாமே!' என்று நினைத்தது.

"என்ன யோசனை?" என்று கேட்டார், புத்தர்.

"ஒன்றும் இல்லை. இதோ பாய்கிறேன்," என்று தாவியது, குரங்கு.

கண் சிமிட்டும் நேரத்தில் வான உலகிற்கே போய் விட்டது! அங்கே ஐந்து பளிங்குத் தூண்கள், இளஞ்சிவப்பு நிறத்தில் காணப்பட்டன. 'புத்தரிடம் திரும்பி இதைப் பார்த்ததைச் சொன்னால் திகைத்து விடுவார். அத்துடன் ஏதாவது அடையாளமும் செய்துவிட்டுப் போக வேண்டும்,' என்று அந்தரத்தில் மிதந்தபடியே நினைத்தது.

உடனே ஒரு தூணின் மீது, "மகா ஞானி சுவர்க்கத்திற்கு ஒப்பானவர் இங்கே வந்து விட்டுப் போனார்," என்று எழுதியது.

அத்துடன், குரங்கிற்கே உரிய குறும்புச் சேஷ்டை அதைப் பிடித்துக் கொண்டது. முதல் தூணின் அடியில் 'ஒன்றுக்கு' இருந்து விட்டுக் கீழ் நோக்கிப் பாய்ந்தது! புத்தரின் நீட்டிய கரத்தின் மேல் வந்து அமர்ந்தது.

இவ்வளவு காரியங்களும் கண் சிமிட்டும் நேரத்தில் நடந்து விட்டது.

புத்தரின் கையில் அமர்ந்து கொண்டிருக்கும் குரங்கு, "எப்படி? பார்த்தீர்களா? வந்து விட்டேன். மரக்கிளையிலிருந்து உங்கள் கைக்கு அல்ல. மரக்கிளையிலிருந்து உங்கள் கைக்கு அல்ல. மரக்கிளையிலிருந்து நேராக நான் ஆகாயத்தில் தாவி, ஐந்து ஆகாயத் தூண்களைக் கண்டு, ஒன்றின் மேல் வாசகம் எழுதி விட்டு, ஒன்றின் அடியில், சிறுநீர் கழித்து

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

விட்டு, அப்புறம்தான் உங்கள் கைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறேன். எப்படி? நான் வெற்றி பெற்று விட்டேன். எங்கே சுவர்க்கத்தின் அரியணை?" என்றது கர்வத்துடன்.

புத்தர் புன்னகைத்தார்.

"சந்தேகமா? வருகிறீர்களா? அழைத்துப் போய்க் காட்டுகிறேன்!" என்றது, குரங்கு.

"தேவையில்லை. கீழே குனிந்து பார்!" என்றார், புத்தர்.

குரங்கு கீழே குனிந்து பார்த்தது. புத்தரின் உள்ளங்கை தான் தெரிந்தது. நன்றாகப் பார்த்ததில், ஒரு விரலின் மீது, குரங்கு வானத்துத் தூணின் மேல் எழுதிய வாசகம் காணப்பட்டது! கட்டை விரலுக்கும் ஆள்காட்டி விரலுக்கும் இடையில், அது பெய்த சிறுநீர்!

அப்படியானால், வானத்தில் தான் பார்த்தது புத்தரின் விரல்களையா?

அந்தக் கணத்தில் குரங்கின் கர்வம் உடைந்து சிதறியது.

குரங்கை மனதிற்கு ஒப்பிடுவார்கள். மனம் என்பதும் ஆணவம் என்பதும் ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள்.

மனம் உள்ள வரை ஆணவமும் இருக்கும்.

மனம் அழிய வேண்டும் என்பது ஜென்.

"காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற
கண்ணிலாக் குழுவியைப் போல்
கட்டுண்டு இருந்த எமை வெளியில் விட்டு..."
-தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

முடிச்சவிழ்த்தல்

ஒரு நாள் புத்தர், காலை நேரத்தில் தம் சீடர்கள் முன் பேச வருகையில், கையில் ஒரு துணியுடன் வந்தார்.

சாதாரணக் கைக்குட்டையை விடச் சற்றுப் பெரிதாக இருந்தது அது.

வந்து மேடையில் அமர்ந்ததும், எதுவும் பேசாமல், அந்தத் துணியில், முடிச்சுகள் போட ஆரம்பித்தார்!

சீடர்கள், அவரது வழக்கத்திற்கு மாறான செயலைக் கண்டு, மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

புத்தர் தலை நிமிராமல், முடிச்சுகள் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஐந்து முடிச்சுகள் போட்டதும், தலை நிமிர்ந்தார். பிறகு பேசினார்:

"நான் ஐந்து முடிச்சுகள் போட்டேன். இதை அவிழ்க்கப் போகிறேன். அவிழ்ப்பதற்கு முன் உங்களிடம் இரண்டு கேள்விகள் கேட்கப் போகிறேன். முதல் கேள்வி: இந்தத் துணி, முடிச்சுகள் விழுந்துள்ள துணி, முன்பிருந்த துணி தானா? முடிச்சுகள் இல்லாததும், உள்ளதும் ஒன்றுதானா?"

ஆனந்தன் எழுந்தான்.

"பெருமானே, ஒரு வகையில் எல்லாம் ஒன்றுதான். முன்பிருந்ததும், இப்போது இருப்பதும் ஒன்றுதான். முடிச்சுகள் மட்டுமே வேறுபாடு. ஒரு

If You Want More Free eBooks

சிறிய மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. அவ்வளவுதான். முன்பு இருந்த துணி சுதந்திரமுடையது. முடிச்சுகள் விழுந்தததும், இதன் சுதந்திரம் போய் விட்டது. இப்போதுள்ள துணி அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறது," என்றான்.

"ஆமாம், ஆனந்தா, நீ சொன்னது சரிதான். ஒரு வகையில் ஒரே துணிதான். மற்றொரு வகையில் வேறுபட்டுள்ளது. எல்லாரும் இயல்பில் கடவுள்கள்தாம். ஆனால், முடிச்சுப் போட்டுக் கொண்டு, சிக்கலில் சிக்கி, அடிமைப் பட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். நாம் எல்லாரும் அடிப்படையில் புத்தர்களே. ஆனால், தனிமைப் பட்டுப் போய்த் தனித்தனி உலகங்களை சிருஷ்டித்துக் கொண்டு அதில் சிக்கிக் கொண்டு, தனிமைப் பட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். இந்த முடிச்சுகளைப் போல. இதைத்தான் நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பினேன்!" என்றார்.

சில விநாடிகள் கழித்து மீண்டும் பேச ஆரம்பித்தார்.

"பிக்குகளே, நான் அடுத்த கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த முடிச்சுகளை அவிழ்க்க வேண்டுமென்றால், என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார்.

அப்போது, இன்னொரு முக்கியமான சீடன் சாரிபுத்ரன் எழுந்து நின்றான்.

"குருவே, அவற்றை அவிழ்க்க வேண்டுமானால், நான் அருகில் வர அனுமதிக்க வேண்டும். முடிச்சுகள் எவ்வாறு போடப்பட்டுள்ளன என்று அறியாதவரை, அவற்றை அவிழ்க்கவும் வழியில்லை. முடிச்சுப் போடப்பட்டதற்கான முறை அறிந்தால், அவிழ்ப்பது எளிது. நெருங்கிப் பார்த்தறியாமல், எதுவும் செய்ய இயலாது. நினைவோடு செய்தால் முடிச்சுகள் எளிமையாக விழும் நினைவின்றி விழும் முடிச்சுகள் மிகவும் சிக்கலானவை. சில சமயம் அவிழ்க்கவே முடியாமல் போகலாம்," என்றான்.

"சாரிபுத்ரா, நீ சரியாகச் சொன்னாய். அதுதான் வாழ்க்கை. அதுதான் வாழ்க்கையின் சிக்கல்," என்றார், புத்தர்.

நம்முடைய சிக்கல்களுக்கு நாமே காரணம். நம்மை அறியாமல், விழிப்பு உணர்ச்சியில்லாமல், நாம் போட்டுக் கொள்ளும் முடிச்சுகளில் சிக்கி, சிக்கலை அவிழ்க்க முடியாமல் திணறுகிறோம், நாம்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா"
-கணியன் பூங்குன்றனார்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

சமநிலை

தாவோ தத்துவச் சிந்தனையாளர் சுவாங்-ட்ஸு. உலகளாவிய சிந்தனைச் செல்வாக்குப் பெற்றவர் அவர்.

தமக்கு அமைச்சர் பதவி கிடைத்தபோதும், அதைத் துச்சமெனத் தூக்கி யெறிந்த மகான் அவர்.

"அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பலிபீடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் காளையாக இருப்பதைவிட, சேற்றில் புரளும் பன்றியாக இருப்பது மேல்," என்று சொன்னவர், அவர்.

அவருடைய மனைவி காலமானார்.

துக்கம் விசாரிக்கவும், ஆறுதல் கூறவும், பலர் அவர் வீட்டிற்கு வந்தார்கள்.

ஒருவர் அவ்வாறு வந்துபோது, சுவாங் தாளம் போட்டுக் கொண்டிருந்தாராம்! அப்புறம் பாட ஆரம்பித்தாராம்!

மனைவி இறந்த துக்கம் சிறிதுகூட இல்லாமல், இப்படியொரு மனிதன் தாளம் போட்டுப் பாடிக் கொண்டிருப்பானா, என்று அதிசயித்து வந்தவர் கோபம் கொண்டு, அதைப் பற்றிக் கேட்டிருக்கிறார்.

அதற்கு அவர் சொன்ன பதில்:

If You Want More Free eBooks

"என் மனைவி பிறப்பதற்கு முன், அவளுக்கு உயிரும் இல்லை. உடலும் இல்லை. பிறகு, அவளுக்கு உருவமும் உயிரும் வந்தது. இப்போது அந்த உருவமும், உயிரும் போய் விட்டது. வந்தது போய் விட்டது. இளவேனில், இலையுதிர், பனிக் காலங்கள் எனப் பருவங்கள் மாறுவது போலப் பிறப்பும் இறப்பும் மாறி மாறி வருவது இயற்கை. இதற்காக அழுவது எப்படி?"

ஞானத் தெளிவு பெற்றவனுக்கு எல்லாம் சுகம்.

"உறங்குவது போலும் சாக்காடு; உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு."
- வள்ளுவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

சொல்லுக்கடங்காது

ஒரு சீடனுக்குச் சலிப்பு வந்தது.

"குருவே, மூன்று வருட காலமாக உங்களுடன் வாழ்ந்து வருகிறேன். நீங்கள் எனக்கு ஒன்றுமே உபதேசம் செய்யவில்லையே. எப்போது ஆரம்பிக்கப் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான், ஆதங்கத்துடன்.

குருநாதர் சிரித்தார்.

"நீ என்னப்பா சொல்கிறாய்? நீ வந்த நாள் முதலாக, இரவும், பகலும் உனக்கு உபதேசித்துக் கொண்டேதான் இருக்கிறேன். நீ கவனிக்கவில்லையா?"

"காலையில் எழுந்ததும் எனக்குத் தேநீர் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறாய். நான் உனக்கு நன்றி சொன்னேன் அல்லவா? நீ என்னை வணங்கும் போதெல்லாம் உன் தலையைத் தொட்டு ஆசீர்வதித்தேன் அல்லவா?"

"நான் காலைப் பொழுதில் உலாவப் போகும்போது, என்னுடன் வர உனக்கு அனுமதி தந்தேனல்லவா? நீ நான் நடப்பதைக் கவனித்தாய் அல்லவா? என் கால்கள் தரையைத் தொடுவதே இல்லை என்பதைக்கூட நீ பார்த்திருக்க முடியுமே!"

"இந்த மூன்று ஆண்டுகளாக என் கண்களைக் கவனித்தாயா? இவை குடிகாரன் கண்களைப் போல் இருப்பதைக் கவனித்தாயா? உனக்கு வேறு என்ன உபதேசம் வேண்டும் என்கிறாய்? மூன்று வருடங்களாக நீ

If You Want More Free eBooks

என்னதான் கவனித்துக் கற்றுக் கொண்டாய்?

"நான் தூங்கும்போது நீ என் அறைக்குள் வரலாம் என்று சொல்லியிருந்தேன் அல்லவா? அப்படி வந்தாயா? புத்தர் எப்படி ஓய்வெடுத்துக் கொள்வார், ஒரு குழந்தையைப் போல, என்பதைக் கவனித்தாயா?

"உனக்கு வேறு என்னதான் வேண்டும் என்கிறாய்? வார்த்தைகளுக்காகவா காத்திருக்கிறாய்? அப்படியானால், நீ ஓர் ஆசிரியரிடம் போவதே நல்லது," என்றார், குரு.

வார்த்தை வலைக்குள் சிக்கிக் கொள்ளாதவர் மெய்ஞ்ஞான குரு. பிறரையும் அவர் அதில் மாட்டிவிடுவதில்லை.

"சும்மா இரு சொல்லற என்றலுமே அம்மா பொருளொன்றும் அறிந்திலனே."
- அருணகிரிநாதர்.

tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பறவையின் பாடல்!

மாணவர்கள் பேச்சடங்கி அமைதியாக ஆவலுடன் காத்திருந்தார்கள்.

பரிபூரண அமைதி நிலவியது.

அப்போது, மரத்தின் மேலிருந்து ஒரு பறவை, அந்த மௌனத்தைக் கலைத்தபடி, கீச்சிட்டுக் கூவியது.

அது எல்லார் காதிலும் விழுந்தது.

அதைக் குரு கவனித்தார்.

"அவ்வளவுதான். இன்றைய பாடம் முடிந்தது," என்று கூறி விட்டு, எழுந்து போய்விட்டார்!

"அல்லும் பகலும் அறிவாகி நின்றவர்க்கே சொல்லும் பொருளும்
கமைகாண் பராபரமே"
-தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

நன்றி!

சிச்சிரி கோஜுன் என்று ஒரு குரு இருந்தார். ஒரு நாள் இரவு அவர் ஏதோ ஞான நூல் ஒன்றைத் தீவிரமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த வேளை பார்த்து, ஒரு திருடன் உள்ளே நுழைந்தான். அவன் கையில் ஒரு கூர்மையான கத்தி இருந்தது.

"மரியாதையாகப் பணம் தந்து விடுகிறாயா அல்லது ஒரே குத்தாகக் குத்தட்டுமா?" என்று கேட்டான்.

குரு, "என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதே, அப்பா. அதோ அந்த மேசையில் பணம் இருக்கிறது. எடுத்துக் கொள்," என்று சொல்லி விட்டுப் படிப்பதில் ஆழ்ந்து விட்டார்!

திருடன் மேசையை நோக்கி நகர்ந்தான்.

"எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு போய்விடாதே. கொஞ்சம் மிச்சம் இருக்கட்டும். நாளைக்கு வரி கட்ட வேண்டும்," என்றார் தலை நிமிராமலேயே!

திருடனுக்கு அவருடைய நிதானம், பதற்றமின்மை, அமைதி ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. அவர் சொன்னபடியே கொஞ்சம் பணத்தை விட்டு விட்டு, பெரும் பகுதிப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு திரும்பினான்.

அவன் கதவை நோக்கிச் செல்லும்போது, "எதை யார் கொடுத்தாலும்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

நன்றி சொல்ல வேண்டுமப்பா. அதுதானே நாகரிகம்?" என்றார், குரு!

திருடன் திகைப்புடன் திரும்பிப் பார்த்தான். நன்றி சொன்னான். எந்தப் பயமும், பதற்றமும் இல்லாமல் அமைதியாக இருளில் சென்று மறைந்தான்.

சில நாட்களில் அவன் அகப்பட்டுக் கொண்டான். அந்தக் குருவின் வீட்டில் திருடியதையும் மற்றத் திருட்டுகளோடு சேர்த்துச் சொன்னான்.

காவல் துறையினர், சாட்சி சொல்லக் குருவை அழைத்தனர்.

"என்னைப் பொறுத்த வரையில் இவன் திருடனில்லை. சிரமமாக இருந்ததால், என்னிடம் வந்தான். பணம் கொடுத்தேன். வாங்கிக் கொண்டு நன்றி கூட சொல்லி விட்டுச் சென்றான்... என்ன, நன்றி சொன்னாயல்லவா?" என்று கேட்டார், குரு.

"ஆமாம், சுவாமி. சொன்னேன்" என்று வியப்புடன் சொன்னான் திருடன்.

சிறை வாசம் முடிந்ததும், நேராகக் குருவின் வீட்டிற்கு வந்தான் அவன். பிறகு அங்கேயே தங்கி அவரது சீடனானான்.

".... கள்வன்
சீடனா வந்தெனைச் சேர்ந்தனன்."
- பாரதி.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அச்சம் தவிர்!

குரு தைகான் ஒரு நாளிரவு தம் அறையில் அமர்ந்து கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

திருடன் ஒருவன் கத்தியுடன் உள்ளே நுழைந்தான். அவனைப் பார்த்த குரு கேட்டார்:

"உனக்கு என்னப்பா வேண்டும்? உயிரா? பணமா?"

திருடன் திகைத்துப் போனான்.

திருடன், மிரட்டுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லாமல் போய் விட்டது பற்றி, ஏமாற்றம் அடைந்தான்.

"நான் பணத்திற்காகத்தான் வந்தேன்" என்றான் திருடன், மெல்ல.

"சரி அதை, வந்தவுடனே சொல்ல வேண்டியதுதானே!" என்று சொல்லி விட்டு, அவனுக்குக் கணிசமான அளவு பணம் தந்து விட்டு, அமைதியாகக் கடிதம் எழுத ஆரம்பித்தார்.

திருடனுக்கு மிகவும் சங்கடமாகப் போய் விட்டது. குருவின் அமைதி அவனை என்னவோ செய்தது.

கையில் பணத்துடன் வெளியே போகத் திரும்பினான், திருடன்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"இந்தாப்பா, போகும்போது கதவைச் சாத்தி விட்டுப் போ" என்றார், கடிதம் எழுதியபடியே.

திருடன் ஒரு கணம் அவரைத் திரும்பிப் பார்த்தான்; ஓசைப்படாமல் மெல்லக் கதவைச் சாத்திவிட்டு வெளியேறினான்.

சில நாளில் அவன் பிடிபட்டான்.

காவலரிடம் அவன் இப்படிச் சொன்னான்:

"நான் ரொம்ப நாள திருட்டுத் தொழில் செய்றனுங்க, அய்யா. ஆனா அந்த குரு சாமி மாதிரி ஆளெ நான் பாத்ததே இல்லீங்க. ஆளு ரொம்ப பயங்கரமானவருங்க. கத்தியெத் தூக்கிக் காட்டறதுக்கு முன்னாடியே, 'உனக்கு என்ன வேணும்? உசிரா, பணமா? அப்படின்னு கேக்கறாரு! நான் தெகச்சுப் போயிட்டேன். பணத்தெக் குடுத்திட்டு, 'இந்தாப்பா'ன்னாரு பாருங்க, நான் பயந்தே போயிட்டேன்... அய்யா, நான் சிறைவாசம் முடிஞ்ச உடனே அவரு கிட்ட தான் போகப் போறேன். தைரியத்தை அவருகிட்டதான் கத்துக்கணும்..."

உண்மை ஞானிக்கு உயிராசை இல்லை. உயிராசை இல்லாததால் அச்சமில்லை. அச்சமில்லாதவனுக்கு அகிலமும் அடங்கும்.

"அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்"
- வள்ளுவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

குழந்தைக் குரு

ரியோகின் அபூர்வமான ஞானி. காணாத உயிர்க்கும் கருணை காட்டியவர். ஒரு மூங்கில் முளையைக் காப்பதற்காகக் குடிசைக்கே தீ வைத்தவர்!

மிகமிக எளிய மனிதராய் வாழ்ந்து வந்தார், ரியோகின். எளிமை என்றால் அப்படியொரு எளிமை. யாராலும் நம்ப முடியாத எளிமை.

சின்னப் பிள்ளைகளோடுதான் அவர் பழக்கம். அவர்களோடு எப்போதும் விளையாடிக் கொண்டிருப்பார். பந்தாடுவார். தொட்டு விளையாடுவார். கண்ணா மூச்சியாடுவார்.

குழந்தையோடு குழந்தையாய் வாழ்ந்து வந்தார் என்பதை விட, 'குழந்தையாய் வந்த குரு' என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

அவரது அதீத எளிமையைப் புரிந்து கொள்ளாத சிலர் அவரைப் பைத்தியம் என்றுகூடச் சொன்னார்கள்!

ஒரு நாள் அவர் சின்னக் குழந்தைகளோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். கண்ணா மூச்சி!

அது மாலை நேரம். ரியோகின் ஓடிப்போய் அருகிலிருந்த வயலின் வைக்கோல் போருக்குள் ஒளிந்து கொண்டார்.

குழந்தைகள் அவரைத் தேட ஆரம்பித்தன. நேரம் போய்க் கொண்டே

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

இருந்தது. அவர்களால் கண்டு பிடிக்கவே முடியவில்லை.

மாலை போய் இரவு வந்தது.

இருட்டி விட்டதால் குழந்தைகள் தம் வீடுகளுக்குத் திரும்பி விட்டன.

குரு வைக்கோல் போருக்குள்ளே ஒளிந்து கொண்டிருந்தார். இரவு வந்து விட்டது என்றோ, குழந்தைகள் போயிருக்கக் கூடும் என்றோ, அவருக்குத் தோன்றவே இல்லை!

விடிகாலை வேளையில், விவசாயி, கால் நடைகளுக்குத் தீவனம் வைக்க, வைக்கோல் எடுக்க வந்தார்.

போருக்குள் அவர் இருப்பதைக் கண்டதும், அதிர்ச்சி அடைந்தார். "குருவே, என்ன இது? இங்கே என்ன செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"உஷ்... சத்தம் போடாதே! குழந்தைகள் கண்டு பிடித்து விடுவார்கள்! நாங்கள் கண்ணாமூச்சி விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறோம்!" என்றாராம்..

"சேய்போல் இருப்பர் கண்டிர்
உண்மை ஞானம் தெளிந்தவரே"

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

'எல்லாம் பொறுக்கக் கடன்'

ஐப்பானிய ஜென் குரு பங்கீய் வாரக் கணக்கில் தியானக் கூட்டங்கள் நடத்துவது வழக்கம்.

அந்தச் சமயத்தில் நாடு முழுதிலுமிருந்து ஏராளமான மாணவர்கள் அங்கே வந்து கூடுவார்கள்.

அப்படிப்பட்ட தருணம் ஒன்றில் ஒருவன் அங்கே திருடிவிட்டான். அகப்படும் கொண்டான்.

சீடர்கள், விஷயத்தைக் குருவின் கவனத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். குரு அதைக் காதில் போட்டுக் கொள்ளவே இல்லை. சீடர்களுக்கு ஏமாற்றம்.

சில நாட்களில் அவன் மறுபடியும் திருட்டைச் செய்து அகப்பட்டுக் கொண்டான்.

சீடர்கள் மறுபடியும் குருவிடம் விஷயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். குரு வழக்கம் போலச் சும்மா இருந்து விட்டார்.

சீடர்களுக்குக் கோபம் வந்தது. எல்லாரும் ஒன்று கூடிப் பேசினார்கள். ஒரு கூட்டு விண்ணப்பம் தயாரித்தார்கள்.

அதில், 'உடனே திருடியவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவனை மடத்தை விட்டுத் துரத்தி விட வேண்டும். குரு அவ்வாறு

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

செய்யாவிட்டால், தாங்கள் அனைவரும் ஒட்டு மொத்தமாக அவரை விட்டு வெளியேறிப் போய்விடுவதாகவும்' குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

குரு தம்மிடம் வந்த விண்ணப்பத்தைப் படித்தார். அனைவரையும் அழைத்தார்.

எல்லாரும் வந்து கூடி அமர்ந்தார்கள்.

குரு சொன்னார்:

"நீங்கள் எல்லாரும் புத்திசாலிகள். உங்களுக்கு நல்லது எது, கெட்டது எது என்பது தெரியும். நீங்கள் மேலும் படிக்க வேறு எங்காவது போக வேண்டும் என்று நினைத்தால், தாராளமாகப் போய் விடலாம். நான் அதற்குத் தடை சொல்ல மாட்டேன். ஆனால், உங்களால் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள அந்த அப்பாவியை நினைத்துப் பாருங்கள். அவன் மீது கருணை பிறக்க வில்லையா? அவன் நல்லது கெட்டது அறியாதவன். அதனால்தான் திருடினான். அவனை அடித்துத் துரத்தி விட்டால், அவனுக்கு எப்படி நல்லது கெட்டது தெரியும்? அவனுக்கு யார் அதை உணர்த்தப் போகிறார்கள்? அவன் இங்கேயே இருக்கட்டும். இதற்காக நீங்கள் எல்லாரும் என்னை விட்டுப் போவதானாலும் சரி, அவனை விரட்ட மாட்டேன்."

திருடியவன் கண்ணீர் விட்டபடி எழுந்து வந்து, குருவின் காலில் விழுந்தான்.

அவன் கண்ணீர் அவனது தீமை கழுவப்பட்டது.

சீடர்களுக்குச் குருவின் பெருமை புரிந்தது.

"தப்பேது நான் செயினும்
நீ பொறுத்தல் வேண்டும்"
- வள்ளலார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

'கல்லும் நானே !'

ஜென் குருக்களில் ஒருவர் பெரிய பெரிய பாறைகளையெல்லாம் புரட்டி விடக் கூடியவராக இருந்தார். இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால், மிக மெல்லிய ஒடிசலான ஆளாக இருந்தார் அவர்

சொன்னால் யாரும் நம்ப மாட்டார்கள். மிகப் பெரிய பல சாலிகளாலும், பயில்வான்களாலும் அசைக்க முடியாதவைகளையும் அவர் மிக எளிதாகத் தூக்கி விசி எறிந்து விடுவார்!

ஒரு நாள் பெரியவர் ஒருவர் அவரிடம் வந்து, அதன் இரகசியம் என்ன என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர் சொன்ன பதில் அதைவிட ஆச்சரியமாக இருந்தது!

"இதில் இரகசியம் ஒன்றுமே இல்லை. எனக்குப் பாறைகளிடம் மிகவும் பிரியம். அவற்றிற்கும் என்னிடம் மிகுந்த அன்பு. நான் எப்போதாவது பெரிய பாறையைத் தூக்கிக் காட்ட வேண்டி இருந்தால், அந்தப் பாறையிடம் உண்மையைச் சொல்லி விடுவேன். 'இதோ பார், பாறைக் கண்ணே, இத்தனை பேர் வேடிக்கை பார்க்கக் கூடி நிற்கிறார்கள். நான் உன்னைத் தூக்க முடியாமற் போய்விட்டால், அது எனக்கு அவமானம் இல்லையா! ஆகவே, என் கௌரவம் உன் கையில்தான் இருக்கிறது. எனக்கு உதவி செய். என் மானத்தைக் காப்பாற்று!" என்று கேட்பேன். உடனே அந்தப் பாறையும் அன்பாக லேசாகிவிடும்... ம்... இதில் ஒரு சின்ன விஷயமும் இருக்கிறது. என் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

கொண்டதற்கு அடையாளமாக அது குறிப்புக் காட்டும். அதாவது, லேசாகக் குலுங்கும். அதுதான் அதன் சம்மதத்திற்கு அறிகுறி. நான் உடனே தயாராகி விடுவேன். பாதையைத் தூக்க ரொம்ப பலம் வேண்டுமல்லவா? நான் அப்படியே பாதையோடு சேர்ந்து மேலே உயர்வேன்... நான் தூக்க மாட்டேன்... பாதையோடு மேலே போவேன். பாதையாகவே மாறி விடுவேன். நான் உண்மையில் ஒன்றுமே செய்வதில்லை. அங்கே இருப்பேன். பாதையோடு பேசுவேன். அவ்வளவுதான்... அதுவே மேலே உயர்ந்து விடும்," என்றார்!

ஜென் குரு தன்னை எதனிடத்திலிருந்தும் வேறு படுத்திக் கொள்வதில்லை. அதுவாகவே ஆகி விடுகிறார். அவரே பிரபஞ்சம்.

"காக்கை குருவி எங்கள் சாதி - நீள் கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்
நோக்கும் இடமெலாம் நாமன்றி வேறில்லை நோக்க நோக்கக்
களியாட்டம்"

- பாரதி

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

'மரமும் நானே !'

அந்தக் குரு ஒரு தச்சர்.

அவர் செய்யும் மேசை, நாற்காலி, கட்டில் முதலிய மரச் சாமான்கள் இன்னதென விளக்க முடியாத அழகும், சிறப்பும், வலிமையும் உடையனவாக இருந்தன.

எல்லாருக்குமே ஆச்சரியம். ஒருவர் அவரிடம் சென்று, "இதெப்படி இவ்வளவு சிறப்பாகச் செய்கிறீர்கள். இதன் இரகசியம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர் சொன்னார்:

"நான் எதையும் செய்வதே இல்லை. காட்டுக்குப் போகிறேன். காட்டிடம் விபரத்தைச் சொல்லிவிட வேண்டும். இதுதான் முதல் வேலை. காட்டின் அனுமதி இல்லாமல், நாம் எதையுமே செய்யக் கூடாது. இது முக்கியம். காட்டுக்குத் தானே எந்த மரம் வெட்டப்பட வேண்டியது, எது நல்ல உறுதியான மரம் என்று தெரியும். நமக்கு அதைப் பற்றியெல்லாம் என்ன தெரியும்? அதனால் கானகத்திடம் கேட்பதுதான் முதல் வேலை.

"காடு நமக்கு, வெட்டப்பட வேண்டிய மரத்தை அடையாளம் காட்டும். அப்புறம் அந்த மரத்தின் அனுமதியைக் கேட்க வேண்டும். நான் அப்படிச் கேட்பேன். 'மரமே, நீ நாற்காலி ஆகச் சம்மதிக்கிறாயா? மரமே, நீ கட்டிலாகச் சம்மதிக்கிறாயா?' என்பது போலக் கேட்பேன். 'சம்மதம் மட்டும் போதாது. நீ என்னுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும்' என்றும்

If You Want More Free eBooks

கேட்டேன். அது சம்மதித்தால்தான் வெட்டுவேன். இல்லா விட்டால் சும்மா திரும்பி வந்து விடுவேன்!"

கேட்டவர்க்குப் பைத்தியம் பிடித்து விடும் போலிருந்தது. இந்த ஆள் பைத்தியம் என்று போய்விட்டார்.

ஒரு முறை சீன மாமன்னர், குருவை அழைத்து, புத்தகங்கள் வைக்க ஒரு அலமாரி செய்யச் சொன்னார்.

மூன்று நாள் கழித்து, மன்னர் குருவிடம், "என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டார்.

"நானும் மூன்று நாட்களாகக் காட்டுக்குப் போய்க் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். ஆனால், எந்த மரமும் ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கிறது. என்ன செய்யட்டும்? பார்க்கலாம். ஒரே ஒரு மரம் மட்டும் அதிகம் மறுப்புச் சொல்லவில்லை. பேசிப் பார்க்கிறேன்," என்றார் குரு!

அப்புறம் ஒரு நாள் மன்னர் குருவின் இருப்பிடத்திற்கு வந்தார்.

அலமாரி உருவாகிக் கொண்டிருந்தது.

"என்ன ஆயிற்று, சுவாமி?" என்று மன்னர் கேட்டார்.

"இதுதான் நான் சொன்ன மரம். மறுபடியும் போய்ப் பேசினேன். ஒப்புக் கொண்டு இங்கே வந்து விட்டது. இவ்வாறு மனப்பூர்வமாக வந்து விட்டால், எனக்கு ஒரு சிரமமும் இல்லை. பாருங்கள், இப்போது இது என்னை அலமாரி செய்யச் சொல்லி நச்சரிக்கிறது. நான் இதற்குப் புது உருவெடுக்க உதவ வேண்டுமாம். அதுதான் உதவிக் கொண்டிருக்கிறேன்," என்றார்.

உண்மை ஞானி இயற்கையோடு ஒன்றியவன். அவன் இயற்கையை நேசிப்பது போல, இயற்கையும் அவனை நேசிக்கிறது.

"எனக்கு எனச் சொல் இவையாவும் இங்கு ஒருநின் தனக்கு எனத்தகும்"
- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

'நீ அது'

'ஓ - நாமி' என்ற மல்யுத்த வீரன் மிகவும் புகழ் பெற்றவனாகத் திகழ்ந்தவன். குருவை மிஞ்சிய சீடன். ஆனால், தன் சொந்த மாணவர்களிடமே தோற்றுவிடும் நிலை ஒன்று ஏற்பட்டது.

பகிரங்கப் போட்டியில் தோற்று விடுவோமோ என்ற பயத்தில் ஓ - நாமி மிகவும் கவலை கொண்டான்.

அதனால், அருகிலிருந்த புத்தர் கோயிலுக்குச் சென்றான். அது கடற்கரை ஓரத்தில் இருந்தது. மன அமைதியை நாடி அங்கே அமர்ந்திருந்தான்.

அப்போது அங்கே வந்தார் ஒரு ஜென் குரு. அவரிடம் தன் நிலையைச் சொல்லி முறையிட்டான் மல்யுத்த வீரன். குருவுக்கு அவன் மேல் கருணை பிறந்தது.

"உன் பெயரின் பொருள் தெரியுமா, உனக்கு? 'ஓ - நாமி' என்றால், பேரலை என்று பொருள். இன்று இரவு இந்தக் கோயிலில் தங்கியிருந்து, இந்த அலைகளைக் கவனி. நீயே அந்த அலைகள் என்று உணர். நீ ஒரு மல்யுத்த வீரன் என்பதை மறந்து விடு. நீ அலையாகி விடு. பாறைகள் மேல் மோதும் அலையாகி விடு," என்றார் குரு.

ஓ - நாமி அன்றிரவு அங்கிருந்தான். அவன் அலைகளையே கவனித்தான். நேரம் ஆக ஆக, அவன் ஆழ்ந்து போய் அலையாகவே மாறி விட்டான். அலை உயர எழுவது போலவும், அலையாகிய தான் கோயிலுக்குள் புகுந்து, எல்லாவற்றையும் உருட்டித் தள்ளுவது போலவும்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

உணர்ந்தான்.

கடைசியில், கோயிலில் இருந்த வெண்கலப் புத்தர் சிலையையே உருட்டிச் சாய்த்து விட்டதாக அவன் உணர்ந்தான்.

காலையில் பார்த்தபோது, அங்கே கோயிலே இருக்கவில்லை! வெறும் கடற்கரைதான் இருந்தது! பிரமை!

அவன் முகத்தில் ஒரு புன் முறுவல் தோன்றியது. எழுந்து கம்பீரமாக நடந்தான். போட்டியில் கலந்து கொண்டான். எல்லாரையும் வென்று, ஈடு இணையற்ற ஜப்பானிய மல்யுத்த வீரனாக நெடுங்காலம் வாழ்ந்தான்.

உண்மைக் குரு எதையும் நமக்கு உபதேசிப்பதில்லை. நம்மை நமக்கு அடையாளம் காட்டுகிறார். அவ்வளவுதான். தன்னைத் தானுணர்தல் ஞானம்.

"உன்னையே நீ அறிவாய்!"

- சாக்ரடீஸ்.

tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

தடை ?

ஒரு ஜென் குரு ஓவியர். அவர் ஒரு நாள் ஓர் ஓவியம் திட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

பக்கத்தில் அவரது பிரதம சீடர் அமர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவ்வப்போது விமர்சித்துக் கொண்டும் இருந்தார்.

படம் எப்படியோ ஒரு மாதிரியாக உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. இரண்டு பேருக்குமே கவலை. ஓவியம் சரியாக வரவில்லை.

அப்படி இருந்ததை அதற்கு முன் அந்தச் சீடர் பார்த்ததில்லை. எதையுமே மிகச் சரியாகச் செய்யக் கூடியவர் குரு. அன்று அவருக்கு என்ன ஆயிற்று?

குருவும் என்னென்னவோ செய்து பார்த்தார். ஓவியம் சரியாக வரவே இல்லை. மேலும் மேலும் அது கெட்டுக் கொண்டே வந்தது.

சீடரும் அது சரியில்லை என்ற அர்த்தத்தில் தலையாட்டிக் கொண்டே வந்தார்.

கடைசியில் வண்ணங்களும் தீர்ந்து விட்டன. "போய்க், கொஞ்சம் வண்ணங்கள் தயாரித்துக் கொண்டு வா," என்று சீடருக்கு உத்தரவிட்டார், குரு.

சீடர் எழுந்து சென்றார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

குரு, இருக்கும் அமைப்பைத் தூரிகை கொண்டு மாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

சற்று நேரம் கழித்துச் சீடர் வந்தார்.

அவருக்கு ஒரே வியப்பு!

ஓவியம் அற்புதமாக முடிந்திருந்தது!

"குருவே, ஓவியம் அற்புதமாக அமைந்துவிட்டது! என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டார், சீடர்.

குரு சிரித்து விட்டுச் சொன்னார்:

"நீ இருந்ததால்தான் அந்தச் சிக்கல் ஏற்பட்டது. நீ அருகில் இருக்கிறாய் என்ற உறுத்தல் எனக்கு இருந்து கொண்டே இருந்தது. அந்த உறுத்தல்தான் ஓவியத்தைக் கெடுத்தது.

"பக்கத்தில் விமர்சிக்க ஆள் இருந்தாலே, ஒரு படைப்பு ஒழுங்காக உருவாகாது. உள்ளார்ந்த அமைதி உண்டாகாது. அந்த ஆன்ம அமைதி இல்லாவிட்டால் படைப்பில் ஒழுங்கும் பூரணத்துவமும் உண்டாகாது.

"நீ வெளியே போய்விட்டதும், என் தடை நீங்கியது. என் தனிமை நிலைப் பட்டது. அந்தத் தங்குதடையற்ற தனிமையில், ஒருமைப்பாட்டில் ஓவியம் ஒழுங்காக உருவாயிற்று.

"பூரணத்துவம் அடைய வேண்டும் என்ற நினைப்பே, அபூர்ணம் இருக்கிறது என்ற குறைபாட்டை உணர்த்தி உறுத்தும். குறைபாடு என்ற நினைப்பே குறைபாடு. அது இருக்கும்வரை பூரணம் உண்டாகாது."

குறை மனதோடு எதையும் அணுகக் கூடாது. இயல்பு பூரணமானது. இயல்பாகச் செய்யும் செயல் எதுவும் பூரணம்.

"சித்த நிருவிகற்பம் சேர்ந்தார் உடல்தீபம் வைத்த கர்ப்பூரம்..."
- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

பாவத்தின் சம்பளம் புண்ணியம் !

புத்தர் காலத்தில் ஒரு பயங்கரமான கொலைகாரன் இருந்தான். அவன் செய்த கொலை, கொள்ளை முதலிய பாவங்களுக்குக் கணக்கே இல்லை.

அவனுக்கு ஒரு நாள் புத்தரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. ஆனால், எப்படிப் பார்ப்பது, அது சாத்தியமா என்று தெரியவில்லை.

தன்னை எல்லாருக்குமே தெரிந்திருந்ததால், அவரைச் சந்திக்க அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்பதும் அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது.

அதனால், அவன் சுவர் ஏறிக் குதித்து, மடத்திற்குள் புகுந்து, புத்தரைப் பார்த்து விடுவது என்று முடிவு செய்தான். அப்படியே செய்தான்.

உள்ளே யாரையும் காணாமல். புத்தர் வெளியே பிச்சை எடுக்கப் போயிருந்தார். கொலைகாரன் அங்கும் இங்கும் தேடியலைகையில், ஒரு சீடரிடம் மாட்டிக் கொண்டான்.

"சாமி! நான் திருட வல்லீங்க, தப்பா எடுத்துக்காதீங்க. புத்தர் சாமியெப் பாக்கத்தான் வந்தேன். வாசல் வழியா வந்தா விட மாட்டீங்க. அதனாலதான் சுவர் எட்டிக் குதிச்சு வந்தேன். எனக்கு வேற ஒண்ணும் வேண்டாம். பெரிய சாமியெப் பாக்கணும். அவ்வளவுதான்," என்றான் அவன், மரியாதையாக.

அவன் பேசிய முறை நம்பக் கூடியதாகத் தோன்றியதால், சாரிபுத்ரனிடம் அழைத்துப் போனார்கள்.

If You Want More Free eBooks

சாரிபுத்ரனுக்கு ஒரே திகைப்பு. எப்பேர்ப்பட்ட பயங்கரமான ஆள்! இவனெதற்காகப் புத்தரைப் பார்க்க வந்தான்? அவனிடமே கேட்டார் அவர்.

அவனுடைய பதில் அதைவிடத் திகைப்பூட்டுவதாக இருந்தது. அவனுக்கு எல்லாம் வெறுத்து விட்டதாம்! பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு, பிராயச் சித்தமாக, சந்நியாசி ஆகிவிட வேண்டுமாம்! மக்கள் தொண்டில் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டுமாம்!

எல்லாருக்குமே வியப்புத்தான். "இவன் கொலை, கொள்ளைகள் புரிந்த கொடியவன். துறவு பூண இவனுக்குத் தகுதி இருக்கிறதா? அதைச் சோதிடத்தின் மூலம் பார்த்து விடுங்கள்," என்று அவரிடம் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

எந்தப் பிறவியிலாவது, ஏதாவது சிறிது புண்ணியம் செய்திருந்தால்கூடப் போதும் என்று சாரிபுத்ரன் ஜாதகம் கணித்துப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்.

ஆனால், அவன் முன்னைய பல பிறவிகளிலும் படு மோசமானவனாகவே இருந்திருக்கிறான்! நன்மை எதுவும், எந்தப் பிறவியிலும் இல்லை. பாவ ஜென்மம் அது. அவனுக்கு விமோசனமே கிடையாது என்ற முடிவுக்குத்தான் வர நேர்ந்தது.

சாரிபுத்ரனுக்குக் கோபம்கூட வந்தது. "இப்படிக்கூட ஒரு ஜென்மம் இருக்குமா! இவனை வெளியே துரத்துங்கள். ஒன்றும் செய்ய முடியாது!" என்று சொல்லிவிட்டார் அவர்.

கொலைகாரன் அதைக் கேட்டு அதிர்ந்து போனான். அவனுக்குக் கோபம் வரவில்லை. மாறாக எல்லையற்ற மன வேதனை உண்டாயிற்று. புத்தரை நெருங்கக்கூடத் தனக்குத் தகுதி இல்லை என்றால், எதற்காக உயிர் வாழ வேண்டும் என்று தோன்றியது.

அமைதியாக வெளியே வந்தான். இனி உயிர் வாழ்வதில் அர்த்தமில்லை என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. தற்கொலை செய்து கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்தான் அவன். அதை அங்கேயே செய்து விடுவது என்றும் தீர்மானித்தான்.

வெளிமதில் சுவரின் மேல் தலையை மோதி உடைக்க ஆரம்பித்தான்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அந்த வேளையில் புத்தர் வெளியிலிருந்து உள்ளே வந்து கொண்டிருந்தார். மண்டையில் இரத்தம் வடிய அவன் தலையை மோதுவதைக் கண்டு, பதறி அவனைத் தடுத்து நிறுத்தினார்.

அவரைக் கண்டதில் அவனுக்குப் பரவசம். அவர் காலில் விழுந்து அழுது புலம்பினான். கருணா மூர்த்தியான புத்தர் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறினார். நடந்ததைக் கேட்டறிந்தார்.

சாரிபுத்ரனை அழைத்து, "ஏன் இப்படி விரட்டினாய்?" என்று கேட்டார். சாரிபுத்ரன் விபரத்தை விளக்கினார்.

புத்தர் அவனை ஒரு வாரத்தில் தகுதியுடையவனாக ஆக்கிவிட முடியும் என்று கூறினார். சீடர்களுக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை!

அவனைத் தன்னுடனே இருக்கச் சொல்லி விட்டார், புத்தர்!

கொலைகாரனின் ஆனந்தத்திற்கு அளவே இல்லை. புத்தரின் கருணையை வியந்து போற்றினான். ஒரே வாரத்தில் அமைதியும், அடக்கமும், சாந்தமும் தவமும் மனிதனாக மாறிவிட்டான்!

அவனுக்குச் சந்நியாசியாகும் அருகதை வந்து விட்டது!

சீடர்களுக்குப் பெரிய ஆச்சரியம். எப்படி இந்த அதிசயம் நிகழ்ந்தது என்று புத்தரிடம் கேட்டார், சாரிபுத்ரன்.

"சாரிபுத்ரா, நீ நல்லவன். ஆனால், உனக்கு ஞானமில்லை. பாவங்களின் சுமை என்ன என்பது உனக்குத் தெரியாது. அதன் தவிப்பு என்ன என்பதும் உனக்குத் தெரியாது. உனக்கு அந்த அனுபவம் இல்லை. மேலும், நீ கடந்த காலத்தை மட்டுமே பார்த்தாய். இறந்த காலம் இறந்து போன காலமே. அது எதற்கு ஆகும்? எதிர்காலத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதை உருவாக்க வேண்டும். தன் பாவச் சுமையிலிருந்து, இறந்த காலத்திலிருந்து விடுபட இவன் பட்ட தவிப்புதான் இவனுக்கு விடுதலையைத் தேடித் தந்திருக்கிறது!." என்று கூறினார்.

நல்லவர்களை விடக் குற்றவாளிகளே விரைவில் பக்குவ நிலையை அடைய முடியும். தம்மை நல்லவர்களாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு விமோசனமும், பரிபக்குவமும் எளிதில் சித்திப்பதில்லை.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"ஆணிலே பெண்ணிலே என்போல ஒருபேதை
அகிலத்தின் மிசை உள்ளதோ?
ஆடிய கறங்குபோல் ஓடிஉழல் சிந்தையை
அடக்கி ஒருகணமேனும் யான்
காணிலேன் திருவருளை..."

- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பூவா தலையா?

நொபுநாகா என்பவர் மாபெரும் ஜப்பானிய வீரர்.

அவரிடம் சிறிய படைதான் இருந்தது. அதை வைத்துக் கொண்டு, பெரிய பெரிய படைகளை எல்லாம் முறியடித்த சாகசக்காரர் அவர்.

ஒரு முறை அவர் எதிரி மீது படையெடுத்துச் சென்றபோது, அவருடைய படை வீரர்களுக்கும், தளபதிக்கும் நாம் இந்தப் போரில் வெற்றி பெற முடியுமா என்ற சந்தேகம் வந்தது.

தளபதி படையினர் சந்தேகத்தை நொபுநாகாவிடம் பவ்யமாகத் தெரிவித்தார்.

"சரி. அதை நாம் முடிவு செய்ய வேண்டாம். புத்த விகாரத்திற்குச் சென்று விட்டு வந்த பிறகு, பூவா தலையா போட்டுப் பார்ப்போம். என்ன வருகிறதோ, அதன்படிச் செயல்படுவோம். போருக்குச் செல்கையில் முழு மனதோடு செல்ல வேண்டும். ஊசலாட்டம் கூடாது," என்று கூறினார்.

தளபதியும் அவருடைய கருத்தை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவித்தார்.

நொபுநாகா அருகிலுள்ள கோயிலுக்குச் சென்றார். எல்லாரும் ஆவலுடன் வெளியில் காத்திருந்தார்கள்.

நொபுநாகா நீண்ட நேரத்திற்குப் பிறகு வெளியில் வந்தார். தளபதியையும், துணைத் தளபதிகளையும் அழைத்து, அவர்கள்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

முன்னிலையில் ஒரு தங்கக் காசை எடுத்தார்.

"இப்பொழுது பூவா தலையா போட்டுப் பார்க்கலாம். பூ வந்தால், தோற்று விடுவோம். போரைத் தவிர்ப்போம். தலை விழுந்தால், வெற்றி பெறுவோம். அதனால், போருக்குச் செல்வோம். விதி இப்போது நம் கையில்தான் இருக்கிறது." என்று கூறித் தங்கக் காசைச் சுண்டினார்.

அது சுழன்று மேலே சென்று 'கணீர்' என்று தரையில் விழுந்தது. எல்லாரும் ஆவலுடன் குனிந்து பார்த்தார்கள். தலை விழுந்திருந்தது!

எல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சி. ஆரவாரம் செய்து மகிழ்ந்தார்கள். உறுதியான முடிவுடன் போருக்குச் சென்றார்கள்; வென்றார்கள்.

வெற்றி விழாக் கொண்டாட்டத்தின் போது, 'விதியை யாரால் வெல்ல முடியும்!' என்று தளபதி கூறினார்.

நொபுநாகா, மௌனமாக அந்தத் தங்கக் காசை எடுத்துத் தளபதியிடம் இரகசியமாகத் தந்தார்.

தளபதி அதை வாங்கிப் பார்த்தார். அந்த நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் தலைதான் இருந்தது!

"பாவி மனக் குரங் காட்டம்
பார்க்கச் சகியாதே."

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

மகத்தான ஜென் கவிதை

ஜென் குரு தாக்கள் மரணத் தறுவாயில் இருந்தார்.

சீடர்கள் அவருடைய படுக்கையைச் சூழ்ந்து அமர்ந்திருந்தார்கள். யாரும் அழவில்லை. அழக்கூடாது. அழுவது ஜென்னுக்கு விரோதமானது.

பிரபஞ்சமே அழகு. அதில் பிறப்பு அழகானது போல, இறப்பும் அழகானது.

மரணம் நிரந்தரத்தின் வாசல். காலத்திலிருந்து கடந்து காலம் ஆகி விடுவது மரணம். வாழும்வரைதான் முக்காலம். மரணம், கால எல்லைகளைத் தகர்த்து, நிரந்தரம் ஆக்கி விடுகிறது. ஒருவன் சாவின் மூலம் காலம் ஆகி விடுகிறான்.

அதனால், ஜென் வழி வாழ்பவர்கள் மரணத்தை ஒரு மகிழ்வாக, திருவிழாவாக, இனிய பாடலாகக் கொண்டாடுவது வழக்கம். பல ஜென் குருமார்கள் மரண வேளையில், மரண கீதம் எழுதுவது வழக்கம். அது பாடலாகவோ, ஓர் அழகிய கவிதையாகவோ, ஒரு செறிவான சிறிய 'ஹைக்கு'வாகவோ வெளிப்படும். குருவிடம் சீடர்கள் சரம கவிதை ஒன்று சொல்லுமாறு வற்புறுத்தினார்கள்.

குரு சொன்னார்: 'கனவு.'

இதுதான் அவர் கவிதை! அவர் செய்தி! ஜென் வட்டாரங்களில் இந்த ஒருசொல் கவிதைதான், மகத்தான ஜென் கவிதையாகப் போற்றப்பட்டு

If You Want More Free eBooks

வருகிறது! வாழ்க்கையின் சாரத்தைச் சொல்வது இந்த ஒரு சொல், கவிதை.

'இந்தர ஜாலம், கனவு, கானல் நீராய் இருந்ததுவே இவ்வியற்கை, என்னே,
என்னே!'

- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ருசி?

ரோஷி தாஜி என்பவர் மிகப் பெரிய ஜென் குரு.

அவர் மரணப் படுக்கையில் கிடந்தார். சீடர்கள் சுற்றிலும் குழுமி இருந்தார்கள்.

அப்போது ஒரு சீடனுக்கு, 'நம் குருநாதருக்குங்கூடி குறிப்பிட்ட கேக் பிடிக்குமே!' என்ற நினைவு வந்தது.

அவர் சாவதற்குள் அதை கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று 'வெளியில் ஓடினான். அது எங்குமே கிடைக்கவில்லை.

பிறகு, டோக்கியோ நகருக்கு ஓடினான், சீடன். ஒரு பெரிய கடையில் அது கிடைத்து விட்டது.

மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அதை எடுத்துக் கொண்டு, குருவிடம் வந்தான்.

"குருவே, இது உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான கேக். சாப்பிடுங்கள்," என்று கொடுத்தான்.

குரு அதை வாங்கி ருசித்துச் சாப்பிட்டார். அதே சமயம் மெல்ல மெல்லத் தளர்ந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்.

கடைசி நேரத்தில் அவரிடம் ஏதாவது உபதேசம் கேட்க வேண்டும் என்று அவர் அருகில் நெருங்கினான்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"குருவே!"

"என்ன?"

"சொல்லுங்கள்!"

"அடேயப்பா, என்ன ருசி!"

என்று சொல்வி விட்டுக் கண்ணை மூடினார், குரு !

அது கேக்கைப் பற்றியதல்ல. வாழ்க்கையைப் பற்றிய அவரது விமர்சனம்!

ஜென், வாழ்க்கையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வது; வாழ்வது; மகிழ்வது.

"நின்ற நிலையே நிலையா வைத்து, ஆனந்த நிலைதானே நிர்விகற்ப நிலையும் ஆகி என்றும் அழியாத இன்ப வெள்ளம் தேக்கி இருக்க..."

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

மன விளையாட்டு

வானம் மை இருட்டாய் இருந்தது.

நட்சத்திரங்கள்கூடத் தெரியவில்லை. அந்தப் பயணி, கடுமையான பாதையில், கடும் காற்றில், காரிருளில் தள்ளாடியபடி நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தான்.

எப்போதோ தொடங்கிய புனிதப் பயணம் அது. காடு மலைகளுக்கு அப்பாலுள்ள குருவைத் தேடிச் செல்லுகிறான், அந்த மனிதன்.

கால்கள் தொய்ந்து போகின்றன. பசி, தாகம் எல்லை மீறிப் போகிறது. வெளியிருட்டு அல்லாமல், கண்களும் இருட்டிக் கொண்டு வருகின்றன.

இனி அவ்வளவுதான், முடியாது என்று அவனுக்குத் தோன்றுகிறது. நாம் குருவைக் காணப் போவதில்லை. நம் உயிர் இங்கேயே பிரியப் போகிறது என்று நினைத்தான், அந்த மனிதன்.

கீழே சுருண்டு விழப் போகும் தருணத்தில் கால்களில் ஏதோ இடறியது.

குனிந்து பார்த்தான்.

ஒரு வெள்ளிப் பாத்திரம்! அதில் நிறையத் தண்ணிர்! பனி உருகிய தூய நீரைப் போல் தோன்றியது!

அவன் மிகவும் மகிழ்ந்து, அதை எடுத்துப் பருகினான். தாகம் தீர்ந்தது.

If You Want More Free eBooks

மண்டியிட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தான். பிறகு அப்படியே சுருண்டு சாய்ந்து உறங்கிப் போனான்.

காலை மலர்ந்தது. பறவைகள் பாடின. சூரிய ஒளி உடலைச் சூடேற்றியது.

பயணி கண் விழித்தான். விழித்ததும் முதலில் நினைவிற்கு வந்தது வெள்ளிப் பாத்திரம்தான்! அங்கு மிங்கும் பார்த்தான்.

அங்கே ஒரு மண்டையோடுதான் கிடந்தது! அதில் தேங்கிய தண்ணீரைத்தான் அவன் முந்தின இரவு குடித்திருக்கிறான்!

நெருங்கிப் பார்த்தபோது பகீரென்றது! புதிய மண்டையோடு! அதில் இன்னும் கொஞ்சம் சதை, மூளையெல்லாம் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது! நாற்றம் வீசியது! இரவில், கொடிய தாகத்தில் ஒன்றுமே தோன்றவில்லை.

அதை நினைத்துக் கொண்டதும், குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. குபீரென்று வாந்தி எடுத்தான்.

அந்தக் கணத்தில் அவனுக்கு ஞானம் பிறந்தது!

அவன் பிறகு பயணத்தை மேலே தொடரவில்லை. வீடு திரும்பி விட்டான். தேடிப் போனது நடு வழியிலேயே கிடைத்து விட்டது.

அவனுக்கு அந்த மண்டையோடே குருவாக அமைந்து விட்டது!

மனம் செய்த மாய விளையாட்டில் ஞானம் பிறந்தது.

மாயத் தோற்றங்களை உருவாக்கி மயங்க வைக்கும் வண்ணத் திரை, மனம்.

மனத்திரை விலகும்போது, பொய்த் தோற்றம் அகன்று, உண்மை புலப்பட்டு விடுகிறது. ஒன்றை மற்றொன்றாக உணர்தலே அஞ்ஞானம்.

"உள்ளபடி யாதும் என உற்றுணர்ந்தேன் அக்கணமே
கள்ளமனம் போனவழி கானேன் பராபரமே"
- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

நீயே அறி !

ரின் சாய் சிறந்த ஜென் குருக்களில் ஒருவர்.

அவர் ஒரு நாள் பாலத்தின் மேல் நின்று ஆற்று நீரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அந்த வழியாக மூன்று பிக்குகள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஜென் வழியைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அல்லர். பௌத்தத்தின் வேறு ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ரினசாயை அவர்கள் அடையாளம் கண்டு கொண்டார்கள். அவர்கள் அவர் அருகில் வந்து நின்றார்கள். அவர்களில் ஒருவர், ரின் சாயிடம், "ஜென் ஆறு எவ்வளவு ஆழம்?" என்று கேலியாகக் கேட்டார்.

கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் ரின் சாய் அந்தப் பிக்குவைத் தூக்கினார். "நீயே அளந்து பார்!" என்று ஆற்றில் போட்டார், அவரை!

தரிசனம்

ஒரு சீடர் நீண்ட காலப் பயணத்திற்குப் பிறகு, ஊர் திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்.

ஊர் எல்லையிலேயே அவருக்கு ஒரு மரணச் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. அவருடைய பிள்ளை இறந்து போனான்.

அதிர்ச்சியும், துக்கமும் மிக, அவர் ஊருக்குள் விரைந்தார்.

அவர் எதிரில் அந்தச் சுவ ஊர்வலம் சென்று கொண்டிருந்தது. சுவத்தைச் சுமந்து செல்வோர் அருகில் அவருடைய குருவும் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார்.

சீடர் தம் குருவின் முன்னால் சென்று வணங்கி, "சொல்லுங்கள் சுவாமி, ஒரு சொல் சொல்லுங்கள்!" என்று கேட்டார்.

அப்படி கேட்பது ஜென் வழக்கம்.

சிக்கலான, நெருக்கடியான காலங்களில் அப்படி கேட்டால், 'இதெல்லாம் என்ன? ஏன் இப்படி? இந்த நிகழ்வின் காரணம் என்ன?' என்று கேட்பதாக அர்த்தம்.

குரு, பாடையின் மேல் போர்த்தப் பட்டிருந்த, சுவத்தின் துணியை விலக்கி, "பார்! நான் எதையுமே உன்னிடம் மறைக்கவில்லை!" என்றார்.

If You Want More Free eBooks

சீடர் சமாதானமடைந்து சவ ஊர்வலத்தோடு சென்றார்- அமைதியாக!

'உனக்கும் எல்லாம் சொன்னேன். எதையும் மறைக்கவில்லை. பிறப்பு என்றால் என்ன, வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்பதை நீ அறிவாய். இதோ மரணம். புத்தம் புதிதாய் மரணம். இந்தக் குழந்தையின் முகத்தில் அதைத் தரிசித்துப் பார், என்பது அவர் சொன்னதன் உட்கருத்து.

"வாழ்வு அனைத்தும் மயக்கம்
எனத் தேர்ந்தேன்"
- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஒரு சொல்

அந்த மடாலயத்திற்கு அகால வேளையில் சில விருந்தினர் வந்து விட்டனர்.

குரு, சமையற்காரரை அழைத்து, அவசரமாகச் சமைக்கச் சொன்னார். அந்தச் சமையற்காரர் சாதாரண ஆள் அல்ல. ஞானி.

முதியவரான சமையற்காரரான ஞானி தோட்டத்திற்குள் சென்று, அவசர அவசரமாகக் காய்களைக் கொய்து கொண்டு வந்தார்.

அதில் ஒரு பாம்பும் வந்து விட்டது!

இருட்டு வேளை, கண் சரியாகத் தெரியாமை காரணமாக, அவர் பாம்புக்கும், புடலங்காய்க்கும் வேறுபாடு தெரியாமல், எல்லாவற்றையும் நறுக்கித் தள்ளினார், அவசர அவசரமாக!

உணவு, குழம்பு எல்லாம் தயாராயிற்று. விருந்தினர்க்குப் பரிமாறப்பட்டது.

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, குரு பெரியவரை அருகில் அழைத்தார். அவர் அருகில் சென்றதும், பாம்புத் தலையை எடுத்துக் காண்பித்தார். மற்றவர்கள் கண்ணில் படாமல்!

ஜென் வழக்கப்படி, "ஒரு வார்த்தை சொல்!" என்றார் குரு.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"நன்றி!" என்று சொல்லி, அதை வாங்கி விழுங்கிவிட்டார், பெரியவர்!

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஞானம்

ஞான தாகத்தோடு நூற்றுக் கணக்கான சீடர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

குரு வந்தார்.

எல்லாரையும் பார்த்தார்.

சீடர்கள் ஆவலோடு குருவைப் பார்த்தார்கள்.

"ஹா! ஹா! என்ன இதெல்லாம்? போங்கள், போய் டீ சாப்பிடுங்கள்!"
என்று சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார்!

அவ்வளவுதான்!

அதுதான் ஞானோபதேசம்!

நம்ப முடியாத அளவுக்கு எளிமையானது ஜென்.

'ஹா! ஹா!' என்று சிரிப்பதே மந்திரம்!

'என்ன இதெல்லாம்?' என்று கேட்பதன் மூலம், உபதேசம், ஞானம்
எல்லாம் முட்டாள்தனம் என்கிறார், குரு!

'தேநீர்' விழிப்புணர்ச்சி! அவ்வளவுதான்!

"பேசா இடும்பைகள் பேசிச் - சுத்தப் பேய் அங்கம் ஆகிப் பிதற்றித்

[Click Here -> https://t.me/tamilbooksworld](https://t.me/tamilbooksworld)

If You Want More Free eBooks

திரிந்தேன்"
- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

வல்லமை

பங்கீய் எளிமையான ஜென் குரு.

அவர் புதிர் போட்டுச் சிக்கலாகப் பேசுகிறவரல்லர். எல்லாருக்குப் புரியும் எளிய முறையில் அமைந்திருக்கும் அவர் பேச்சு செயல் எல்லாம். சூத்திரங்களையோ, பெரிய பெரிய தத்துவ ஞானக் கருத்துகளையோ, அவர் சொல்வதில்லை.

இதயத்தைத் தொடுகிற முறையில் நேரடியாக, எளிமையாகப் பேசுவது அவர் வழக்கம்.

வேறு ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்த கர்வம் கொண்ட குரு ஒருவர் வாதிடுவதில் வல்லவராக இருந்தார். எவரையும் வெல்லும் திறமை படைத்தவர் என்ற பெருமையும், புகழும் அவருக்கு இருந்தது. அவர் பங்கீயைச் சந்திக்க வந்தார்.

பங்கீய் தம் சீடர்களுடன் அமர்ந்திருந்தார். வந்தவர், வந்ததும் மரியாதைகூட இல்லாமல், "என்னைப் பணிய வைக்க உன்னால் முடியுமா?" என்று அகங்காரத்தோடு கேட்டார்.

"இங்கே வாருங்கள், என் பக்கமாக. நிரூபித்துக் காட்டுகிறேன்," என்றார் பங்கீய்.

அவர் வந்து பக்கத்தில் நின்றார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

மாணவர்கள் என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்று ஆவலுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"கொஞ்சம் இடப் பக்கம்," என்றார், பங்கீய்.

இடப் பக்கமாக நகர்ந்தார் அவர்.

"இல்லை. இது சரிப்படாது. வலப் பக்கமாக நீங்கள் வந்து விட்டால், வாதம் தொடங்க வசதியாக இருக்கும்," என்றார், பங்கீய்.

அவரும் வலப் பக்கத்திற்கு மாறினார்.

அப்புறம் பங்கீய் சொன்னார்:

"பார்த்தீர்களா, நீங்கள் நான் சொன்னபடியெல்லாம் கேட்டீர்கள். இப்படித்தான் நான் பணிய வைப்பது வழக்கம். இனி இப்படி யெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருக்காமல், உட்கார்ந்து நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்!"

அவர் கர்வம் அடங்கி அமர்ந்தார், எதிரில்!

"வெல்லாமல் எவரையும் மருட்டிவிட வகைவந்த வித்தை என் முக்தி தருமோ?"

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

மெய் விளக்கு

சீடன் உடனே புறப்பட வேண்டும் என்று சொன்னான். விடிந்த பிறகு போகலாமே என்று குரு சொன்னதையும் அவன் ஏற்கவில்லை.

இருட்டு வேறு கருகும்மென்று இருந்தது. போக வேண்டிய பாதையோ காட்டு வழி. சீடனுக்கும் கொஞ்சம் பயம் இருக்கத்தான் செய்தது. அது அவன் கண்களில் தெரிந்தது.

என்றாலும் பயணத்தைத் தள்ளிப் போடமுடியாத அவசரம் அவனுக்கு.

விடை கொடுத்து அனுப்பும்போது, சீடனின் பயம் குருவிற்குப் புலப்பட்டது. அவனது பயம் நியாயம்தானே. பயங்கரமான காட்டு வழியில் அவன் செல்ல வேண்டும். வானத்தில் நிலவும் இல்லை. என்ன செய்வான் பாவம், என்று குரு நினைத்தார்.

அதனால், குரு, "சரியப்பா. நீ புறப்படு. ஒரு விளக்கை எடுத்துப் போ!" என்று சொல்லி, ஒரு விளக்கைக் கொண்டுவரச் செய்து சீடனிடம் கொடுத்தார்.

சீடன், குருவின் கால்களில் விழுந்து வணங்கி, நன்றி சொல்லிப் புறப்பட்டான்.

அவன் சில அடிகள் தூரம் போவதற்குள், 'நில்லப்பா!' என்றார், குரு.

சீடன் நின்று திரும்பினான்.

If You Want More Free eBooks

குரு ஏதாவது முக்கியமான விஷயம் சொல்ல மறந்து விட்டாரோ என்று அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், குரு அவன் அருகில் வந்து, விளக்கை அவனிடமிருந்து வாங்கிக் குப்பென்று ஊதி அணைத்துவிட்டு, வெறும் விளக்கை அவனிடம் கொடுத்தார்!

சீடன் திகைத்துப் போனான்!

குரு சொன்னார்:

"இப்போது நீ தைரியமாகப் போகலாம். விளக்கு இருக்கிறது என்றால், உன்னிடம் பயம் இருக்கிறது என்று பொருள். கை விளக்கு தைரியசாலிக்குத் தேவையில்லை. நீயே விளக்கு. உன் சொந்த ஒளிகொண்டு பயணம் இரவல் வெளிச்சங்கள் எப்போதும் உதவாது. போ! இருளில் உன் துணிவின் வெளிச்சத்தில் செல்!" என்றார்.

சீடனின் அகவிருள் நீங்கியது.

"கைவிளக்கின் பின்னேபோய்க்
காண்பார்போல் மெய்ஞ்ஞான
மெய் விளக்கின் பின்னே போய்
மெய்காண்பது எந்நாளோ?"

தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

வைர மொழி ?

சக்கரவர்த்தி லியாங் ஓடி அரசவைக்கு வந்தார். வழக்கமான நிதானத்துடன் தம் அரியணையில் ஏறி அமர்ந்தார்.

அவருக்கு மரியாதை செலுத்துகிற முறையில், எல்லாரும் எழுந்து நின்றார்கள். அவர் அமர்ந்ததும், எல்லாரும் அமர்ந்தார்கள்.

அவருடைய அரியணைக்கு அருகில் குரு ஃபூடா ஷிஹ் அமர்ந்திருந்தார்.

மன்னர் குருவைப் பார்த்து, "எனக்கு வைர சூத்திரத்தைச் சொல்லுங்கள், சுவாமி," என்று கேட்டார்.

'வைர சூத்திரம்' பௌத்த போதனைகளில் பிரதானமானது.

குரு தன் கையிலிருந்த மரக்கோலால் மேசையை ஒரு தட்டுத் தட்டினார்! பிறகு தம் இருக்கையை விட்டு எழுந்து நின்றார்.

மன்னர் விழித்தார்.

"புரிந்ததா?" என்று கேட்டார், குரு.

"புரியவில்லை, குருவே!" என்றார் மன்னர்.

"அவ்வளவுதான்! வைர சூத்ர விளக்கம் முடிந்தது!" என்றார், குரு!

If You Want More Free eBooks

ஜென்குருமார்கள் பெரிய விஷயங்களை வெளிப்படுத்தும் விதமே அலாதியானது.

"தூங்காதே! விழித்திரு!" என்பதுதான் வைங் சூத்திரம்!

அதைத்தான் குரு அப்படி விளக்கினார்!

"பெற்றதை ஏது என்று சொல்வேன் - சற்றும் பேசாத காரியம் பேசினான்
தோழி!"
தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பற்று அற

ஒரு பிச்சைக்காரன் அழுக்கு மூட்டைத் தலைச் சுமையோடு ஒரு பாதையில் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தான்.

அந்த வழியாக மன்னர் வருவதைச் சேவகர்கள் அறிவிக்க, பிச்சைக்காரன் சாலையோரமாக ஒதுங்கி நின்றான்.

தேரில் சென்று கொண்டிருந்த மன்னன் பிச்சைக்காரனைப் பார்த்தான்; பரிதாபப் பட்டான்; தேரை நிறுத்தச் சொன்னான்; அவனை அருகில் வருமாறு அழைத்தான்.

பிச்சைக்காரன் நடுங்கியபடி தேரின் அருகில் சென்று பயத்துடன் நின்றான்.

"வா, அப்பா! வா! வந்து தேரில் ஏறிக்கொள்! உன்னை ஊர் அருகில் இறக்கி விடுகிறேன்," என்றான்.

பிச்சைக்காரனால் நம்ப முடியவில்லை. தயங்கி நின்றான். மன்னன் விடாமல் வற்புறுத்தவே, பயத்துடன் தேரில் ஏறி, ஒரு மூலையில் அமர்ந்தான். அவன் உடல் நடுங்கியது.

தேர் புறப்பட்டது.

மன்னன் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பிச்சைக்காரன் தலை மேல் அந்த அழுக்கு மூட்டை அப்படியே இருந்தது!

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"ஏனப்பா, அந்த மூட்டையைத் தலை மேல் சுமந்து கொண்டே வருகிறாய்? அதை இறக்கிக் கீழே ஒரு மூலையில் வைப்பதுதானே?" என்றான் மன்னன்.

"ஐயா, நீங்கள் கருணை கொண்டு என்னை இந்தத் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு போவதே பெரிசு. என் பாரத்தைச் சுமப்பதோடு, உங்கள் தேர் இந்த மூட்டையையும் சுமக்க வேண்டாம் என்பதற்குத்தான் என் தலையில் சுமந்து வருகிறேன்," என்றான், பிச்சைக்காரன்!

இது ஓர் உருவகக் கதை.

என்ன சுமக்கிறோம், எதற்குச் சுமக்கிறோம் என்பது தெரியாமல், குப்பை கூளங்களை மனதில் சுமக்கிறவரை, தூக்கி எறியும் வாய்ப்புக் கிடைத்தும் மூடத்தனத்தால், மூடத்தனத்தைச் சுமக்கிறவரை நமக்கு விமோசனமில்லை.

"சுமை எடுமின் என்றுதான் சும்மாடுமாய், எமைச் சுமை ஆளும் ஆக்கி..."

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

முன்னும் பின்னும்

சீடன் மடாலயத் தோட்டத்தில் உதிர்ந்து கிடக்கும் இலைச் சருகுகளைச் சுத்தப் படுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

குரு அங்கே வந்தார். சீடன் செய்வதைப் பார்த்தார். அருகில் வந்தார்.

"என்னப்பா செய்கிறாய்?" என்று கேட்டார்.

"சுத்தப் படுத்துகிறேன், சுவாமி," என்றான் சீடன்.

"புத்தருக்கு முன்னாலா, பின்னாலா?" என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார், குரு!

இப்படிப் புதிர்க் கேள்விகள் கேட்டுத் திகைக்க வைப்பது ஜென் குருமார்களுக்கு ஒரு வேடிக்கையான பொழுது போக்கு.

சீடனுக்குச் குருவைத் தெரியும். அவர் கேள்வியும் புரிந்தது.

"நடுவில்!" என்றான் சீடன் பளிச்சென்று!

"ரொம்பச் சரி," என்று சொல்லிவிட்டு நகர்ந்தார் குரு.

இதையெல்லாம் கேட்டபடி, தோட்ட வேலை செய்து கொண்டிருந்தான், இன்னொரு சீடன். அவனுக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை.

If You Want More Free eBooks

அவன் தன் நண்பனின் அருகில் வந்தான்.

"என்ன பேசிக் கொண்டீர்கள் நீங்கள்? எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லையே. புத்தர் மறைந்து எத்தனை நூற்றாண்டுகள் ஆகி விட்டன! அவருக்குப் பின்னால்தானே நாமெல்லாரும் இருக்கிறோம், செயல் செய்கிறோம். நீ புத்தருக்கு முன்னால் இருந்து சுத்தம் செய்தாயோ? எப்படி?" என்று கேட்டான்.

"புத்தருக்குப் பின்னால் எத்தனையோ புத்தர்கள் தோன்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 'புத்தருக்குப் பின்னால்' என்பது உனக்கு விளங்கியிருக்கும். புத்தர்கள் இப்போதும் உண்டு. இன்னும் வருங்காலத்தில் எத்தனையோ புத்தர்கள் தோன்றப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால், அவர்களுக்காக நான் சுத்தம் செய்கிறேன். அதைத்தான் குருவிடம் சொன்னேன்," என்றான் அவன்.

"அனைத்துமாய் அகண்டமாய் அனாதிமுன் அனாதியாய் எனக்குள் நீ உனக்குள் நான்..."
- சிவவாக்கியர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

'நான் விழிப்புணர்ச்சி'

கௌதம புத்தர் ஞானம் பெற்றார்.

ஒருவர் புத்தரைக் காண வந்தார். புத்தரின் அழகு, அமைதி, காந்தக் கண்கள், மயக்கும் புன்னகை அவரை பிரமிக்க வைத்தன.

'நீங்கள் யார்? சுவர்க்கத்திலிருந்து இறங்கி வந்த தேவனா? இப்படிப்பட்ட அழகை, இந்த மண்ணுலகத்தில் நான் பார்த்ததே இல்லை,' என்றார், வந்தவர்.

"நான் கடவுளல்ல!" என்றார், புத்தர்.

"அப்படியானால் நீங்கள் யார்? ஞானியா?" என்று மீண்டும் கேட்டார் அவர்.

"இல்லை. நான் ஞானியுமல்ல!" என்றார், புத்தர்.

"அப்படியானால் உண்மையில் நீங்கள் யார்?" என்று விடாப் பிடியாகக் கேட்டார் அவர்.

"நான் விழிப்புணர்ச்சி. வெறும் விழிப்புணர்ச்சி. அவ்வளவுதான்," என்றார், புத்தர்!

"நானார்? என் உள்ளமார்? ஞானங்களார்? என்னை யாரறிவார்?"
- மணிவாசகர்.

If You Want More Free eBooks

உன்னை உணர் !

ஒருவர் ஜென் குருவிடம் வந்து, "நான் புத்தனாக வேண்டும்," என்றார்.

குரு ஓங்கி அறைந்தார், அவரை!

திடுக்கிட்டுப் போன அவர், கன்னத்தைத் தடவிக் கொண்டே, வெளியில் போனார். அங்கே இருந்த மூத்த துறவி ஒருவரிடம் விஷயத்தைச் சொன்னார்.

"என்ன மனிதர் இவர்! ஒரு சாதாரணக் கேள்வி கேட்டதற்கு இப்படிப் பலமாக அறைந்து விட்டாரே! கன்னம் எரிகிறது, சுவாமி. புத்தராக வேண்டும் என்று கேட்பதுகூடத் தவறா? சே! இந்தக் குரு இப்படி முரடராக இருப்பார் என்று நான் நினைத்திருந்தால், இங்கே வந்தே இருக்க மாட்டேன்," என்றார்.

அதற்கு அந்தத் துறவி, "அட போப்பா! எங்கள் குரு கருணையே உருவானவர். உன் மேல் ஏராளமான கருணை இருந்ததால்தான் உன்னை ஓங்கி அறைந்திருக்கிறார். நீர் இளைஞர். அடியைத் தாங்கிக் கொள்வீர். எங்கள் குருவுக்கு எவ்வளவு வலிக்கும் என்று கொஞ்சமாவது யோசித்துப் பார்த்தீரா?" என்றார்!

அவருக்கு ஒன்றும் சரியாக விளங்கவில்லை. "ஏன்தான் என்னை அடித்தார்?" என்று கேட்டார், கன்னத்தைத் தடவிக் கொண்டே.

"அடிக்காமல் என்ன செய்வார்? அவருக்கு உம் மேல் சரியான கோபம்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அதனால்தான் அடித்திருக்கிறார். புத்தரே வந்து, 'நான் புத்தனாக வேண்டும்,' என்று கேட்டால், யாருக்குத்தான் கோபம் வராது? நீர் ஆவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. எல்லாம் அப்படியேதான் இருக்கிறீர், புத்தராக! அப்புறம் என்ன முட்டாள்தனமான கேள்வி!" என்றார், துறவி!

"தன்னை யறிந்தின்பமுற வெண்ணிலாவே ஒரு தந்திரம் நீ சொல்ல வேண்டும் வெண்ணிலாவே!"
- வள்ளலார்.

@tamilbooksyworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

தன்னை அறிய...

வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்த இளைஞன் ஒருவன் ஜென் குருவைத் தேடி மடாலயத்திற்கு வந்தான். குருவைக் கண்டு வணங்கினான்.

"குருவே, நான் வசதியான குடும்பத்துப் பிள்ளை. ஆனால், எனக்கு வாழ்க்கை வெறுத்து விட்டது. இந்த வாழ்வை என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. நல்ல விஷயங்களில் என் மனம் செல்ல மறுக்கிறது. நான் என் நிம்மதியை இழந்துவிட்டேன். நான் கடைத்தேறச் சுருக்கமான வழி ஏதாவது இருக்கிறதா? சொல்லுங்கள், சுவாமி!" என்றான், உருக்கமாக.

"அப்படியா? சரி. உன்னைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல். எவ்வளவு படித்திருக்கிறாய்? எதில் உனக்குப் பழக்கம், அல்லது அனுபவம்?" என்று கேட்டார் குரு.

"நான் ஒழுங்காகப் படிக்கவில்லை, சுவாமி. எனக்கு எதிலுமே அனுபவமில்லை. கொஞ்சம் சதுரங்கம் ஆடத் தெரியும். அவ்வளவுதான்!" என்றான், இளைஞன்.

குரு சற்றுச் சிந்தித்தார்.

பிறகு தன் சீடரிடம் ஒரு பிக்குவின் பெயரைச் சொல்லி, "அவரை அழைத்துக் கொண்டு, ஒரு சதுரங்கப் பலகையும் காய்களும், எடுத்துக் கொண்டு, சீடர்களை எல்லாம் வரச்சொல்," என்றார்.

சற்று நேரத்தில் எல்லாச் சீடர்களும் அங்கே வந்து கூடினார்கள்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

சதுரங்கப் பலகை வைக்கப்பட்டது. குரு சொன்ன பிக்குவும் வந்து, அடக்கமாக நின்று கொண்டிருந்தார்.

குரு அவரை அருகில் அழைத்து, சதுரங்கம் ஆட வேண்டும் என்று சொன்னார். அவர் ஒன்றும் பேசவில்லை. விஷயம் என்னவென்றால், அவருக்குச் சதுரங்கம் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது! அதைப் பார்த்திருக்கிறார். அவ்வளவுதான். என்றாலும் அவர் மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை.

குரு, அவரைப் பார்த்து, "பிக்குவே, நீர் என் சீடர். என் பேச்சை மறுக்காதவர். உம்முடைய அடக்கத்தையும், பணியையும் நான் அறிவேன். எனக்காக உயிரையும் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர். இப்போது, அதற்கான வாய்ப்பு அமைந்திருக்கிறது.

"நீங்கள் இந்த இளைஞனுடன் சதுரங்கம் ஆட வேண்டும். தோற்றுப் போனால் இந்த வாளால் தலையைச் சீவி விடுவேன். ஆனால், இறந்தால் சுவர்க்கம் உமக்கு நிச்சயம். நீங்கள் வெற்றி பெற்று விட்டால், தோற்றுப் போன இந்த இளைஞனின் தலையைச் சீவி விடுவேன். சரி. ஆட ஆரம்பியுங்கள்," என்றார்!

பிக்கு சலனமே இல்லாமல், அமைதியாக இருந்தார். இளைஞன் காயை நகர்த்தினான். பிக்குவுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. என்றாலும் குருவின் கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு, ஏதோ ஒரு காயை நகர்த்தினார். அவர் மரணம் பற்றிக் கவலைப் பட்டதாகவே தெரியவில்லை. சாவு சர்வ நிச்சயம் என்று முடிவு செய்து விட்டவர் போல் தோன்றியது.

சீடர்கள் திகிலோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தங்களிடையே அன்பே உருவாக வாழ்ந்து வந்த பிக்குவுக்கு இந்தக் கதி நேர்ந்து விட்டதே என்ற கவலை அவர்கள் முகங்களில் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

இளைஞன் உற்சாகமாக ஆடினாலும், பிக்குவுக்கு ஆடத் தெரியாது என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. அவரது காய் நகர்த்தும் முறை அவனுக்குப் புதிராகவும், புதுமையாகவும் இருந்தது. பயமாகவும் இருந்தது!

குருவின் கையில் பெரிய வாள் பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது!

பயங்கரமான அமைதி நிலவியது.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஆட்டம் தொடர்ந்தது.

சற்று நேரத்தில், பிக்குவுக்குச் சதுரங்கம் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது என்பது இளைஞனுக்குத் தெரிந்து விட்டது!

அவன் உற்சாகம் அடைந்தான்.

சறுசறுப்பாகக் காய்களைச் சாமர்த்தியமாக நகர்த்தினான்.

பிக்கு தொடர்ந்து காய்களைப் பலி கொடுத்துத் தோற்றுக் கொண்டே வந்தார்.

சீடர்களுக்குச் சொல்ல முடியாத வேதனை. இளைஞனுக்கோ பெரு மகிழ்ச்சி.

ஜீவ மரணப் போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்று விட்ட மகிழ்ச்சி அவனுக்கு.

மகிழ்வின் திளைப்பில் தலை நிமிர்ந்து பிக்குவைப் பார்த்தான், இளைஞன். சங்கடமாக இருந்தது. அவரைப் பார்க்கவே பாவமாக இருந்தது.

அவர் முகத்தில்தான் எவ்வளவு சாந்தம்! எவ்வளவு இனிமை! அவர் கண்களில் என்ன கருணை! இவர் சாகத்தான் வேண்டுமா? தான் இறந்தால் யாருக்கும் ஓர் இழப்பும் இல்லை. வீணாகிப் போன தன் வாழ்வும் சாவும் யாரையும் பாதிக்காது. ஆனால், துறவியும், ஞானியுமான, கருணை மிக்க, இந்தப் பிக்கு இறந்தால், அது எவ்வளவு பெரிய நட்டம். அதற்குத் தான் காரணமாக இருப்பதா, என்று நினைத்தான் இளைஞன்.

உடனே தாறுமாறாக ஆட ஆரம்பித்து விட்டான்!

ஆட்டத்தைக் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த குரு, திடீரெனச் சதுரங்கப் பலகையைக் கவிழ்த்துத் தள்ளினார்! காய்கள் சிதறியோடின!

எல்லாரும் திகைத்து விட்டார்கள்!

"யாருக்கும் வெற்றி தோல்வி இல்லை என்று அறிவிக்கிறேன். தம்பீ, உன் மன ஒருமைப்பாட்டைக் கவனித்தேன். முழுமையாக ஆட்டத்தில் மூழ்கிப் போனாய். என்றாலும் இறுதியில் உயிர்த் தியாகம் செய்ய முடி

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

வெடுத்துத் தாறுமாறாக ஆட ஆரம்பித்து விட்டாய். வாழ்க்கை என்ன என்பதும், எந்த வாழ்க்கை பயனுள்ள வாழ்க்கை என்பதும், உனக்குப் புரிந்து விட்டது. இப்போது நீ இங்கே அதைக் கற்றுக் கொண்டாய். உன் மனம் பக்குவ நிலையடைந்து விட்டது. தியாகம் உன் இதயத்தில் குடி கொண்டு விட்டது. அது எங்கே இருந்தும் வரவில்லை. உனக்குள் இருந்ததுதான். அதை நீ அடையாளம் கண்டு கொண்டாய். நீ இனிச், சில மாதங்கள் இங்கே இருந்து விட்டுப் போகலாம். உன் வாழ்வு பயனுள்ள வாழ்வாகும்!" என்றார், குரு!

"என்னை அறிய எனக்கு அறிவாய் நின்று அருள்நின் இன்ப நலம்
சாரவைத்தால் ஆகாதோ...."
- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

கதவு திறந்தே கிடக்கிறது

ஜென் குரு ஷென் ட்சான் தன் ஞானத்தைப் பாய் சாங்கின் மூலம் பெற்றார். அதன் பிறகு, தன் மடத்திற்குத் திரும்பினார்.

அவரைச் சிறுவயது முதல் வளர்த்து ஆளாக்கிக் கல்வி கற்றுத்தந்து உருவாக்கிய ஆசான்தான் மடத்தின் தலைவர். ஆனால், ஆசானுக்கு ஞானம் கிடைக்கவில்லை. குருவாகவும் இல்லை. அதைப்பற்றி அவர் கவலைப் படவும் இல்லை. தன் மாணவன் ஞானம் பெற்று வந்ததை அவர் பெருமையாகக் கருதினார். ஒரு தந்தையின் மனோபாவமே அவருக்கு இருந்தது.

ஒரு நாள் ஷென், தன் ஆசிரியரைக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தார். முதுகு தேய்க்கும்போது, "இது சிறந்த ஆலயம் தான். ஆனால், புத்தர்தான் புனிதராக இல்லை," என்றார்.

ஆசிரியர் ஒன்றும் புரியாமல் திரும்பிப் பார்த்தார். "புத்தர் புனிதராக இல்லாவிட்டாலும், ஒளி வீசிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்," என்றார், ஷென்.

ஆசிரியர் ஒன்றுமே பேசவில்லை. 'ஷென் இப்படித்தான் இப்போதெல்லாம் சம்பந்தமே இல்லாமல் பேச ஆரம்பித்து விட்டான். இவன் சொல்வது ஒன்றுமே விளங்குவதில்லை. ஞானம் பெற்றவனாயிற்றே! அப்படித்தான் இருக்கும்' என்று நினைத்தார்.

இன்னொரு நாள், ஆசிரியர் தம் அறையில் அமர்ந்து படித்துக்

If You Want More Free eBooks

கொண்டிருந்தார்.

ஓர் ஈ அறையை விட்டு வெளியேற முடியாமல், ஜன்னலை முட்டிக் கொண்டிருந்தது. அந்த ஜன்னல் காகிதத்தால் செய்யப் பட்டது. ஈ காகிதத்தை முட்டி முட்டிப் பார்த்தது. அதனால் துளையிட முடியவில்லை.

அதைக் கண்ட ஷென், "உலகம் விசாலமானது. விரிந்து பரந்து கிடக்கிறது. எவரும் சுதந்திரமாகச் செல்ல முடியும். நீ இந்த அழுக்குக் காகிதச் சாளரத்தில் ஏன் வழி தேடிக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்றார்.

அது ஆசிரியர்க்குச் சொன்ன குறியீடு. அவர் படித்துக் கொண்டிருக்கும் பழைய புத்தகங்கள் மூலம் கதி மோட்சம் கிடைக்காது என்று அறிவுறுத்தினார், ஷென். ஆசிரியரும், தந்தையுமான பெரியவரிடம் ஞானம் பெறுவது பற்றிப் பேச முடியாமையால், அவ்வாறு குறியீடாகப் பேசினார் அவர்.

இதை ஒரு பாடலாகப் பாடினார், ஷென்.

"கதவு விரியத் திறந்து கிடக்கையில்
மூடிய சாளரத்தில் முட்டி மோதுவது
என்ன மூடத்தனம்?
ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழுத்த
அழுக்குக் காகிதங்களில்
ஏன் மோதுகிறாய்?
சட்டை உரித்துத் தலையுயர்த்தி
நீ சுதந்திரம் பெறுவது எப்படி?"

இதைக் கேட்டதும், பெரியவர் புத்தகத்தை மூடி வைத்தார். "தம்பீ, நீ கொஞ்ச நாளாக இப்படித்தான் ஏதேதோ உனக்கு நீயே பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய். நீ வெளியில் போய் யாரிடம் ஞானம் பெற்றாய்?" என்று கேட்டார்.

"ஆசிரியப் பெருந்தகையே, நான் மகா ஞானியான பாய் சாங்கிடம் பரிபூரண ஞானம் பெற்றேன். தங்களுக்கு நான் செய்ய வேண்டிய நன்றிக் கடன்களுக்காகவே நான் இங்கே திரும்பி வந்தேன்," என்றார், ஷென்.

அதன் பிறகு, ஆசிரியர் ஒரு பெரிய விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். எல்லாத் துறவிகளையும், வரவழைத்தார். ஞானோ பதேசம் செய்யுமாறு ஷென்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். அதன் பிறகு, ஷென்னை மடாலயத்தின் பிரதான இருக்கையில் அமர வைத்து, அதன் தலைவராக்கினார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஷென் கவிதை வடிவில் சொன்னார்:

"உலகாயதப் பொருள்களிலிருந்தும்
புலன்களிலிருந்தும்
விடுதலை பெறும்போது
அற்புத ஒளிதோன்றும்
சொல்லுக் கடங்கா மெய்ம்மைச் சாரம்
நிர்வாண வடிவில் தோன்றும்.
மனதின் இயல்பில் மயங்கிவிடாதே.
மன மயக்க மாயைகளைத் தூக்கி எறிந்தால்

- அதுதான் புத்தர் நிலை."

ஷென்னின் ஞானமொழி கேட்டுத், துறவிகளும், சீடர்களும் இதய ஒளி பெற்றார்கள்.

ஒவ்வொருவராக வந்து, அவர் கால்களில் விழுந்து வணங்கி, அவரைத் தம் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

கடைசியாக ஆசிரியரும் வந்து ஷென்னின் காலில் விழுந்து, சீடரானார்!

அப்போதே அவர் ஒளி பெற்றார்.

"வாயாதோ இன்ப வெள்ளம்? வந்து உன் வழியாகப் பாயாதோ? நானும்
பயிராய்ப் பிழையேனோ?"

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

தனக்குத் தானே

ஜோஷு என்று ஒரு குரு.

ஒரு சமயம் அவர் பனிப்பிரதேசத்தில் நடந்து செல்கையில், திடீரெனத் தடுமாறிப் பனியில் சறுக்கிக் கீழே விழுந்தார்.

உடனே, "ஐயோ, என்னைக் காப்பாற்றுங்கள், காப்பாற்றுங்கள்!" என்று கத்தினார்.

அவரைப் பின் பற்றி வந்து கொண்டிருந்த அவருடைய சீடர் ஓடிச் சென்று, குருவின் அருகில், அவரைப் போலவே படுத்துக் கொண்டார்!

அதைக் கண்ட ஜோஷு சிரித்தார். "மிகவும் சரி. நீ விழுந்தால் நான் கூட இப்படித்தான் செய்திருப்பேன்," என்றார்.

'விழத் தெரிந்தவனுக்கு எழவும் தெரியும். விழுவதற்கான சக்தியே எழுவதற்கும். விழுந்தவனை இன்னொருவன் ஒன்றும் செய்ய இயலாது. தன் கையே தனக்கு உதவி என்று அவனவனே அவனவனுக்குத் துணை புரிந்து கொள்ள வேண்டும், என்பது குருவின் கருத்து.

அதைச் சீடன் புரிந்து செய்கை மூலம் காட்டினான்.

"தன்னை நிலகலக்கிக் கீழிடுவானும் தன்னை நிலையாகச் செய்வானும் தான்."

If You Want More Free eBooks

நீயாக இரு!

புகழ் பெற்ற ஜப்பானிய சாமுராய் வீரர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஒரு நாள் இரவு, கடுமையான போருக்குப் பின், களைத்துப் போய்த் தம் இருப்பிடம் திரும்பினார்.

படுக்கையில் படுக்கப் போகும்போது, ஓர் எலியைக் கண்டார். அது அவரை முறைத்துப் பார்த்தது. அதை ஒரே வெட்டாக வெட்டிப் போடத், தம் வாளை உருவி வீசினார். அது தப்பி விட்டது!

மிகச் சிறந்த வாள் வீச்சு வீரரான அவர் எலியைக் கொல்வதில், பலமுறை முயன்றும் தோற்றுப் போனார். கடைசியில் அவர் வாள் முறிந்தே போய்விட்டது!

அவருக்குப் பயம் பிடித்துக் கொண்டது!

"அந்த எலி சாதாரண எலியாக இருக்க முடியாது! ஏதோ அபூர்வ சக்தியுடைய எலியாகத் தோன்றுகிறது," என்று முணுமுணுத்தார்.

அவருக்கு வியர்த்து விட்டது!

எத்தனை பேரைப் போர்க் களத்தில் வென்றவர் அவர்!

ஓர் எலியிடம் தோற்றுப் போவதா? எவ்வளவு அவமானம்!

அவரால் அதைச் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தம் மனைவியிடம்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

நடந்ததைச் சொன்னார்.

"சுத்த முட்டாளாக இருக்கிறீர்களே! யாராவது எலியை வாளால் வெட்டுவார்களா? ஒரு பூனையை வளர்த்தால், எலி வந்து விடுமா?" என்றாள்.

உடனே ஒரு பூனை கொண்டு வர உத்தர விட்டார். பூனை கொண்டு வந்தார்கள்.

அது சாதாரணப் பூனையல்ல. வீரப்பூனை! பல காரியங்கள் செய்யப் பழக்கப்பட்ட பூனை. எலி பிடிப்பதில் புகழ் பெற்ற பூனை என்றும் சொன்னார்கள்.

தளபதியின் படுக்கை அறையில் விடப்பட்ட பூனை, எலியின் மேல் வீரமாகப் பாய்ந்தது. எலி தப்பி விட்டது!

அடுத்த பாய்ச்சலின்போது, அந்தத் தந்திர எலி, பூனையின் முகத்தின் மேல் பாய்ந்தது! தன் விழிகளைக் கீறி விடுமோ என்று பயந்த பூனை, ஜன்னல் வழியாகத் தப்பி ஓடி மறைந்தது!

தளபதி அதிர்ந்து போனார்!

அதன் பிறகு, வேறு ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது. அரசரின் பூனையை இரவலாகக் கேட்டு வாங்கி வந்தார்.

நாடு முழுதும் புகழ் பெற்ற அரசப் பூனை எலியிடம் மண்ணைக் கவ்வியது. என்னென்னவோ ராஜ தந்திரங்கள் செய்து பார்த்தும், அரண்மனைப் பூனையால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

"அரண்மனைப் பூனையே, நீயே தோற்றுப் போனாய், நான் என்னதான் செய்ய?" என்று தளபதி புலம்பினார்.

"இந்த மேல் சாதி விவகாரமெல்லாம் சரிப்பட்டு வராது. சாதாரண ஊர்ப் பூனையை அழைத்து வந்து பாருங்கள்... ஒரு வெறும் விட்டுப் பூனையை!" என்றது அரசப்பூனை.

"சாதாரணப் பூனையால் என்ன செய்துவிட முடியும்?" என்றார் தளபதி, நம்பிக்கையில்லாமல்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"முயற்சி செய்துதான் பார்த்து விடுங்களேன். பெரிய வீட்டுப் பூனைகள் எல்லாம் நன்றாகச் சாப்பிட்டுத் தூங்கும் பழக்கம் உள்ளவை. அவற்றிற்கு ராஜ தந்திரம் தெரியலாம். ஆனால், எலி பிடிக்கத் தெரியாது. அதற்கான வாய்ப்பும் இல்லை. பயிற்சியும் இல்லை. பசியும் இல்லை. ஆனால், சாதாரண வீட்டுப் பூனை பசித்து அலைபவை. எலி பிடிப்பதால் உயிர் வாழ்பவை. அவற்றிற்கு எலி பிடிக்கும் எல்லா உத்தி முறைகளும் நன்றாகத் தெரியும். அவற்றிற்குத் தெரியும் என்பது உலக எலிகளுக்கெல்லாம் தெரியும். சாதாரணப் பூனை ஒரு வீட்டில் இருந்தாலே போதும், எலிகள் எல்லாம் ஓடி ஒளிந்து கொள்ளும். அது எப்படிப் பாயும், எப்போது பாயும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது.

"ஒரு முறை நான் அப்படிப்பட்ட பூனை ஒன்றைச் சந்தித்தேன். உன் தந்திர முறை என்ன என்று கேட்டேன். அது பதில் பேசாமல் கண்ணை மூடிக் கொண்டு தூங்கிவிட்டது. மறுபடியும் அதை எழுப்பிக் கேட்டேன்.

"எனக்குத் தெரியாது. நான் ஒரு பூனை. அவ்வளவுதான் தெரியும். பூனை என்றால் பூனை. பூனை எலியைப் பிடிக்கும். இதற்கு மேல் முறையென்ன, கலை என்ன? என்ன முட்டாள்தனமாகப் பேசுகிறாய் - என்று என்னிடம் சண்டைக்கே வந்து விட்டது. அதனால், உடனே வீட்டுப் பூனையை வரவழைத்துப் பாருங்கள்!" என்றது அரசப் பூனை.

உடனே ஒரு சாதாரணப் பூனை கொண்டு வரப்பட்டது.

அதைப் பார்த்த தளபதிக்கு நம்பிக்கையே இல்லை. ரொம்பச் சாதாரணமாக இருந்தது அது.

அறைக்குள் அதை விட்டார்கள்.

அடுத்த நிமிடம் எலியைக் கவ்விக் கொண்டு வெளியே வந்தது, அந்தச் சாதாரணப் பூனை!

எலியுடன் வெளியேறிய பூனையை எல்லா மேலிடத்துப் பூனைகளும் ஒன்று கூடி, "உன் கலைத் திறமை என்ன?" என்று கேட்டான.

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. நான் பூனை. அவ்வளவுதான். நீங்களும் பூனையாக இருங்கள்," என்று சொல்லிவிட்டு, எலியைக் கவ்வி எடுத்துக் கொண்டு ஓடி மறைந்தது!

அவனவன் அவனவன் இயல்பை உணரும்போதே உண்மை புரியும்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

தியானம், ஞானம் எல்லாம் கலைகளல்ல. அவரவர் இயல்பைக் கண்டு
பிடித்து அதில் இருத்தல்.

"நின்ற நிலையும் அது, நெஞ்சப் பிறப்பும் அது
என்று அறிந்தேன் ஆனந்தமே."

- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

சும்மா !

மிக உயர்ந்த ஞானம் பெற்ற ஜென் குரு ஓபா, விடாமல் புத்தரை வணங்கி வந்தார்.

அவரது சீடர்களுக்கு அது வியப்பாக இருந்தது. ஒரு சீடர் அது பற்றிக் கேட்டே விட்டார்.

"குருவே, நீங்கள் ஏன் இன்னும் புத்தரைக் கும்பிட்டு வருகிறீர்கள்? அவரிடம் ஏதாவது கேட்கிறீர்களா? அல்லது இன்னும் உண்மையைத் தேடுகிறீர்களா?" -

"இல்லை. நான் புத்தரிடம் எதுவும் கேட்கவும் இல்லை. உண்மையைத் தேடவும் இல்லை!" என்றார், குரு.

"அப்படியானால் ஏன் புத்தரை வணங்கி வருகிறீர்கள்?"

"சும்மா!"

"சும்மா இருப்பதுவே சுட்டற்ற பூரணம்"

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

பணிவு

புத்த பெருமானின் சீடர்களில் ஒருவர் மஞ்சுபூரீ. ஞானம் பெற்ற சீடர் இவர்.

ஒரு நாள் புத்தர் அவரை அழைத்தார்.

"மஞ்சு, நீ ஞானம் பெற்றுவிட்ட பின்னும் இங்கே இருந்து கொண்டு என்ன செய்கிறாய்? போ, உலகத்திற்குப் போ! உன் ஞானத்தை எல்லாருக்கும் வழங்கு!" என்றார்.

மஞ்சுபூரீ மௌனமாக வெளியே வந்து அழத் தொடங்கி விட்டார்.

அவர் அழுது கொண்டிருப்பதைக் கண்ட மற்றச் சீடர்களுக்கு அது வியப்பாக இருந்தது.

"ஏன் இப்படி அழுகிறாய்? நீதான் ஞானம் பெற்றவனாயிற்றே. நீ புத்தனாகி விட்ட பின்னும், ஏன் கௌதமரைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார்கள்.

"நான் தொங்கிக் கொண்டா இருக்கிறேன்? அவரைக் காண்பதிலேயே பரவசம் அல்லவா அடைந்து கொண்டிருக்கிறேன். அவர் என்னைக் கடந்து போகும் பொழுதும், நான் அவரைக் கடந்து போகும் பொழுதும், அவரை வணங்கும் பாக்கியம் பெற்ற என்னை வெளியில் விரட்டுகிறாரே! இனி என்ன செய்வேன்?" என்று மேலும் அழுதார், மஞ்சுபூரீ.

If You Want More Free eBooks

யாரோ போய்ப் புத்தரிடம், "மஞ்சு ஓயாமல் அழுது கொண்டிருக்கிறார்," என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

புத்தர் அவரை அழைத்தார்.

"நீ எங்கிருந்தும் வணங்கலாமே, மஞ்சு? ஏன் இப்படி அழுகிறாய்?" என்றார்.

மஞ்சுபுரீ ஆறுதலடைந்து குரு மொழி தட்டாமல் வெளியேறினார்.

அவருக்கு நிறையச் சீடர்கள் சேர்ந்தார்கள். அவர் குருவான பின்னும், புத்தர் செல்லும் இடம் விசாரித்து, அந்தத் திசை நோக்கி இடைவிடாமல் வணங்கிக் கொண்டே வந்தார்.

அவரது சீடர்கள் ஒரு நாள் அவரிடம், "நீங்களே புத்தர் ஆகி விட்டீர்கள். ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டனர்.

"என்னால் அப்படிச் செய்யாமல் இருக்க முடியவில்லை. அது என் இயல்பு!" என்றார், மஞ்சுபுரீ!

"அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்"

- வள்ளுவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

மனத் திரை

உம்மன் என்பவர் புகழ் பெற்ற ஜென் குரு.

அவரது மொழிகள் வைர மணிகள் என்று சொல்வார்கள்.

ஒரு துறவி அவரிடம், "புத்தரின் செயல்பாடுகள் என்ன?" என்று கேட்டார்.

"எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது," என்றார், குரு.

அவரே புத்தர்தான். 'எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது' என்றால் எப்படி?

"ஏன் அப்படி?" என்று கேட்டார், துறவி.

"ஒன்றும் தெரியாது என்பதை நான் கடைப்பிடிக்க விரும்புகிறேன். அதனால் அப்படி," என்றார், குரு.

ஒன்றும் அறியாமையில்தான் உண்மை இருக்கிறது என்கிறது ஜென்!

மற்றொரு முறை, ஒருவர் அவரிடம், "நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய ஞானி! உங்களுக்கு எவ்வளவு விஷயங்கள் தெரியும்! அதை நினைத்து நான் வியப்படைகிறேன்," என்றார்.

"விஷயமா! ஞானமா! எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதே. உலகத்திலேயே சுத்தமாக ஒன்றுமே தெரியாதவன் நான் தான்," என்றார். குரு.

If You Want More Free eBooks

"ஏன் இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? ஞானம் நல்லதல்லவா?" என்று கேட்டார் அவர்.

"நல்லதுதான். ஆனால், அஞ்ஞானம் அதை விட இயல்பானது. மிகவும் நமக்கு நெருக்கமானது!" என்றார், உம்மன்!

மனம் ஒரு திரை. ஒரு தடை.

மனமற்றுப் போகும்போதுதான் உண்மை பிரகாசிக்கும் என்பது ஜென்!

"மனமான வானரக் கைமாலை ஆகாமல் எனை ஆள் அடிகள் அடி எய்து
நாள் எந்நாளோ?"

- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

குரு உபதேசம் !

அறிவியல் மேதாவி என்று பெயர் பெற்ற ஜென் குரு ஒருவர் இருந்தார்.

ஆனால், ஆள் போலி. மோசடிக்காரர். தன்னுடைய பேரும் புகழும் பரவ வாக்குச் சாதூரியம் மிக்க இரு துறவிகளைத் தன்கூட வைத்திருந்தார்.

குரு வாயே திறக்க மாட்டார்!

'மௌனகுரு' என்று எல்லாரும் கருதும்படியாக, வேஷம் போட்டு வந்தார் அவர். அவருடைய ஜென், 'மௌன ஜென்' என்று சொல்லப்பட்டது!

ஒரு நாள் அவர் தனியே இருந்தபோது, ஒருவர் அவரைச் சந்தித்தார். உதவியாளர்கள் இருவரும் அப்போது அங்கே இல்லை.

"குருவே, புத்தர் என்றால் என்ன?" என்று கேட்டார், வந்தவர்.

குருவுக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை. திருதிருவென்று விழித்தார். உதவிக்கு யாராவது கிடைக்க மாட்டார்களா என்று சுற்று முற்றும் பார்த்தார்.

அதைக் கவனித்த அந்த மனிதர், மௌன மொழியைப் புரிந்து கொண்டவர் போல, "தர்மம் என்றால் என்ன, சுவாமி?" என்று கேட்டார்.

குரு என்ன செய்வார்?

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

'நிலைமை இப்படியாகி விட்டதே! பெரிய இக்கட்டில் மாட்டிக் கொண்டோமே!' என்று விட்டத்தைப் பார்த்தார், பிறகு தரையைப் பார்த்தபடி குனிந்தவாறு அமர்ந்து விட்டார்.

அடுத்ததாக ஒரு கேள்வி பிறந்தது.

"ஜென் என்றால் என்ன?"

என்ன செய்வார் குரு! இப்படி வசமாக மாட்டிக் கொண்டோமே என்று கண்களை மூடிக் கொண்டார்!

கடைசியாக, வந்தவர் கேட்டார்:

"ஆசீர்வாதம் என்பது என்ன?"

'எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது' என்கிற பாவனையில் இரு கைகளையும் விரித்துக் காட்டினார், மௌன குரு!

அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியும், மன நிறைவும் பெற்றவராய்ப் புறப்பட்டார்.

வழியில், மௌன ஜென் குருவின் உதவியாளர்கள் இருவரையும் எதிர்பாராமல் சந்தித்தார். என்ன நடந்தது என்பதை அவர்களிடம் விரிவாகச் சொன்னார் அவர். அதோடு, "எவ்வளவு பெரிய மகா ஞானி அவர்," என்றும் புகழ்ந்தார்.

"எப்படி?" என்று கேட்டார்கள், உதவியாளர்கள்.

அவர் சொன்னார்:

"புத்தர் என்றால் என்ன என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் அப்படியும் இப்படியும் பார்த்தார். 'மக்கள் புத்தரை இங்கும் அங்கும் தேடுகிறார்கள். உண்மையில் அவரை இங்கும் அங்கும் தேடிக் காண முடியாது' என்பதை அவர் உணர்த்துகிறார் என்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன்.

"அதன் பிறகு, 'தர்மம் என்றால் என்ன?' என்று கேட்டேன். அவர் மேலும் கீழும் பார்த்து, தர்மம் சமமானது; அதில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்பதை உணர்த்தினார்.

"பிறகு, ஜென் என்றால் என்னவென்று கேட்டேன். கண் மூடிக் காணும்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அற்புதம் என்பதைத் தம் கண்களை மூடியதன் மூலம் உணர்த்தினார்.

"கடைசியாக, ஆசீர்வதிக்கப் படுவது பற்றிக் கேட்டேன். கைகள் நீட்டி, உதவுவது என்பதை இரு கை விரித்து உணர்த்தினார். எவ்வளவு பெரிய மகான் அவர்!"

- என்று வியந்து பாராட்டினார் அவர்.

உதவியாளர்கள் ஊர் திரும்பினார்கள். அவர்களைக் கண்டதும், மௌன குருவுக்குக் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

"மடப் பசங்களா! எங்கே போய்த் தொலைந்தீர்கள்? நான் ஓர் ஆளிடம் மாட்டிக் கொண்டு, ஒன்றும் தெரியாமல் படாத பாடு பட்டு விட்டேன்," என்றார்!

இப்படித்தான் மிக அற்பமான பெரிய மனிதர்களின் புற வேடங்களில் மயங்கி, அவர்கள் மொழிகளில் பெரிய தத்துவங்கள் இருப்பதாக நாம் கற்பித்துக் கொள்கிறோம்!

உண்மையில் அந்தத் தத்துவங்கள், அந்த ஞானிகளுடையவை அல்ல; நம்முடையவையே!

நம்மை நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்வதில்லை. அவ்வளவுதான்!

"வேறுபடு வேஷங்கள் கொள்ள அறிவார். ஒன்றை மெணமெணன்று அகம் வேறதாம் வித்தை அறிவார். எமைப் போலவே சந்தைபோல் மெய்நூல் விரிக்க அறிவார்..."

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அறையில் ஞானம் !

ரின்சாய் குருவிடம் உபதேசம் கேட்க வந்தார் ஒருவர்.

அவரைச் சந்தித்து, "பௌத்தத்தின் சாராம்சம் என்ன?" என்று கேட்டார் அவர்.

குரு தன் ஆசனத்தை விட்டு எழுந்து வந்து, கேட்டவரின் சட்டையைப் பிடித்து ஓங்கி அறைந்தார்!

அதிர்ந்து போன மனிதர் திகைத்துப் போய் நின்று கொண்டிருந்தார்.

அருகிலிருந்த சீடர், "குருவைக் கும்பிட்டுக்கோ!" என்றார்.

அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட்ட அவர், குரு வணக்கம் செய்த கணத்தில், சட்டென ஞானம் பெற்றார்!

அதிர்ச்சிகளின் மூலம் ஞானம் பெற வைப்பது ஜென் முறைகளில் முக்கியமானது.

"எனைஆள் அடிகள் அடி எய்தும் நாள் எந்நாளோ?"

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

மூன்று சித்தர்கள்

நாட்டின் தலைமைக் குருவுக்கு மிகப் பெரிய கவலை வந்து விட்டது.

கொஞ்ச நாட்களாக, ஆலயங்களுக்கு ஆட்கள் வருவது படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வருவதாக மற்ற ஆலயங்களின் குருக்கள் கூறியதுதான் அவர் கவலைக்குக் காரணம்.

மக்கள் என்ன திடீரென நாத்திகர்கள் ஆகி விட்டார்களா? அவர்களுடைய கடவுள் நம்பிக்கை போய் விடக் காரணம் என்ன என்று விசாரித்தபோது, ஒரு புதிய தகவல் கிடைத்தது.

ஒரு தீவில் மூன்று சித்தர்கள் இருப்பதாகவும் அவர்களிடம் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்ல ஆரம்பித்து விட்டதாகவும், அதனால்தான் கோயில்களில் ஆள் கூட்டம் குறைந்து வருவதாகவும் தெரிந்தது.

'நமக்குத் தெரியாமல், நமது அங்கீகாரம் இல்லாமல், எப்படி ஒரு ஞானியோ, சித்தரோ செயல்பட முடியும்? அந்த மகான்கள் என்னதான் செய்கிறார்கள் பார்த்து விடுவோம், முடிந்தால் மிரட்டி வைப்போம்!' என்று நாட்டின் தலைமைக் குரு முடிவு செய்தார்.

அவர் விசாரித்துக் கொண்டு பயணம் புறப்பட்டார். தீவை அடைந்து அந்த மூவரையும் பார்த்ததும், அவருக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி. காரணம், அவர் பயப்படும் அளவுக்கு அவர்கள் இல்லை. மிகவும் சாதாரண மனிதர்களாக இருந்தார்கள். எந்த வித ஆடம்பரமும் இல்லாமல், ஒரு சிறு குடிசையில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால், மக்கள் கூட்டம் அதிகமாக

If You Want More Free eBooks

இருந்தது.

இருந்தாலும் கூட, அந்த மூவரையும் மிரட்டி வழிக்குக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை தலைமைக் குருவுக்குத் தோன்றியது.

அவரைக் கண்டவுடனே, மக்கள் எல்லாம் விலகி ஒதுங்கி வழி விட்டார்கள்.

ஆனால், மக்களின் மன ஓட்டம் வேறாக இருந்தது. 'நாட்டின் தலைமைக் குருவே சித்தர்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார் என்றால், இந்த மூவரும் எவ்வளவு சிறந்தவர் களாக இருக்க வேண்டும்!' என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்!

அந்த மூவரும் ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

தலைமைக் குரு சென்றதும், எழுந்து நின்று வணங்கி மரியாதை செய்தார்கள்!

அவர்கள் படிப்பறிவில்லாத கிராமத்து மனிதர்கள் என்பது தலைமைக் குருவுக்குப் புலப்பட்டது. அதனால், கொஞ்சம் தைரியமாகவும், தலைக் கனத்துடனும் பேச ஆரம்பித்தார்.

"நீங்கள் மூவரும் எப்படி மகான்கள் ஆனீர்கள்?"

"ஐயோ, சாமி! எங்களுக்கு அதெல்லாம் ஒண்ணும் தெரியாதுங்க. ஏதோ இந்த ஜனங்க அப்படிச் சொன்னாங்க. நாங்க எவ்வளவோ சொல்லிப் பாத்தோம். கேக்க மாட்டேங்கறாங்க. பாவம். ஏழை ஜனங்க. ஒண்ணுமே தெரியாதவங்க. பிடிவாதமா வந்துகிட்டிருக்காங்க. என்ன செய்யறது? சொல்லுங்க!"

குருவுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. 'சுத்த மடையர்களாக இருப்பார்கள் போலிருக்கிறதே என்பதில் மகிழ்ச்சி மக்கள் ஏதோ குருட்டுத் தனமான மூட நம்பிக்கையில் இங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைப் போடு போடென்று போட்டு மிரட்டி விட்டால், ஒருவன்கூட இந்தப் பக்கம் வரமாட்டான்!' என்று நினைத்தார்.

"உங்களுக்குப் பிரார்த்தனை செய்யத் தெரியுமா? என்ன பிரார்த்தனை செய்கிறீர்கள்?" என்று தாக்குதலை ஆரம்பித்தார் குரு, உற்சாகமாக.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

சித்தர்கள் மூவரும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

அப்புறம், நீ சொல்லு, நீ சொல்லு,' என்று ஒருவரிடம் ஒருவர், இரகசியக் குரலில் கேட்டுக் கொண்டார்கள்!

அவர்களின் பயத்தைக் கண்டு குரு, "சொல்லுங்கய்யா! உங்க பிரார்த்தனை வாசகத்தைச் சொல்லுங்க!" என்று அதட்டினார்.

ஒருவர் மெல்ல ஆரம்பித்தார்.

"அதுங்க.. உண்மையச் சொன்னா... அது... வந்து... நாங்க பிரார்த்தனையே பண்ணறதில்ல... எங்களுக்கு அதெல்லாம் தெரியாதுங்க... சும்மா... மனசுக்குத் தோன்றபடி... ஆண்டவரை வேண்டிக்குவம்... அதாவது, 'சாமி, நீங்க மும்மூர்த்திகளா இருக்கீங்க. நாங்களும் முணு பேரு. எங்களை ஆசிர்வாதம் பண்ணுங்க' ன்னு வேண்டிக்குவம்."

தலைமைக் குருவுக்கு அதிர்ச்சி! மகா மடையர்களாக இருக்கிறார்களே!

"இதோ, பாருங்கள். முறைப்படிதான் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். நான் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். இதுதான் முறைப்படியான பிரார்த்தனை!" என்று அதைச் சொன்னார்.

கேட்ட பின், மூவர்களில் ஒருவர், "சாமீ, கஷ்டமா இருக்குது. மறுபடியும் ஒரு வாட்டி சொல்லுங்க!" என்று கேட்டார்.

குருவும். சுற்றிலும் உள்ள பெரும் கூட்டத்தார் கேட்க. வழக்கமாகக் கோயிலில் சொல்லும் பிரார்த்தனையை உரக்கச் சொன்னார்.

அதைச் சொல்லிவிட்டு, "இனிமேல் முட்டாள்தனமாக வாய்க்கு வந்தபடி யெல்லாம் உளறக் கூடாது. கவனமாக முறைப்படிதான் செய்ய வேண்டும்!" என்று எச்சரித்துவிட்டுப் புறப்பட்டார்.

அவர் சற்று நகர்ந்ததும், "சாமீ! சாமீ!" என்று மூவரும் பின்னால் ஓடி வந்தார்கள்.

"என்ன?" என்றார் குரு, கம்பீரமாக.

"மறந்து மறந்து போயிடுதுங்க. மறுபடியும் ஒரு வாட்டி சொல்லுங்க!"

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

என்றார்கள் மூவரும்.

குரு, கூட்டத்தினர் எல்லாரும் கேட்கும்படியாகவும், தான் வென்று அவர்களை அடக்கி விட்ட கர்வத்திலும், பிரார்த்தனைகூட செய்யத் தெரியாத இவர்களையா தேடி வருகிறீர்கள் என்ற ஏளனத்துடனும், மிக உரக்கப் பிரார்த்தனை மொழிகளைச் சொன்னார்.

பிறகு போரில் வென்ற வீரனைப் போலப் புறப்பட்டார்.

படகில் ஏறி மிகவும் பெருமிதத்தோடு குரு போய்க் கொண்டிருந்தார்.

அப்போது கரைப் பக்கத்திலிருந்து கூச்சல் கேட்டு அவர் திரும்பிப் பார்த்தார்.

குருவுக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது!

அந்த மூவரும், தண்ணீரின் மேல் அவசர அவசரமாகப் படகை நோக்கி ஓடிவந்து கொண்டிருந்தார்கள்!

தரையின் மேல் நடப்பது போலத் தண்ணீரின் மேல்!

ஆனால், அதை அவர்கள் உணர்ந்ததாகவே தெரியவில்லை!

ஓடிவந்து படகின் அருகில் தண்ணீரின் மேல் நின்றபடி, "சாமீ, அது மறுபடியும் மறந்து போச்சு. இன்னொருவாட்டி சொல்லுங்க!" என்று கேட்டார்கள்!

குருவுக்கு, அப்போதுதான், சித்தர்களின் மகிமை புரிந்தது.

"அதெல்லாம் எதுவும் உங்களுக்குத் தேவையில்லை. நீங்கள் வழக்கம் போலச் செய்து கொள்ளுங்கள்!" என்று சொல்லிவிட்டுப் படகை வேகமாக விடச் சொன்னார், தலைமைக் குரு !

பனித்துளி விழுவதும், மலர்கள் உதிர்வதும், காற்று வீசுவதும், இலைகள் சலசலப்பதும், பறவைகள் பாடுவதும், வண்டுகளின் ரீங்காரமும் பிரார்த்தனைகளாக இருக்க, வார்த்தைச் சிறைக்குள் சிக்குவதோ பிரார்த்தனை?

"ஜலம்மேல் நடக்கலாம்; கனல் மேல் இருக்கலாம்; தன்னிகரில் சித்தி

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பெறலாம்"

- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

ஓ ! அப்படியா ?

மாபெரும் ஜென் குருவான ஹாகுயன் சோயின்ஜி, ஆலயத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்.

கோயிலுக்கு வந்து கொண்டிருந்த கன்னிப் பெண் ஒருத்தி கர்ப்பமாகி விட்டாள். அவளுக்குப் பயம் பிடித்து விட்டது. தப்புவதற்கு வழியில்லாத நிலையில், தன் காதலனையும் காப்பாற்ற என்ன செய்வது என்று யோசித்தபோது, அவளுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது.

தன் கர்ப்பம் புலப்படும்போது, குருவின் பெயரைச் சொல்லி விடுவது என்று முடிவு செய்தாள்!

சில மாதங்களில் குடும்பத்தாருக்கு அவளது கர்ப்பம் புலப்பட்டுவிட்டது. அவள் முன்பு யோசித்து வைத்தது போல, ஜென்குருதான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லிவிட்டாள். உண்மை தெரிந்தால், தன் தந்தை காதலனைக் கொன்றேவிடுவார் என்பதால், அப்படி அபாண்டமாகச் சொல்லி விட்டாள்.

தந்தை பொங்கி எழுந்தார். ஆனால், என்ன செய்வது. எல்லாராலும் பாராட்டப் படுகின்ற குருவாயிற்றே.

பொறுமையுடன் காத்திருந்து, குழந்தை பிறந்ததும், அதை எடுத்துச் சென்று, ஆலயத்திலிருந்த குருவின் காலடியில் போட்டுவிட்டு, "இந்தா, உன் குழந்தை. இதை நீயே காப்பாற்று!" என்றார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"ஓ! அப்படியா?" என்று சொல்லி விட்டுக் குழந்தையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார், குரு.

விஷயம் மெல்ல மெல்ல ஊர் முழுதும் பரவி விட்டது. உண்மையைவிடப் பொய்க்குத் தானே சக்தி அதிகம்? அதை நம்பியது ஊர். மக்கள் அவரைச் சந்திப்பதைத் தவிர்த்தார்கள்.

வழியில் பார்ப்பவர்கள் பாராததைப் போல நடந்தார்கள். சிலர் மறைமுகமாக ஏசினார்கள். சீடர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவரை விட்டு விலகிப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவரோ, எதுவுமே தெரியாதவரைப் போல, குழந்தையை வளர்ப்பதிலேயே கவனமாக இருந்தார்! எந்நேரமும் அதே வேலைதான். பாலுக்காக வீடு வீடாகச் சென்று, பிச்சை கேட்டார். எப்படியோ, மிகுந்த சிரமப்பட்டுக் குழந்தையைக் காப்பாற்றி வந்தார்.

இதற்கிடையில், அதைப் பெற்றவள் இரண்டு விதமான சங்கடங்களுக்கு உள்ளானாள். ஒன்று, ஊர் போற்றிய மகானை அடியோடு சிதைத்து விட்டது. மற்றொன்று, தன் குழந்தையைப் பிரிந்து இருக்க முடியாமை.

இரவு பகலாக இந்த இரு வேதனைகளும் அவளை வாட்டின. ஒரு நாள் அவள் அதைச் சகிக்க முடியாமல், தன் தந்தையின் காலடியில் விழுந்து, "அப்பா, என்னை மன்னியுங்கள், நான் பெரிய தவறு செய்து விட்டேன்!" என்று புலம்பி உண்மையைச் சொல்லி விட்டாள்.

தந்தை அதிர்ந்து போனார்!

மகளின் வாழ்க்கையைச் சரி செய்து விடலாம். அவள் காதலனை இழுத்து வந்து திருமணம் செய்து எங்காவது வெளியூருக்கு அனுப்பி விடலாம். ஆனால், குருவுக்குச் செய்த பாதகத்திற்கு விமோசனம் என்ன? பிராயச் சித்தம் என்ன?

அவருக்கு ஒன்றும் புலப்படவில்லை. குருவின் கால்களில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்பது தவிர, வேறு வழி ஒன்றும் தோன்றவில்லை.

சொல்ல முடியாத மன வேதனையுடன் ஆலயத்திற்குச் சென்றார் அவர். குருவைக் கண்டதும், அவர் காலடியில் விழுந்து புலம்பினார்; அழுதார்; மன்னிக்க வேண்டினார்; குழந்தையைக் கேட்டார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

குரு, "ஓ! அப்படியா?" என்று குழந்தையைக் கொடுத்து அனுப்பினார், எந்தச் சலனமும் இல்லாமல்!

மகான்களுக்கு எல்லாம் சமம். எல்லாம் புனிதம். எல்லாம் நல்லவை. நன்மை தீமை, புண்ணிய பாவங்களைக் கடந்தவர்கள் அவர்கள்.

"நன்றே செய்வாய், பிழை செய்வாய்,
நானோ இதற்கு நாயகமே?"

- மணிவாசகர்.

@tamilbooksyworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அதுவானவர் !

ஜென் குரு ஜோஷுவை ஒருவர் கேட்டார்:

"புத்தர் என்பது என்ன?"

"மண்டபத்தில் இருப்பது!" என்றார் குரு.

"மண்டபத்தில் இருப்பது சிலைதானே? வெறும் களிமண் சிலை," என்றார், கேள்வி கேட்டவர்.

"அப்படியா?" என்றார் குரு.

"அப்படியானால், புத்தர் என்பது என்ன?" என்று மறுபடியும் கேட்டார் அவர்.

"மண்டபத்தில் இருப்பது!" என்று அதே பதிலை மறுபடியும் சொன்னார் குரு!

"பார்க்கின்ற மலருடு நீயே இருத்தி"

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

'விரட்டலுக்கு நன்றி !'

ஜென் குருமார்களில் மிகச் சிலரே பெண்களாக இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் ரெங்கட்சு.

ஒரு நாள், அவர் பயணம் சென்று சொண்டிருந்தபோது, ஒரு கிராமத்தை இரவு வேளையில்தான் அடைய முடிந்தது. இரவு அங்கே தங்கியிருந்து, மறுநாள் அதிகாலையில் பயணம் தொடர நினைத்தார் அவர்.

அந்த ஊர்க்காரர்களுக்கு ஜென் என்றாலே பிடிக்காது. ஜென் வழியில் வாழ்பவர்கள் கலகக்காரர்கள், புரட்சிக்காரர்கள் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

ஜென்னை ஆதரிப்பதால், தங்கள் பழையமையான சிந்தனைகளுக்குப் பங்கம் வரும், வாழ்க்கை முறையே மாறிவிடும் என்று பயந்தார்கள் அவர்கள். அதனால் ஜென்னை வெறுத்தார்கள்.

அந்த அம்மையார் ஜென்குரு எனத் தெரிந்ததும், தங்கள் கதவுகளை மூடிக் கொண்டார்கள். தங்க இடங்கொடுக்கவில்லை.

வேறு வழியில்லாமல், கிராமத்திற்கு வெளியே வெட்ட வெளியில் தங்க நேர்ந்து விட்டது, அவருக்கு.

ஒரு செர்ரி மரத்தடியில் தங்கிக் கொண்டார் அவர். கடுங்குளிர். இரவு நேரம். தூரத்தில் காட்டு விலங்குகளின் ஓசையும் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

வழி நடந்த களைப்பால் சற்றுக் கண்ணயர்ந்து விட்டார் அவர். நள்ளிரவில் சட்டெனக் கண் விழித்துக் கொண்டார்.

வானத்தில் முழு நிலா எழுந்து ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது.

செர்ரி மலர்கள் குலுங்கிச் சிரித்துப் பூமழையாக உதிர்ந்து கொண்டிருந்தன.

அந்த மனோரம்மியமான காட்சி அழகில் மயங்கிப் போனார் அந்த அம்மையார்.

கிராமத்து மக்கள் விரட்டாமல் இருந்திருந்தால், இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்குமா என்று நினைத்துக் கொண்டார். நன்றிப் பெருக்கோடு கிராமத்தைப் பார்த்தார்.

அவர் இதயத்தில் ஓர் இனிய பாடல் ஊற்றெடுத்தது. அவர் பாடினார்.

"தங்கியிருக்க இடம் தராமல்
என்னை விரட்டியதால் அல்லவோ
தங்க நிலாவையும், செர்ரி மலர்களையும்,
இனிய மூடுபனியையும், நான் கண்டு
மகிழ் முடிந்தது!
நன்றி சொல்கிறேன் இந்தக் கிராமத்து
மக்களுக்கு
அவர்கள் வெறுப்பிற்கு..."

எதையும் சமமாக ஏற்றுக் கொள்வது, எதிலும் இனிமையும், நன்மையும் காணும் மனப் பக்குவம்தான் ஜென் முறை.

"இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன்."
- வள்ளுவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

நிறை சூன்யம் ?

போதி தர்மர் சீனாவுக்குள் நுழைகிறார் என்பதைக் கேள்விப்பட்ட சக்கரவர்த்தி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

பெளத்த தருமம் வளர நிறைய உதவிகள் செய்தவர் மன்னர். கோயில்கள், மடாலயங்கள் நிறையக் கட்டிக் கொடுத்திருந்தார். நாடு முழுவதிலும் புத்தர் சிலைகளை நிறுவியிருந்தார்.

பல்லாயிரக் கணக்கான பிக்குகள் உண்ணவும், உடுக்கவும் உதவியிருந்தார். பல மடாலயங்களின் நிர்வாகச் செலவுகளையும், அரசு ஏற்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அதில் அவருக்கு நிறையக் கர்வம்

போதி தர்மரை வரவேற்ற மன்னர், அவரிடம் தான் புத்த தருமம் பரவ இதைச் செய்தேன் அதைச் செய்தேன் என்று பெருமை பேசிவிட்டு, இதனால் எனக்குக் கிடைக்கப் போகும் மரியாதை என்ன என்று கேட்டார்.

"ஒன்றுமில்லை! நீங்கள் ஏழாவது நரகத்திற்குச் செல்வீர்கள்," என்றார் குரு!

திடுக்கிட்டார் மன்னர்

இதுவரை எத்தனையோ பிக்குகள் தன்னை வானளாவப் புகழ்ந்திருக்க, இந்த ஜென் குரு என்ன இப்படிச் சொல்லி விட்டாரே என்று திகைத்தார். 'சக்கரவர்த்தி ஆ அவர்களே, நீங்கள் புத்தருக்கு அடுத்த இடத்தில் திகழ்கிறீர்கள்!' என்கூட ஆசிரவதித்து விட்டார்கள்.

If You Want More Free eBooks

எத்தனை பாராட்டுகள், பாடல்கள், புகழ் மொழிகள் மன்னரைப் பற்றி வந்துள்ளன! புத்த ஞானிகள் எல்லாம் தம்மைப் போற்றி வரும்போது, போதிதர்மர் மட்டும் இப்படிச் சொல்லிவிட்டாரே! என்ன காரணம்? கேட்டுத்தான் பார்க்க வேண்டும்.

"நான் செய்தவை யெல்லாம் தர்மம் இல்லையென்றால், எதுதான் தர்மம்? எதுதான் புண்ணியம்?" என்று கேட்டார் மன்னர்.

"வெறுமை... வெறும் வெறுமை," என்றார் போதி தர்மர்.

"ஆகவே குன்யம்தான் புண்ணியமா?" என்று கேட்டார் மன்னர்.

"முட்டாள்தனமாகப் பேசாதீர்கள். அதில் புண்ணியம், புனிதம் எல்லாம் கிடையாது. வெறுமையென்றால் வெறுமை. வெறும் வெறுமை, புனிதமாவது, புண்ணியமாவது," என்றார் போதி தர்மர்.

மன்னர் வெறுத்துப் போய் உள்ளே திரும்பிப் போய்விட்டார்.

போதி தர்மர் அரண்மனையை விட்டு வெளியேறிக் காட்டுக்குச் சென்று விட்டார்.

மன்னர் நிம்மதி இழந்தார். ஒரே மனக் குழப்பம். எப்படி அவரை மறக்க முடியும்? குருவின் பேச்சைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இரவும் பகலுமாய் அவரை வாட்டிக் கொண்டிருந்தன போதி தர்மரின் மொழிகள்.

என் நம்பிக்கைகளை யெல்லாம் ஏன் அவர் தகர்த்து விட்டுப் போனார் என்று கவலைப் பட்டார்.

அவருக்கு விடையும் கிடைக்கவில்லை. நிம்மதியும் கிடைக்கவில்லை.

காலம் போய்க் கொண்டே இருந்தது. மறுபடியும் போதி தர்மரை அழைத்துக் கேட்கலாமா என்று நினைத்தார்.

மன்னர் மரணப் படுக்கையில் கிடந்தார். ஆட்களை நாலா பக்கங்களிலும் விரட்டி, எங்கிருந்தாலும், போதி தர்மரை அழைத்து வரும்படி அவசரப் படுத்தினார்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

தர்மங்களை உலகிற்கு வழங்கும், அறிவிக்கும், போதி தர்மரே 'தர்மம் என்பதே ஒன்றுமில்லை, வெறும் சூன்யம்' என்றால், அது எப்படி? ஒரு ஞானியே இப்படிச் சொல்லலாமா? இவ்வளவு தர்மங்கள் செய்த எனக்கு நரகம்தான் என்றால், தர்மத்திற்கு என்னதான் அர்த்தம்?

போதி தர்மரால் சரியான நேரத்திற்கு வர முடியவில்லை. ஆனால், அதற்குள் மன்னர் ஓர் உத்தரவு போட்டிருந்தார்.

அந்த மரண வேளையில்தான் அவருக்கு ஞானம் பிறந்தது. அதாவது, விழிப்புணர்ச்சிதான் ஞானம்.

இன்றும், மன்னர் ஆவின் சமாதியின் மீது இந்த உரையைக் காணலாம்.

"வெறுவெளி; நிராலம்பம்; நிறை சூன்யம்"
- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

பார்வை

சி சாங் நாட்டின் மிகப் பெரிய வில்லாளியாக வர வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டான். அதற்காக வீ ஃபீ என்பவரிடம் மாணவனாகப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

கண்ணிமைக்காமல் எப்படிப் பார்ப்பது என்பதைக் கற்றுத் தந்தார் குரு.

சி சாங், வீட்டில் அவன் மனைவி தறி நெய்யும்போது, கால்மிதி, மேலும் கீழும் போய் வருவதைக் கண்ணிமைக்காமல் பார்க்கப் பழகினான். அதில் திறமையும் பெற்றான்.

"இனிப் பார்க்கப் பழகலாம்," என்றார் குரு. "பொருளைச் சரியாகப் பார்த்துப் பழகினால், சிறிய பொருளும் பெரிதாகத் தெரியும்," என்றார்.

சி சாங், சின்னச் சின்னப் பூச்சி புழுக்களை எல்லாம் உற்றுப் பார்க்க ஆரம்பித்தான். அப்படிப் பார்க்கப் பார்க்க சிறுசிறு பொருள்களெல்லாம் முழுசாய், பெரிசாய்த் தெரிய ஆரம்பித்தன.

மூன்று ஆண்டுகள் இப்படிக் கடுமையான பயிற்சி நடந்தது. ஒரு நாள், ஒரு சிறிய பூச்சி பறப்பதைப் பார்த்த போது, அது பெரிசாகக் குதிரை அளவு தெரிந்தது.

மகிழ்ச்சியோடு குருவிடம் ஓடினான். "சுவாமி, நீங்கள் சொன்னபடி தெரிகிறது," என்றான்.

If You Want More Free eBooks

குரு பாராட்டினார். அதற்குப் பிறகு, அவன் புகழ் பெற்ற வில் வீரன் ஆனான். அவனை வெல்ல யாராலும் முடியவில்லை.

ஒரு நாள், அவன் வயல் வழியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தபோது, தூரத்தில் தன் குரு கையில் வில்லுடன் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டான்.

உடனே தன் வில்லை வளைத்து, அவரை நோக்கி அம்பை விட ஆயத்தமானான்!

கண் மூடித் திறக்கும் நேரத்தில் குரு அதை உணர்ந்தார். உடனே அவரும் அம்பைத் தொடுத்து விட்டார். இரண்டு அம்புகளும் நடுவழியில் மோதி விழுந்தன!

ஆனால், குருவின் விற்போர் தொடர்ந்து நடந்தது. கடைசியில் குருவின் அம்புகள் தீர்ந்துவிட்டன. சீடனிடம் ஓர் அம்பு மிச்சம் இருந்தது!

"குருவே! எனக்குக் கடைசி வாய்ப்புக் கிடைத்து விட்டது," என்று கூறி, அந்தக் கடைசி அம்பைக் குருவின் மீது விட்டான் சீடன்!

ஆனால், அவர் குருவாயிற்றே!

கண் சிமிட்டும் நேரத்தில், அருகிலிருந்த முள் புதரிலிருந்து ஒரு குச்சியை முறித்துப் பாய்ந்து வரும் அம்பைத் தட்டி விட்டார்!

அம்பு தரையில் விழுந்து. அவர் காலடியில்.

மாணவன் தோல்வி உணர்வோடு அருகில் வந்தான். குரு கோபப்படாமல் சொன்னார்: "தம்பி, இதெல்லாம் என்ன? என்னுடைய குரு கான் யிங் இதை விடப் பெரிய பெரிய காரியங்கள் எல்லாம் செய்யக் கூடியவர். இதெல்லாம் அவருக்குச் சிறுபிள்ளை விளையாட்டு," என்றார்.

சி சாங், அவர் இருப்பிடம் தேடிப் புறப்பட்டான். காடு, மலைகளையெல்லாம் தாண்டி, ஒரு மலைக் குகையில் கான் யிங்கைக் கண்டு பிடித்தான்.

"நான் சிறந்த வில் வீரனா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளத் தங்களிடம் வந்தேன்," என்றான் சி சாங்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

குருவின் மறுமொழி வருவதற்கு முன்பே ஓர் அம்பு தொடுத்து வானத்தில் பறக்கும் பறவை யொன்றை வீழ்த்தினான்.

பெரியவர் முகத்தில் புன்முறுவல் தோன்றியது, "தம்பி நீ வில் அம்பு கொண்டு எப்படி எய்வது என்பதைக் கற்றிருக்கிறாய். ஆனால், 'எய்யாமல் எய்வது' எப்படி என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. வா, என்னுடன்," என்று எழுந்தார்.

பெரியவர் மலைச் சிகரத்திற்கு அவனை அழைத்துச் சென்றார். அவன் அந்த உயரத்திலிருந்து கீழே பார்த்த போது, தலை சுற்றியது. கண்கள் மங்கின. ஆனால், பெரியவர் கொஞ்சமும் பயப்படாமல் விளிம்பில் போய் நின்று கொண்டார்.

"வா, இந்த விளிம்பில் நின்று கொண்டு உன் திறமையைக் காட்டு," என்றார்.

அவன் அங்கே போய் நின்றான். கால்கள் நடுங்கின. கைகள் நடுங்கின. அம்பை உறுதியாகத் தொடுக்க முடியவில்லை. குப்பென்று வியர்த்து விட்டது. பாதாளத்தில் விழுந்து விடுவது போல் தோன்றவே, பெரியவர் அருகில் நகர்ந்து, அவனைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

"குருவே, எனக்கு உங்கள் திறமையைக் கற்றுத் தாருங்கள்," என்றான், பவ்யமாக.

"வில் அம்பை எடு!" என்றார் குரு.

மேலே ஒரு ப்ருந்து பறந்து கொண்டிருந்தது. மிக உயரத்தில் பெரியவர் அதை உற்றுப் பார்த்தார். அவர் பார்த்த பக்கம் சி சாங் பார்வையைச் செலுத்தினான். எங்கோ வெகு தொலைவில் ஒரு புள்ளி போலப் பறந்து கொண்டிருந்தது பருந்து!

பெரியவர் வெறுங்கண்ணால் அதை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், சி சாங் அம்பு விட முடியாமல் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையில், அந்தப் பருந்து சட்டெனச் சுருண்டு கீழே வந்து விழுந்தது!

பெரியவர் தம் பார்வை அம்பாலேயே விழ்த்தி விட்டார் பருந்தை! சி சாங் பிரமித்து விட்டான்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

அதன் பிறகு, அவன் அவர் காலடியில் விழுந்து வணங்கி, தன்னைச் சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டினான். அவரும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஒன்பது வருட காலம் அவருடன் இருந்தான். வல்லமை பெற்றான். பத்தாவது வருடம் ஊர் திரும்பினான். அவனிடம் இதுவரை இருந்த வந்த கர்வம் மெல்ல மெல்ல அகன்றது. அவன் இப்போது எளிய மனிதனாக, அடக்கமானவனாக மாறிவிட்டான்.

பழைய குருநாதரும் அவனைப் பார்க்க வந்து பாராட்டினார். "நீ என்னை விடப் பெரிய ஆளாகி விட்டாய், அப்பா. உனக்கு முன் நான் எம்மாத்திரம்!" என்று புகழ்ந்து விட்டுப் போனார்.

அந்த நகரம் அவனைப் பாராட்ட விழா எடுத்துச் சிறப்பித்தது. ஆனால், தன் திறமை காட்ட அவன் எதையும் செய்து காட்டவில்லை. விழாவுக்குச் சென்றபோது வில் அம்பைத் தோளில் மாட்டிக் கொண்டு கூடச் செல்லவில்லை. மற்ற வீரர்களைப் போல, அவன் வில் அம்பைத் தூக்கிச் செல்வதை விட்டு விட்டான்.

பலர் இதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள்.

"செயல் திறமை என்பது, செயலின்மை. பேச்சுத் திறமை என்பது மௌனம். சிறந்த அம்பெய்தல் என்பது, அம்பு எய்யாதிருப்பது!" என்றான் அவன்.

நாளுக்கு நாள் எளிமை அடைந்து வந்த சாங், வயது முதிர்ச்சி யடைந்தார். மௌனியானார். புற உலகம் அவரை விட்டு விலகிப் போய்விட்டது போலத் தனிமையில் ஆழ்ந்து போனார்.

இது, அது, கண், காது, மூக்கு, அவர், இவர் என்ற வேறுபாடுகள் கூட அகன்று விட்டது போலத் தோன்றியது. ஒருமையில் ஒன்றி ஒன்றானார்.

அவரைப் பல கலைஞர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். அவர் வில் அம்பை மறந்தது போல, துறந்தது போல, அந்தக் கலைஞர்களும் தங்கள் தூரிகைகளையும், இசைக் கருவிகளையும் மற்றக் கருவிகளையும் உடைத்து எறிந்து விட்டதாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

கருவிகளில் சிறைப்படுவதல்ல ஞானம்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"மனதையொரு வில்லாக்கி
வாலறிலை நாணாக்கி
எனதறிலை அம்பாக்கி
எய்வதினி எக்காலம்?"

- பத்ரகிரியார்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

புத்தம்

குரு சீஜோவிடம் ஒரு துறவி, "புத்தர் பத்துப் பிறவி எடுத்தும், புத்த நிலையை அடைய முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்களே. ஏன் அப்படி?" என்று கேட்டார்.

"உன் கேள்வியிலேயே பதில் இருக்கிறது!" என்றார் சீஜோ.

துறவி மறுபடியும் விளங்காமல் கேட்டார்: "தியானம் இருந்தும் ஏன் அவரால் புத்தர் நிலையை அடைய முடியவில்லை?"

அதைக் கேட்ட சீஜோ, "ஏனென்றால், அவர்தான் புத்தர்," என்றார்!

"தெய்வம் வேறுள தென்பவர்
சிந்தனை நைவர்"

- தாயுமானவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

சுய தரிசனம்

ஞான வேட்கை மிகுந்த ஒருவர், உண்மையான

குருவைத் தேடி மெய்ஞ்ஞானம் அறிய, குதிரையில் ஏறிக் காடு, நாடாய் அலைந்தார்.

ஒரு மாத காலத்திற்குப் பிறகு, ஒரு மெய்ஞ்ஞான குருவை மலைக் குகை ஒன்றில் கண்டு பிடித்தார்.

வந்தவரின் ஆவலைக் குரு கேட்டறிந்தார்.

பிறகு நீண்ட நேரம் மௌனமாக அமர்ந்திருந்தார்.

வந்தவர் காத்திருந்தார்.

குரு கண் விழித்தார். பயணி ஏறி வந்த குதிரையை உற்று நோக்கினார்.

"குதிரையைத் தேடாமல், ஞானத்தைத் தேடி ஏன் வந்தாய்?" என்று கேட்டார்.

"என்னிடம் குதிரை இருக்கிறது, சுவாமி!" என்றார் பயணி.

குரு லேசர்கச் சிரித்தார்.

பிறகு, "நீ ஏன் குதிரையைத் தேடிப் பிடிக்கக் கூடாது. புத்தனாவது

If You Want More Free eBooks

எதற்கு?" என்றார்.

அந்த மனிதருக்குக் கோபம் வந்தது.

"என்னிடம் குதிரை இருக்கிறது என்று சொன்னேனே! அப்புறம் ஏன் குதிரையைத் தேட வேண்டும்?" என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டார்.

குரு சிரித்தபடி சிறிது நேரம் மௌனமாக அமர்ந்திருந்தார்.

பிறகு, மெல்ல எழுந்து குகைக்குள் போய்விட்டார்!

அவ்வளவுதான்! அவருடைய ஞானோபதேசம் முடிந்து விட்டது!

'நீயே புத்தனாக இருக்கையில், எதைத் தேடி அலைகிறாய் முட்டாளே?' என்பது அதன் அர்த்தம்.

தன்னைத் தானறிதல் மெய்ஞ்ஞானம்.

"ஒர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒரு தலையாப் பேர்த்துள்ள வேண்டா
பிறப்பு"

- வள்ளுவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

'நானே தியானம்'

"எனக்குத் தியானம் கற்றுக் கொடுங்கள், குருவே!" என்று புதிய சீடர் ஒருவர் ஜென் குருவிடம் கேட்டார்.

"அப்படியா?" சரி. என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிரு. தியானத்தைக் கற்றுக் கொள்ளலாம்," என்றார் குரு.

அப்போது, குரு தோட்டத்தில் குழி வெட்டிக் கொண்டிருந்தார்!

இதையா பார்ப்பது? இதிலிருந்தா தியானம் கற்றுக் கொள்வது என்று திகைத்தார் சீடர்.

சற்று நேரம் அவர் குழி வெட்டுவதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எவ்வளவு நேரம்தான் பார்ப்பது? பொறுமை இழந்து விட்டார் சீடர்.

"சுவாமி, குழி வெட்டுவதை யெல்லாம் நான் நிறையப் பார்த்திருக்கிறேன். நானேகூட நிறையக் குழிகள் வெட்டியிருக்கிறேன். நான் இங்கே அதற்காக வரவில்லை. தியானம் கற்க அல்லவா வந்திருக்கிறேன்?" என்றார் சீடர்.

குழி வெட்டுவதை நிறுத்திவிட்டு, குரு தலை நிமிர்ந்து சீடரைப் பார்த்தார். "நான் செய்யும் செயலிலிருந்து நீ தியானத்தைக் கற்காவிட்டால், வேறு எப்படித்தான் கற்றுக் கொள்ளப் போகிறாயப்பா? செய்வதைக் கவனி! நான் எப்படிக் குழி வெட்டுகிறேன் என்பதைப் பார்!" என்றார்.

If You Want More Free eBooks

நாம் தவறான ஆளிடம் வந்து விட்டோமோ என்று சீடருக்குத் தோன்றியது.

"சுவாமி, நீங்கள் மகாப் பெரிய ஞானி என்று சொன்னார்கள். அதனால்தான் உங்களைத் தேடி வந்தேன். நீங்களோ குழி வெட்டுவதைக் கவனிக்கச் சொல்கிறீர்கள். குழி வெட்டுவதை எங்கேயும் கவனிக்கலாமே," என்றார் சீடர்.

"சரி. கவலைப் படாதே! பொறுமையைக் கடைப்பிடி! கொஞ்ச காலம் என்னுடன் தங்கியிருந்து பார்!" என்றார் குரு.

சீடர் அதற்குச் சம்மதித்து, குருவுடன் அந்த மடாலயத்தில் தங்கிக் கொண்டார்.

குரு தன் பாட்டுக்கு அன்றாட அலுவல்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தார். காலையில் எழுந்ததும் குளிப்பார். பிறகு தோட்டத்தில் குழிகள் தோண்டுவார். செடி கொடிகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவார். பிறகு உணவு உட்கொள்வார். பிறகு படுக்கப் போவார். பகல் முழுவதும் தோட்ட வேலை தவிர அவர் வேறு எதுவுமே செய்யவில்லை. வழிபாடு, பிரார்த்தனை, தியானம், படித்தல் ஒன்றையுமே அவர் செய்யவில்லை. மற்றச் சீடர்களுக்கு உபதேசம் கூடச் செய்யவில்லை. என்ன குரு இவர் என்று சீடர் நினைத்தார்.

சில நாட்களில் அவருக்குச் சலித்து விட்டது. இவரிடமிருந்து ஞானம் எப்படித்தான் பெறுவது? குருவிடம் வந்தார். "சுவாமி, தியானம் கற்க அல்லவா நான் வந்தேன்? நீங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் செயல்களுக்கும் எனக்கும் ஒரு தொடர்பையும் காணோம்," என்றார் சீடர், வருத்தத்துடன்.

அதைக் கேட்ட குரு, "நான் செய்யப் போவது எதையும் கற்றுத் தருவதில்லையப்பா. இருப்பதைக் கற்றுத் தருகிறேன். அவ்வளவுதான். நான் குழி வெட்டுவதைப் பார்க்கும் போது, தியானம் எப்படிச் குழி வெட்டுகிறது என்பதை நீ தெரிந்து கொள்ளலாமே. நான் உண்பதைக் கவனிக்கும் போது, தியானம் எப்படிச் சாப்பிடும் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ளலாமே. நான் தியானமே செய்வதில்லையப்பா. தியானமே நான்தான்," என்றார்.

சீடருக்குப் பைத்தியமே பிடித்துவிடும் போல் தோன்றியது. "சுவாமி!

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

எனக்குப் பைத்தியமே பிடித்து விடும் போல் தெரிகிறதே! தியானம் செய்வது என்றுதான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்களே தியானம் என்றால் எப்படி?" என்றார் சீடர்.

அதைக் கேட்ட குரு, "அப்பனே, பைத்தியம் உனக்கா, எனக்கா என்று முடிவு கட்டுவது மிகவும் சிரமம், அப்பா. நாமிருவரும் சேர்ந்து அதை எப்படித் தீர்மானிப்பது?" என்றார்!

"சிந்தனைபோய் நான் எனல்போய் தேக்க இன்ப மா மழையை வந்து பொழிந்தனை நீ வாழி பராபரமே!" -
தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

'இந்திர ஜாலம் - கனவு

ஒரு நாள் காலை, சுவாங் ட்சு படுக்கையை விட்டு எழுந்ததும், தம் சீடர்களை யெல்லாம் அழைத்தார்.

எல்லாரும், என்னமோ ஏதோ என்று, குருவைப் பார்க்க விரைந்தார்கள். அனைவரும் வந்து சேர்ந்ததும், குரு அவர்களிடம், "நான் ஒரு சிக்கலான விவகாரத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதை நீங்கள் தீர்த்து வைத்தால் நல்லது," என்றார்.

சீடர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

எல்லாருடைய விவகாரங்களையும் தீர்த்து வைப்பவர் குரு. அவர் விவகாரத்தை நாம் தீர்த்து வைப்பதா? குரு விற்கே சிக்கலா? என்று நினைத்த சீடர்கள், "குருவே, அது எப்படி உங்களுக்குச் சிக்கல் ஏற்பட்டது? உலக வாழ்வின் சகல சிக்கல்களுக்கும், சிரமங்களுக்கும் நீங்கள் அப்பாற்பட்டவர் என்றல்லவா நாங்கள் நினைத்திருந்தோம்," என்றார்கள்.

அதற்குக் குரு, "விவகாரம் அவ்வளவு பெரிது, சீடர்களே! மிகமிகச் சிக்கலானதும் கூட! நேற்றிரவு நான் ஒரு கனவு கண்டேன். அதில் நான் ஒரு பட்டாம் பூச்சியாக மாறிவிட்டேன். மலருக்கு மலர் பறந்து சென்று தேன் உண்டேன்," என்றார்!

சீடர்கள் திகைத்துப் போனார்கள்!

இது ஒரு பிரச்சனையா? ஒரு சாதாரணக் கனவு கண்டதற்கா, இந்தக்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

காலை வேளையில் இப்படி அவசரமாகத் தங்களை அழைக்க வேண்டும்?

'இதில் என்ன சிக்கல், சுவாமி? எல்லாருக்கும் கனவு வரத்தானே செய்கிறது,' என்றார் பிரதம சீடர்.

"பிரச்சனை அதுவல்ல, சீடர்களே. நான் இன்று காலையில் கண் விழித்துப் பார்த்தபோது, நான் சுவாங் ட்சுவாக மறுபடியும் மாறி விட்டதைக் கண்டேன். சிக்கல் என்னவென்றால், இப்போது அந்தப் பட்டாம் பூச்சிதான் சுவாங் ட்சு ஆனதாகக் கனவு காண்கிறதா என்பதுதான்! ஒரு மனிதன் பட்டாம் பூச்சியாக ஆவதாகக் கனவு காண முடியுமானால், அந்தப் பட்டாம்பூச்சியும் மனிதன் ஆவதாகக் கனவு காண முடியுமல்லவா? இப்போது எனக்கு எதார்த்த நிலை தெரிய வேண்டும். நேற்றிரவு தான் கண்டது கனவா? அல்லது, இது பட்டாம்பூச்சி காணும் கனவா?" என்றார் குரு!

இதைக் கேட்ட சீடர்கள், "சுவாமி, நீங்கள் எங்களைச் சங்கடத்தில் மாட்டி விட்டீர்கள். இதுவரை நாங்கள், உறக்கத்தில் காண்பது கனவென்றும், விழிப்பில் காண்பது நனவென்றும் நம்பி - இருந்தோம். இப்போது நீங்கள் எங்களைக் குழப்பி விட்டீர்கள். இதற்ப் பதில் சொல்ல எங்களுக்குச் சக்தியில்லை," என்று சொன்னார்கள்.

சீடர்களின் பதிலைக் கேட்ட குரு கீழ்வருமாறு சொன்னார்:

"நீங்கள் கனவு காணும்போது, பகலில் பார்த்தது, நடந்தது, கேட்டது எல்லாவற்றையும் மறந்து விடுகிறீர்கள்.

"பகலில் கனவை மறந்து விடுகிறீர்கள். பகலில் கனவு கொஞ்சமாகத்தான் நினைவில் இருக்கும். ஆனால், கனவில் பகலில் அனுபவித்தது கொஞ்சம் கூட நினைவிற்கு வருவதில்லை.

"நினைவுதான் முடிவுக் கட்டம், முக்கிய அம்சம் என்றால், பகலின் நனவுகளை விட, இரவின் கனவுகளே மிகவும் உண்மையாக இருக்கின்றன. ஒருவன் உறங்கப் போனால், உறங்கிக் கொண்டே இருந்தால், தான் காணும் கனவு பொய் என்பதை அவன் உணர்வானா?

"ஒவ்வொரு கனவும், காணும்போது, மிகவும் உண்மையானதாகத் தெரிகிறது. ஒரு கனவுகூட உண்மையல்ல என்று கனவில் தோன்றுவதே இல்லை."

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

"அற்ப மனமே! அகில வாழ்வு அத்தனையும் சொற்பனம் கண்டாய்.
உண்மை சொன்னேன் நான்."
- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

பார் !

இக்கியு என்ற ஞானியிடம் ஒருவர் சென்று, "சுருக்கமான ஞான மொழி ஒன்று கூறுங்கள்," என்றார்.

ஞானி, "பார்!" என்ற ஒரு சொல்லை மட்டும் எழுதிக் கொடுத்தார்.

"இவ்வளவுதானா, சுவாமி. இன்னும் எதாவது எழுதிச் சேர்க்கலாமே," என்றார் வந்தவர்.

ஞானி அந்தக் காகிதத்தை வாங்கி, "பார், பார்," என்று இருமுறை எழுதிக் கொடுத்தார்!

வந்தவருக்கு ஏமாற்றம்.

"இதில் ஒன்றும் விசேடமில்லையே? இதற்கு என்ன அர்த்தம், சுவாமி?" என்று கேட்டார் அவர்.

அதற்கு ஞானி "பார்!" என்று பதில் சொல்லிவிட்டு, எழுந்து போனார்!

'பார்த்தல்' என்பது ஜென்னின் மையம், சாரம், அதுதான் 'தரிசனம்!'

"நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால் கண்ணல்லது இல்லை
பிற."

- வள்ளுவர்.

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

தேடி அலையாதே!

ஜென்னுக்கு என்று தனி வழியில்லை.

சொல்லப் போனால், வழியில்லா வழிதான் ஜென்!

குரு ஜோஷீவிடம் ஒருவர் கேட்டார்:

"எது வழி?"

"அந்த வேலிக்கு வெளியே. ஆமாம். அந்த வேலிக்கு வெளியேதான்," என்றார் குரு!

கேள்வி கேட்ட துறவிக்கு, குரு தம் கேள்வியைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லையோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது.

"சுவாமி, நான் அந்த வழியைக் கேட்கவில்லை. வேலிக்கு வெளியே உள்ள ஒற்றையடிப் பாதை எனக்குத் தெரியும். நான் கேட்டது 'பெருவழியை!' என்றார் துறவி.

"பெரு வழியா? அது தலை நகருக்குப் போகிற வழிதான். தெரியாதா?" என்றார் குரு!

என்ன, குரு கேலி பேசுகிறாரா?

இல்லை. எத்தனை முறை கேட்டாலும் இதே மாதிரிப் பதில்கள்தாம்

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

மாறி மாறிக் கிடைக்கும்.

வழியை ஏன் தேடுகிறாய்?

எந்த வழியும் உன்னை எங்கும் கொண்டு செல்லாது. வீணில் அலையாதே. இருக்கும் இடத்தில் இரு. போகிற வழியில் போ. எல்லாம் சரிதான் என்கிறது ஜென்.

"வந்தவாறு, இந்தவினை, வழிஇது,
என மதிக்கத்
தந்தவாறு உண்டோ உள்ளுணர்வு"
- தாயுமானவர்.

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

மரணமே' வா !

ஜப்பானிய ஜென் குரு யாமோட்டோவுக்குத் தொண்ணூற்று ஆறு வயதாகி விட்டது. நடமாட முடியவில்லை. கண்கள் ஒளி மங்கிப் போய் விட்டன. படிக்கவும் முடியவில்லை. சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்யக்கூட முடியவில்லை.

இனி உயிர் தாங்கி இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார் ஞானி. உடனே சாப்பிடுவதை நிறுத்தி விட்டார்.

சீடர்களுக்கு விஷயம் விளங்கி விட்டது. மரணம் அங்கே யாருக்குமே பிரச்சனை இல்லை. அது இயல்பான விஷயம். ஜென்னில் மரணம் துக்கமல்ல; திருவிழா.

இருந்தாலும், குரு இப்போது இப்படி உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டாம் என்று தோன்றியது சீடர்களுக்கு.

அப்போதுதான் கடுமையான பனிக் காலம் ஆரம்பமாகியிருந்தது. குரு ஒரு மாதத்தில் உயிர்விடக்கூடும். பனிக் காலத்தில், எல்லாரும் வந்துசேர்வதற்கும், சவச் சடங்குகள் செய்வதற்கும் மிகவும் சிரமமாக இருக்கும்.

அதனால், அவர்கள் குருவிடம் சென்றார்கள்.

"சுவாமி! நீங்கள் எடுத்திருக்கும் முடிவை அறிந்து கொண்டோம். இப்போது 'காரியம்' நடந்து விட்டால் எல்லாருக்குமே சிரமம். இந்தப் பனிக் காலம் போன பிறகு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதா? அதுதான் நாங்கள் சிறப்பாகச் செய்ய வசதியாக இருக்கும். பேசாமல் சாப்பிடுங்கள்!" என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்!

குரு பெரிதாகச் சிரித்தார். சீடர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டார். உணவு உண்டார்.

If You Want More Free eBooks

ஆனால், கவனமாக இருந்து, பனிக்காலம் முடிந்ததும், சாப்பிடுவதை நிறுத்தி விட்டார்!

எல்லாருக்கும் செளகரியமான நாளில் விடைபெற்றார்!

@tamilbooksworld

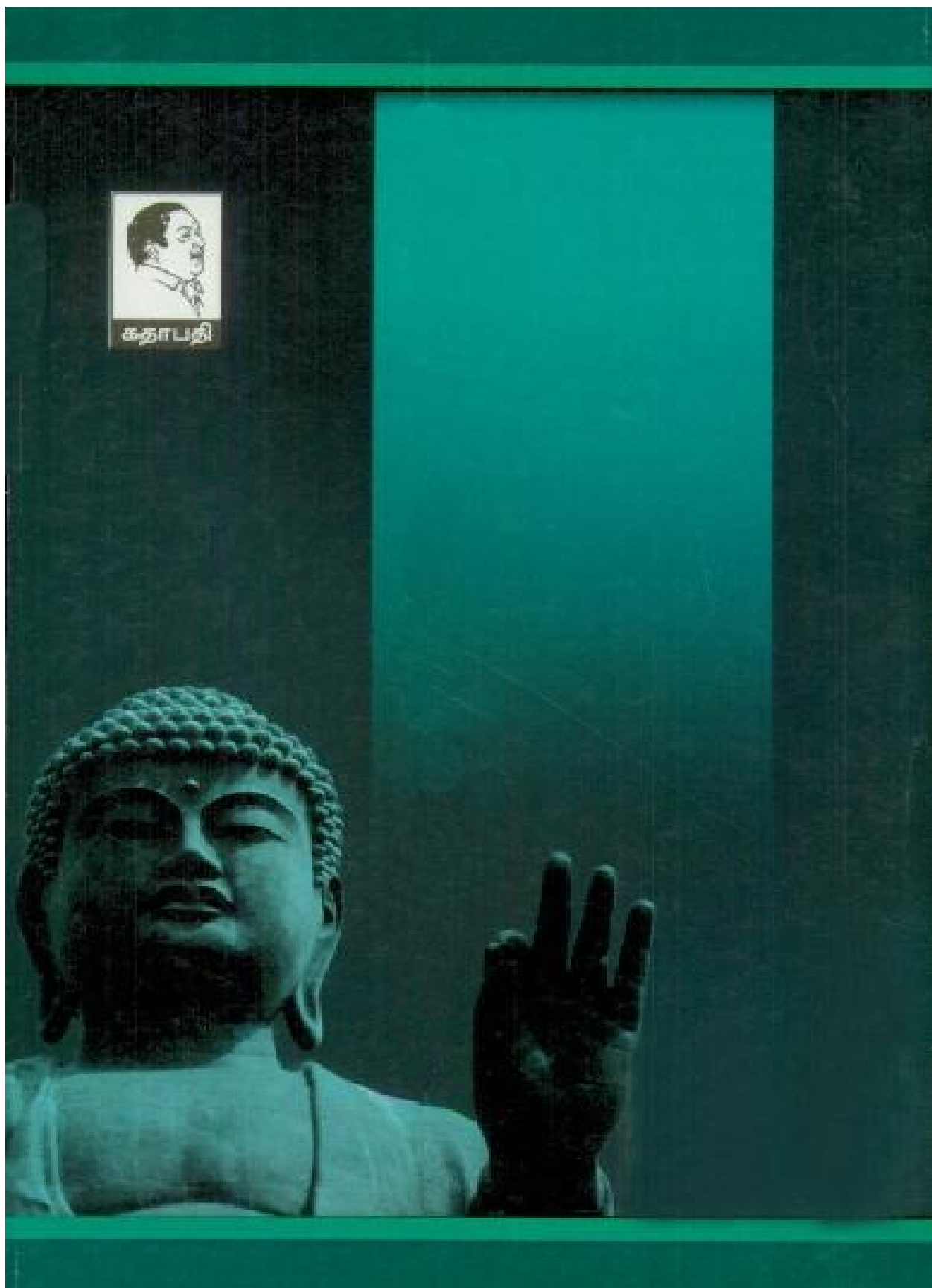
Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

@tamilbooksworld

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>

If You Want More Free eBooks

Click Here -> <https://t.me/tamilbooksworld>